

Adventes Vēstis

2022
JŪLIJS/AUGUSTS
318/319

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU
SAVIENĪBAS IZDEVUMS

Bērniem

Mozus māte Johabeda

Jauniešiem:

Es iešu

7 soļi tuvāk jauniem
ieradumiem

SDA
Ģenerālkonferences
61. sesija

Saturs:

- 04** LATVIJAS ZIŅAS
Mans nams ir mana pils
- 06** PIEMIŅA
Andris Zariņš (1939–2022)
- 08** VĀRDS MĀCĪTĀJAM
“Turi, kas tev ir!”
- 16** VĀRDS LASĪTĀJAM
Puteklis un ozolzīle
- 17** AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
Atdusa bez pielūgsmes?
- 18** INTERVIJA
Ieklausoties vadītāja sirdī
- 19** TĒMA
SDA Ģenerālkonferences 61. sesija
- 28** TĒMA
SDA Ģenerālkonferences 61. sesijā pieņemtie lēmumi
- 34** PA BĪBELES LAPPUSĒM
Daudzšķautņainās pielūgsmes visaptverošā daba ebreju Rakstos: tās praktiskais izmantojums. Ievads
- 36** VESELĪBA
7 soļi tuvāk jauniem ieradumiem
- 37** VALODAS STŪRĪTIS
Lietas, lietas un vēlreiz lietas
- 38** JAUNIEŠIEM
Es iešu
- 40** JAUNIEŠIEM
Kālebs
- 42** BĒRNIEM
Mozus māte Johabeda

Adventes Vēstis ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Elvīra GRAKOVIČA,
Vineta KRAULIŅA, Vilnis LATGALIS,
Mārīte LIPSKA, Andris PEŠELIS.

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt
adventesvestis@inbox.lv.

1. vāka foto: Madara Pešele

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti vasarā, mīlie “Adventes Vēstu” draugi!

Nākam pie jums ar vasaras dubultnumuru! Šoreiz tas ir jūlija/ augusta dubultnumurs. Divu mēnešu žurnālu apvienošana vienā nu jau sāk kļūt par tradīciju. Nejausi to iesākām pagājušajā vasarā un apzināti plānojām jau šajā reizē. Jo, pirmkārt, tas ļauj arī mums izbaudīt atvaļinājuma dienas un, otrkārt, kas arī ir galvenokārt, tas palīdz satilpināt vienā biezākā žurnālā visus tos ļoti daudzos stāstus, kurus šajā reizē esam jums sagatavojuši.

Ģenerālkonferences 61. sesija – ap šo notikumu vijušās daudzu domas un lūgšanas visu jūniju un vēl krietni pirms tam, iesaistoties 40 dienu lūgšanās. Personīgi man visvairāk iznāca iedziļināties 11. jūnija sabata dievkalpojuma notikumos, un tieši šī dievkalpojuma svētrunu – Ģenerālkonferences prezidenta Teda Vilsona iedvesmojošo aicinājumu “Turi, kas tev ir!” – šajā reizē piedāvājam rubrikā Vārds mācītājam.

Nav nekāds pārsteigums, ka tieši ĢK sesija ir mūsu jūlija/ augusta dubultnumura tēma. Tēmas materiālos atradīsiet gan pirmo pēcvēlēšanu interviju ar atkārtoti ievēlēto ĢK prezidentu Tedu Vilsonu, gan interviju ar ĢK sesijas delegātiem no Baltijas ūnijas – prezidentu Ivo Kāsku un sekretāru Daumandu Sokolovski, kā arī delegātiem no Latvijas draudžu savienības – prezidentu Vilni Latgali un Rīgas 1. draudzes mācītāju Mārtiņu Subatoviču.

Jūsu uzmanībai piedāvājam arī LDS Komunikācijas nodaļas sagatavoto materiālu par ĢK sesijā pieņemtajiem lēmumiem, rezolūcijām un ievēlējām amatpersonām, kā arī visai bagātu fotomateriālu par šo Draudzes ģimenei nozīmīgo notikumu.

Ģenerālkonferences sesija no jauniešu skatpunkta šoreiz arī lappusītē Jauniešiem. Jauniešiem turklāt sagatavota arī iedvesmojoša Dāvja Trubeckoja svētruna par Kāleba uzticību.

Rubrikā “Aktuālais jautājums” atradīsiet pārdomas par to, vai Bībelē sabats tiešām ir atdusa bez pielūgsmes, Veselības sadaļā materiāls par to, kā spert 7 soļus tuvāk jauniem ieradumiem, bet bērniem sagatavota Ticības varoņu skolas stundiņa par Mozus māti Johabedu.

Lai viss, ko esam jums sagatavojuši, kalpo par stiprinājumu ticībā un pamudinājumu sirsnīgāk iesaistīties Dieva darbā! Atsaucoties uz br. Teda Vilsona svētrunu, arī es lieku mums visiem pie sirds turēt acu priekšā Jēzus vārdus: “Es nāku drīz; turi, kas tev ir, ka neviens neatņem tavu vainagu.” (Atkl. 3:11)

Anitra Roze,
AV galvenā redaktore

2022. gada centrālais notikums Septītās dienas adventistu vispasaules draudzē neapšaubāmi bija, ir un būs Ģenerālkonferences 61. sesija, kas jūnija sākumā norisinājās ASV pilsētā Sentluisā. Šim svarīgajam notikumam ir veltīts arī "Adventes Vēstu" apvienotais jūlija/ augusta numurs.

Ģenerālkonferences sesija piedalījās apmēram 2700 delegātu no vairāk nekā 200 pasaules valstīm. Aptuveni trešā daļa delegātu piedalījās sesijas darbā attālināti. Arī man nedēļas garumā bija iespēja apgūt šada veida pieredzi. Jāatzīmē, ka darba sanāksmes bija ļoti labi un pārdomāti organizētas. Tas būtiski atviegloja delegātu darbu un pašu sesijas norises gaitu.

Kaut arī piedalījos darba sanāksmēs attālināti, kopiespāids bija ļoti labs. Satikšanās prieks, vienprātības gars un pozitīvs noskaņojums caurvija visus Ģenerālkonferences sesijas pasākumus.

Šīs sanāksmes moto bija "Jēzus nāk – iesaisties!" ("Jesus is coming – get involved!"). Iespējams, nevajadzētu lietot vārdu "bija", jo izraudzītais moto ļoti precīzi aino realitāti, kādā dzīvojam šobrīd šajā apdraudējumā un nedrošības pārņemtajā pasaulē. Tas ir arī atgādinājums par adventistu draudzes misiju šajā laikā un vietā, kur Dievs mūs nolīcis, lai nestu vēsti, kas aicina pielūgt un pagodināt Visuma Radītāju un cilvēces Glābēju.

Tieši ikviena draudzes locekļa aktīva iesaiste šajā darbā ir mūsu draudzes šī brīža lielākais izaicinājums. Vispasaules draudzes vadītājs Teds Vilsons to skaidro šādi: "Pilnīgi visu draudzes locekļu iesaiste nozīmē, ka ikviens kaut ko dara Jēzus labā, ieskaitot liecināšanu par Viņu neatkarīgi no tā, vai ir ierindas draudzes loceklis, mācītājs, vīrietis, sieviete, jauniešs vai bērns." ("Visu draudzes locekļu iesaiste" 4. lpp.)

Šim aicinājumam iesaistīties Kristus darbā vajadzētu tikt ierakstītam, iesakņotam mūsu sirdi, veicināt garīgu atmodu un pozitīvi ietekmēt katru mūsu dzīves un kalpošanas aspektu. Iemilot Dievu no visas sirds un iemilot savus līdzcilvēkus, un praksē izmantojot Dieva dotos talantus un Gara dāvanas, mēs ikviens varam pienest savu artavu Kristus Valstības labā. Ir laiks! Mosties, celies, iesaisties!

Vilnis Latgalis,
SDA Latvijas draudžu
savienības prezidents

MANS NAMS IR MANA PILS

Ar šādu moto no 18. līdz 19. jūnijam notika nedēļas nogale pāriem. Šoreiz pasākums notika viesu namā "Rakari", kas atrodas Salacgrīvas pusē, netālu no jūras. Pavisam kopā bija sabraukuši 36 pāri, kuri izvēlējās šo laiku garīgai laulības bagātināšanai.

Pasākuma galvenā lektore bija Lidija Neikure, kuras vārds jau ir labi atpazīstams un komentārus neprasa. Programmu ar vērtīgām praktiskām idejām bagātināja Imants un Elīna Ģipšļi. Pateicība arī Elīnai Strancei un Lienei Cirvelei, kas palīdzēja ar muzikālo kalpošanu, kā arī Agrim Janišauskim, Oskaram Imakam un Deivim Cirvelim, kuri nodrošināja skaņu un video ierakstus.

Gatavojoties pasākumam, organizatori domāja, kā visu iecerēto varēs pagūt realizēt, jo laika šķīta par maz, bet Dievs visu programmu palīdzēja sakārtot tā, ka radās pat vairāk laika, ko pāri varēja veltīt gan sev, gan sadraudzībai ar citiem pāriem.

Lūk, dažas atsauksmes par šo nedēļas nogali.

Sirsnīgi pateicamies par brīnišķīgajām, sadraudzības un vērtīgas informācijas piepildītajām dienām!

Patika Līdijas Neikures laulāto salīdzinājums ar 4 rokām, kuras

burtiski nebeidz celt un veidot savu laulības pili visa mūža garumā, un salīdzinošu skaidrojumu par to, ka zeme, uz kuras būvējam, ir mūsu katra pagātne un ieradumi no vecāku mājām, pamati – gan personības, gan garīgie, 4 mīlestības stūrakmeņi, tad sienas, logi, durvis utt. Līdzīgi kā Jēzus runāja līdzībās, arī mums tika iedota skaidra līdzība, par kuru domājot, bija/ir iespēja atskatīties uz savu personīgo laulības pili un kopīgi padomāt, kā to padarīt stiprāku.

Paldies ikvienam, kas savu roku pielika pie šī pasākuma, lai mēs, laulātie, tiktu stiprināti!

(Mārtiņš un Kristīne)

Mums šī nedēļas nogale bija interesanta, jauka un saistoša. Interesantas un noderīgas lekcijas un aktivitātes! Pa ilgiem laikiem arī mazliet nomainījām vidi un atpūtāmies no savas ikdienas. Bija jauki iepazīt jaunus draugus. Taču mazs izaicinājums bija diennakti izdzīvot bez kafijas!

(Jānis un Sanīta)

Esam ļoti pateicīgi šo pasākumu rīkotājiem! Ar vīru apmeklējām tos regulāri un priecājamies, ka arī šogad tas varēja notikt. Par Līdijas kalpošanu īsti nav ko piebilst, tā vienmēr ir augstākā klase, un tās zināšanas, ko

viņa mums nodod, nav novērtējamas.

Bet šoreiz vairāk vēlos izcelt Ģipšļu ģimeni – Elīnu un Imantu, kas tik brīnišķīgi mums kalpoja – lika paraudzīties uz laulību kā projektu, pie kura jāstrādā, dalījās ar instrumentiem savas laulības dzīves plānošanā, kā arī lika radoši darboties, lai varam viens otru iepriecināt. Vieta pasākumam bija izvēlēta skaista. Ēdiens labs. Atmosfēra patīkama. Tikai žēl, ka viss tik ātri beidzās.

(Mārtiņš un Linda)

Tas bija saturīgs un nepieciešams apstāšanās brīdis steidzīgā laikmetā, lai no jauna apjaustu, kas ir patiesi būtisks mums kā pārim. Pozitīvā gaisotnē, ar daudz humora brīžiem, svaigām atziņām no Līdijas uzrunām un Ģipšļu praktiskajiem uzstādījumiem par to, kā plānot laimi laulībā, un, protams, brīvo laiku pastaigām gar vējaino jūru. Jūtamies bagātināti un iedvesmoti. Šīs vērtīgās pārdomas likās īpaši nozīmīgas tagad, kad šajā pasaulē tik strauji mainās vērtības. No jauna ieraudzījām nemainīgo dievišķo nodomu un plānu laulībai, kā arī to, cik nozīmīgi šīs vērtības nodot nākamajām paaudzēm un kā to paveikt.

(Dainis un Irina)

Labā ēdināšana un guļvietas, estētiska vide, tuvu jūra. Kompakts seminārs, kur darbībā iesaistīja arī pārus. Kā vienmēr Lidija Neikure sniedza padomus, kā sakārtot attiecības ideālai dzīvei. Atraktīvs bija arī Ģipšļu pāris. Laba atpūta, kas ļāva paskatīties uz sevi no malas. Noteikti piedalīsimies atkal.

(Raimonds un Diāna)

Mierpilna, sirdsgudra oāze ikdienas skrējienā – tā varam dēvēt pāru dienu pasākumu “Rakaros”. Priecēja dievbijīgie organizētāji, vadītāji un lektore. Ja kādreiz šķita, ka šādi pasākumi ir norma, tad tagad saprotam – tā ir žēlastība un Dieva dāvana.

Esam iedvesmoti veikt uzlabojumus savā laulības dzīvē un pašaujamies uz Dieva palīdzību. Guvām apstiprinājumu vairākām mūsu īstenotām lietām,

izpratnēm. Sarunas pie galdiņiem papildināja lektoru atziņas ar sirsnīgu sadraudzību, kur varējām iepazīties un komunicēt ar citiem pāriem. Tas viss bija stiprinoši! Paldies par iespēju būt šo īso, svētīgo mirkļu dalībniekiem!

Iesakām citiem pāriem – atrodiēt iespēju piedalīties, tas ir ļoti vērtīgi!
(Ansis un Brigita)

Sagatavoja Mārīte Lipska

ANDRIS ZARIŅŠ (1939–2022)

Ar skumjām ziņojam, ka esam zaudējuši mūsu brāli Kristū, ilggadēju draudzes locekli un ciņu biedru Andri Zariņu.

Andris Zariņš dzimis 1939.06.10. Rīgā Jāņa un Elzas Zariņu ģimenē. Adventistu vēsti bija pieņēmusi jau Jāņa māte Helēna, kura par savu dēlu bija daudz lūgusi Dievu. Jānis ilgi turējās pretī adventes vēstij, taču dzīves pagriezieni lika pārdomāt daudzas lietas. Jānis Zariņš bija virsnieks Latvijas armijā, un 1941. g. jūnijā viņš no Litenes tika izsūtīts uz Sibīriju. Turpmākos gadus Elza kopā ar dēlu Andri pavadīja Liezērē, kur Andris pabeidza pamatskolu.

Tēvs pārnāca no Sibīrijas, un kopš 1956. g. ģimene dzīvoja Raiskumu "Saulkalnos". Tur Andris pavadījis visu savu mūžu. Tēvs Jānis pievienojās adventistu draudzei un uzdāvināja dēlam Bibli, kuru Andris ir lasījis un glabājis kā lielu dārgumu. Kristījās Andris 16 gadu vecumā.

Vēlāk sekoja Andra dienests padomju armijā, kur viņš bija arņēmiens ievērot sabatu. Gandrīz

divus gadus tas viņam izdevās, bet tad virsnieki viņu nodeva tiesai, kur par pavēlu nepildīšanu Andri notiesāja uz trim gadiem ieslodzījuma cietumā. Tā kopā prom no mājām viņš pavadīja 5 gadus.

1965. gadā Andris atgriezās. 1967. g. viņš laulājās ar sludinātāja Ernesta Pavasara meitu Ainu. Laulībā piedzima dēli Alvis un Mariss un meita Guna. Šobrīd Andrim un Ainai ir jau 6 mazbērni un 2 mazmazbērni.

Laicīgais darbs Andrim bija meliorācijā un mežsaimniecībā. Tomēr sirds darbs viņam bija draudzē. 31 gadu Andris ir bijis Cēsu draudzes vecākais.

Jau viņa tēvs Jānis bija veltījis, lai tulkotu un uz rakstammašīnas pavairotu Elenas Vaitas darbus. Pirmskara Latvijā bija publicētas tikai dažas E. Vaitas grāmatas. Jānis Zariņš gādāja, lai draudzēs būtu pieejamas E. Vaitas Liecības, "Izmeklētās vēstis" un Laikmeta konfliktu sērija. Viņa dēls Andris turpināja šo pašizliedzīgo grāmatu pavairošanas darbu, bet jau caur izdevniecībām un tipogrāfijām. Ar viņa gādību tika izdotas 25 dažādas grāmatas.

Vislielāko prieku Andris izjuta par grāmatas "Lielā ciņa" izdošanu iespīestā veidā, jo tam bija vairāki šķēršļi, kas ar lūgšanām tapa pārvarēti. Līdz tam šī grāmata latviski bija izdota vien ap 1922. gadu vecajā drukā.

Andris bijis biežs viesis izdevniecībā "Patmos", lai ar tās starpniecību viņa izdotā literatūra tiktu izplatīta un rastu savus lasītājus. Andra izdotās grāmatas nopērkamas izdevniecības "Patmos" veikalā vēl joprojām.

Vēl viens liels Andra Zariņa mūža darbs bija dievnama celtniecība Cēsis, Līgatnes ielā 1. Nams tika celts plašs un apjomīgs ar ticību, ka Dievs spēj to piepildīt ar Saviem atpestītajiem un veidot lielu draudzi.

Andris vienmēr ir iestājies par patiesu kristietību, viņš runāja atklātu un tiešu valodu bez aplinkiem, nebaidījās no pretējiem viedokļiem.

Ticību Kristum viņš ir turējis, un cerība uz Kristus otro atnākšanu viņu ir spēcīnājusi līdz galam. Viņš stipri paļāvās uz Dieva apsolījumiem.

Pēdējais viņa vārds ir bijis "Āmen" pēc kopīgas lūgšanas kopā ar dzīvesbiedri.

Miris 2022. gada 21. jūnijā 83 gadu vecumā.

Sagatavoja Andris Pešelis

UZTICĪGS PIENĀKUMAM

Brāli Andri Zariņu paguvu iepazīt pavisam nedaudz. Kad sāku strādāt izdevniecībā "Patmos", viņš mēdza piezvanīt, lai piedāvātu pārdošanai savas izdotās grāmatas; vēlāk arī pati zvanīju viņam, lai lūgtu vēl grāmatas, jo tās allaž bija ļoti pieprasītas. Šajās reizēs gandrīz vienmēr nedaudz parunājāmies par notikumiem draudzē.

Br. Andris Zariņš, līdzīgi kā br. Aivars Kļaviņš, man vienmēr bijis sava veida Draudzes leģenda. Jo kurš gan Latvijas adventistu saimē nepazīst Andri Zariņu un viņa kalpošanu grāmatu izdošanas jomā?! Vīrs ar atklātu valodu un stipriem pamatiem – tāds br. Zariņš palicis un paliks manā un, domāju, daudzu draudzes locekļu atmiņā.

Ļaujot Dievam sevi lietot, viņš ieguldījis līdzekļus, laiku un darbu un gādājis, lai draudzēm Latvijā būtu pieejamas grāmatas "Lielā cīņa" (izdota četras reizes), "Vecmāmiņas stāsti", "Pēdējo dienu notikumi", "Liecības draudzei" 2., 4., 5. un 9. sēj., "Sentēvi un pravieši" (izdota divas reizes), "Pravieši un ķēniņi", "Apustuļu darbi", "Ierosmes tinumi" (izd. "Patmos"), "Vēstis jaunatnei", "Agrīnie raksti", "Alfa un Omega" (izdota trīs reizes), "Izmeklētās vēstis" 1. un 2. gr., "Evaņģelizācija", "Evaņģēlija kalpi" (izd. "Patmos"), "Pestīšanas kaujas rati", "Vēstnesis atlikušajiem", "Par lūgšanu" (izdota divas reizes), "Māņticības burvība" (izdota divas reizes), "Seno praviešu balsis" (izdota divas reizes), "Kad ASV izdos nacionālo svētdienas likumu", "Aci pret aci ar isto evaņģēliju", "Alfa un Omega" (plašāks izdevums), "Saprātīgi par ticību Bībelei", "Komentāri vēstulei ebrejiem".

Šis saraksts, kurā lielākā daļa ir Praviešu Gara – m. Elenas Vaitas – grāmatas, neprasa komentārus, tas runā pats par sevi. Neskatoties ne uz ko, br. Andris Zariņš palika uzticīgs savam aicinājumam. Paldies Dievam par to! Un paldies, ka man bija iespēja kaut pavisam nedaudz iepazīst šo stipro un patieso vīru!

Māsa Vaita savulaik rakstīja par grāmatu evaņģelizācijas darba nozīmi. Dieva Garam runājot, šie vārdi ir tikpat nozīmīgi arī šodien, un tie tik labi atbilst visam, ko varētu teikt par br. Andri Zariņu un viņa kalpošanu: "Tagad ir vajadzīgi ļaudis, kas ir tik uzticīgi pienākumam kā kompasa adata polam, – vīrieši un sievietes, kas gatavi strādāt, negaidot, ka tiks nolīdzināts ceļš un novērsti visi šķēršļi.

Es esmu aprakstījusi, kādiem vajadzētu būt grāmatu evaņģelistiem; un kaut Kungs apgaismotu tiem prātu aptvert šo jautājumu visā tā garumā un platumā, lai tie saprastu savu pienākumu ar pacietību, drosmi un nesatricināmu godīgumu pārstāvēt Kristus raksturu[.] Pat jūsu ienaidnieki, lai cik stipri tie cīnītos pret jūsu paustajām atziņām, tikpat daudz tie mācīsies vērtēt jūs pašus, un, kad jūs būsiet jau tik daudz ieguvuši, tad jūsu vienkāršajiem vārdiem būs spēks un tie pārliecinās sirdis." ("Liecības draudzei" 5. sēj, 406. – 407. lpp.)

Anitra Roze, izd. "Patmos"

AKTUĀLI!!!

Palīdzība Ukrainai vēl joprojām ir tikpat nepieciešama kā kara pirmajās dienās. Aicinām, kam tas iespējams, ziedot līdzekļus, lai varētu sniegt palīdzību kara skartajai valstij un atbalstīt mūsu brāļu un māsu kalpošanu!

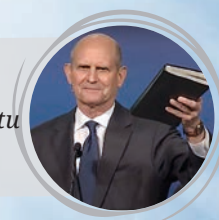
Bankas rekvizīti:
Nodibinājums "ADRA Latvija"
Reģ. Nr. 40008018797
Swedbank AS
LV77HABA0551002308686
Maksājuma mērķis: Palīdzība
cietušajiem Ukrainā.

LŪDZU, ZIEDOJIET!!!
JA JUMS NAV
IESPĒJAS ZIEDOT,
JUMS IR IESPĒJA
LŪGT!

“TURI, KAS TEV IR!”

Teds Vilsons
(Ted N. C. Wilson) –
Septītās dienas adventistu
Ģenerālkonferences
prezidents

*SDA Ģenerālkonferences
prezidenta TEDA VILSONA
svētruna 2022. gada 11. jūnija
sabata dievkalpojumā
ĢK 61. sesijas noslēgumā
Sentluisā, ASV¹*

Brāļi un māsas Kristū! Cik tā ir liela priekšrocība mums visiem – piedalīties sabata dievkalpojumā Sentluisā, tādējādi noslēdzot Ģenerālkonferences 61. sesiju!

Sakot “brāļi un māsas Kristū”, es ar to domāju mūsu draudzes ģimeni visā pasaulē, visus, kas strādā Dieva druvā, iedvesmojušies no programmas “Visu draudzes locekļu iesaiste” (angļu *Total member involvement*). Paldies Dievam par to, kā Viņš vadīja Ģenerālkonferences sesijas darbu, kas šajā reizē notika saīsinātā formātā! Nerunājot nemaz par to, ka pandēmijas dēļ sesiju nācās pārcelt divas reizes. Paldies Dievam, ka šodien varam teikt: “Jā, Kungs, mēs iesim visi kopā un sludināsim triju eņģeļu vēsti, gaidot Kristus drīzo atnākšanu!”

Visā pasaulē septītās dienas adventisti šodien dzīvo, gaidot un jūtot, ka Jēzus nāks drīz.

Pagājušajā ĢK sesijā savā svētrunā vairākās valodās teicu kādu frāzi. Jau iepriekš lūdzu piedošanu, ja šoreiz kādā no valodām nepateikšu to pietiekami precīzi, bet es tomēr centīšos, jo tas būs simbolisks apliecinājums mūsu draudzes balsij visā pasaulē, kas vienotā dedzībā apliecina daudzu paaudžu ilgas par Jēzus drīzo atnākšanu: “Jēzus nāks drīz!”

¹ Piedāvājam jums svētrunas nedaudz saīsināto tekstu. Ir izlaisti atsevišķi teikumi, kuri saistījās ar sesijas iepriekšējām norisēm, kā arī atkāpes, kuras iekļaujas tieši runātā tekstā. Pilns svētrunas teksts video formātā pieejams vietnē www.adventisti.lv.

Redzu, ka daudzi no jums saprata, ko es teicu. Slava Dievam! Šī frāze skan tikpat skaisti un iedvesmojoši daudzās citās valodās. Šīs Ģenerālkonferences sesijas devīze ir izteikta tieši ar nule izskanējušo mudinājumu: “Jēzus nāk – iesaisties!” (angļu *Jesus is Coming – Get Involved!*)

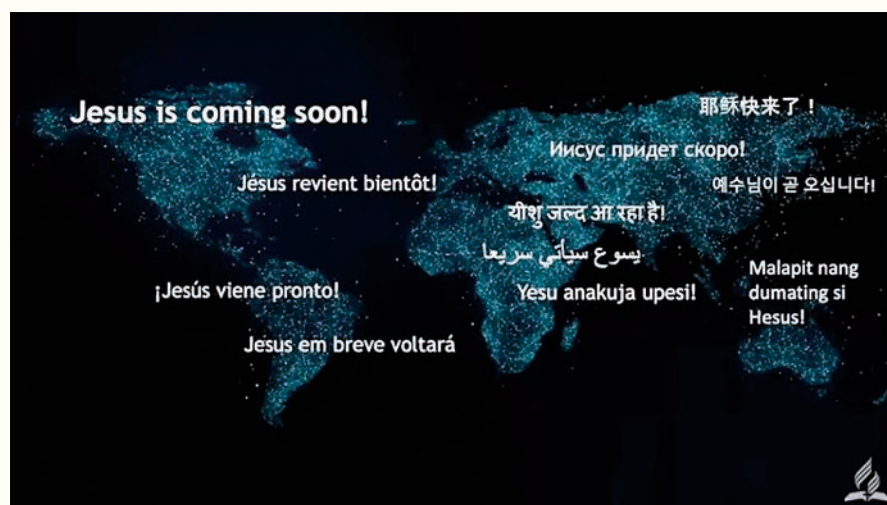
Cik brīnišķīgs pilnīgas nodošanās un evaņģēliskas līdzdalības gars valda mūsu vispasaules draudzē! Neskatoties uz to, ka mūsu draudzes ģimene apvieno daudzu valstu un kultūru pārstāvjus, mēs slavējam Dievu par to, ka Kristū esam saistīti vienā vienotā kultūrā, kas mūs visus dara par vienas – Debesu – Valstības pilsoņiem.

Lūdzu jūs visus, kad šodien kopā pētīsim Dieva Vārdu, lai šo garīgo pārdomu laikā jūs paliktu lūgšanā par skaidru Dieva Vārda izpratni un lai šajā svētrunā tiktu pagodināts vienīgi Viņš, Viņa mīlestība, Vārds, raksturs un taisnība. Apzināti liekot tik lielu akcentu uz Dieva Vārdu, kā arī kavējoties pie cerības, kuru pirms neilga brīža dažādās valodās izteicu – domāju frāzi “Jēzus nāk!” –, nu vēlos šajās pašās valodās citēt vēl kādu

frāzi. Brāļi un māsas, lūk, šie vārdi: “Turi, kas tev ir!”

Mēs nekādā ziņā nedrīkstam pazaudēt no skata skaidro Bībeles patiesību, īpaši ņemot vērā, ka Otrās atnākšanas zīmes iezīmējas aizvien skaidrāk. Mēs esam arvien biežāko dabas kataklizmu, politiskā haosa, pieaugošas ekumeniskās aktivitātes, spiritisma atdzimšanas, ekonomiskās nestabilitātes liecinieki. Liecinieki nevērībai pret Bībeles tikumiskajām vērtībām gan sabiedrībā, gan ģimenē. Liecinieki šausmīgām epidēmijām un slimībām, tādām kā Covid-19. Liecinieki tam, ka aizmirstībā nonāk svētais Dieva Vārds un Viņa Desmit baušļi. Pieaug noziedzība un cietsirdība, kā arī dažāda veida militāri konflikti daudzviet pasaulē. Šīs un citas zīmes skaidri norāda uz to, ka beigu laiks tuvojas. Tas viss norāda uz nepieciešamību turēt to, kas mums ir – nekad neatsakies no skaidrās Dieva patiesības!

Paklausieties, ko saka Dieva Vārds! “[...] pārbaudait visu; kas labs, to paturiet!” (1. Tes. 5:21), “Tad nu, brāļi, stāviet stipri, turēdami tās mācības, kuras esat smēlušies [...]”

(2. Tes. 2:15), “[...] ja tikai paļaušanos paturēsim no sākuma līdz galam stipru.” (Ebr. 3:14), “[...] turēsimies pie Viņa apliecināšanas.” (Ebr. 4:14), “Turēsimies nešaubīgi pie cerības apliecināšanas [...]” (Ebr. 10:23) Un, kā lasījām pašā sākumā: “Es nāku drīz; turi, kas tev ir, ka neviens neatņem tavu vainagu.” (Atkl. 3:11)

Neskatoties uz arvien pieaugošo haosu visapkārt, mēs varam just zem kājām stingru pamatu un ticēt uz nesatricināmo, svēto Dieva Vārdu – Svētajiem Rakstiem, Biblii.

Daudzu gadsimtu gaitā, kopš dienas, kad tika gāzts no Debesīm, sātans nebeidz uzbrukt Dieva Vārdam. Bet Dievs vienmēr ir sargājis un turpinās sargāt Savu Svēto Vārdu. Viņš mudina mūs stingri stāvēt par patiesību un turēties pie tās mācības, kurai esam noticējuši. Septītās dienas adventisti pieņem Biblii un visu, kas tajā rakstīts, un savas pamatmācības balsta tieši un tikai uz Biblii.

Tieši, pamatojoties Bibelē, mēs saprotam, ka Septītās dienas adventisti ir Dieva atlikuma draudze, kurai piemīt īpašas, unikālas, Bībeles pravietojumos atklātas pazīmes. Tā ir unikāla kustība ar unikālu vēsti un unikālu misiju, kuru Draudzei ir uzticējušas Debesis. Mēs esam aicināti paaugstināt Kristu, Viņa Vārdu, Viņa taisnību, Viņa kalpošanu Debesu svētnīcā, spēku lielajā cīņā, triju eņģeļu vēsti, veselības vēsti, misiju, kas ietver sevi glābšanas pasludināšanu un lūgšanu pēc Svētā Gara izliešanās. Gribu to īpaši uzsvērt, esam bieži par to lūguši šajā Ģenerālkonferences sesijā, arī pirms tās. Mums jālūdz pēc Svētā Gara izliešanās vēlā lietuvēdā un par to, lai Jēzus otrā atnākšana notiktu iespējami drīz. Kā Dieva atlikuma draudzei, par kuru Atklāsmes grāmatā teikts, ka tā tur Dieva baušļus un ka tai ir Jēzus ticība, mums ir īpaša brīdinoša žēlastības un cerības vēsts.

“Liecībās draudzei” 7. sējumā 138. lpp. lasām: “Dievs izredzēja Septītās dienas adventistus kā īpašus ļaudis, kas atšķirti no pasaules. [...] Viņš tos ir darījis par Saviem pārstāvjiem un ir aicinājis tos būt par Viņa sūtņiem pēdējā glābšanas darbā.”

Brāļi un māsas, turiet, kas jums ir, neraugoties uz daudzajiem šķēršļiem, ar kuriem sastopamies un

vēl sastapsimies savā ceļā, turēsimies stipri pie ticības Dieva Vārdam un pie Viņa mīlestības uz Savu draudzi! Viņa draudze netiks sakauta un nebeigs savu pastāvēšanu. Svētā Gara spēkā tā pastāvēs līdz galam.

Lūdziet pēc vēlā lietuvēdā! Redzot pasaules pagrimumu, mums vēl vairāk jālūdz pēc Svētā Gara spēka. Zemes vēstures pēdējās dienās par atbildi uz mūsu lūgšanu Dievs izlies Savu Svēto Garu pāri visiem tiem, kas pazemo sirdi un sakārto dzīvi atbilstoši Viņa gribai, kura skaidri atklāta Svētajos Rakstos un Praviešu Gara pamācībās. Caur Svētā Gara izliešanos Dievs nodemonstrēs Savu bezgalīgo mīlestību pret visu cilvēci.

Un nu aplūkosim, ko Svētie Raksti saka par to, kas mums jātur.

1. **Stipri turieties** pie patiesības par Dievu trijās personās – par dievību, ko veido trīs vienlīdzīgas personas, kuras ir pastāvējušas mūžīgi un pastāvēs mūžīgi. Turi, kas tev ir!

2. **Stipri turieties** pie jums raksturīgās vienkāršības kristīgajā dzīvesveidā, kas izpaužas tajā, kā ģērbjaties, kā uzvedaties draudzē un ikdienā ārpus draudzes. Turi, kas tev ir!

3. **Stipri turieties** pie Bībeles patiesības, kas ir aktuāla arī šodien, neraugoties uz vajāšanām. Vairieties no tā, kas jūs aizved prom no triju eņģeļu vēsts un Kristus, kas ir šīs vēsts viduspunkts, no Kristus taisnības, kas ir šīs vēsts viduspunkts. Stipri turieties pie Dieva Vārda un neļaujiet kļūdainiem teoloģiskiem uzskatiem iekļūt Septītās dienas adventistu draudzē.

2. Pēt. 2:1 teikts: “Bet ir arī bijuši tautā viltus pravieši, kā arī jūsu starpā būs viltus mācītāji, kas paslepen ienesīs aplamas posta mācības [...]” Tālāk, Ebrejiem 13:8–9 lasām: “Jēzus Kristus vakar un šodien tas pats un mūžīgi. Neaizraujieties ar visvisādām svešām mācībām, jo ir labi, ka sirds tiek stiprināta žēlastībā [...]” Turi, kas tev ir!

4. **Stipri turieties**, ievērojot septīto dienu, sabatu, kurš mums atgādina Bibelē atklāto radišanas vēstījumu par to, ka Dievs radīja Zemi salīdzinoši nesēnā pagātnē sešās burtiskās dienās.

Brāļi un māsas, vēlos jūs aicināt

pazemībā, ar visu cieņu, no visas sirds – neļaujiet nevienam nekad, nekādos apstākļos atstāt negatīvu ietekmi uz jums, lai jūs noticētu kam citam, nevis Bībeles patiesībai, kas apliecina, ka zeme, uz kuras šobrīd atrodamies, tikusi Dieva radīta, radīta ar Viņa vārdu un ka tas tika paveikts sešās burtiskās dienās, tādās dienās, kādās dzīvojam šodien. Tas netika paveikts pirms miljoniem gadu, bet salīdzinoši nesēn.

Vēlos jums līdzdalīt savu pārlicību. Iespējams, jūs man nepiekritīsiet. Praviešu Gara rakstos, kuri, es tam stingri ticu, ir Dieva iedvesmoti – tikpat skaidri, kā Dievs iedvesmoja un palīdzēja pierakstīt Svētos Rakstus –, tur teikts, ka mūsu zeme tika radīta aptuveni (dažādās vietās teikts nedaudz atšķirīgi, bet svarīgs ir būtiskākais) pirms sešiem tūkstošiem gadu. Vēlos teikt: es personīgi tam ticu. Dieva žēlastībā man gribētos, lai arī jūs to saprastu.

Kāpēc mēs saucam sevi par septītās dienas adventistiem? Ceturtajā bauslī teikts: “Piemini sabata dienu, ka tu to svēti.” Dievs mums ļauj strādāt sešas dienas, un Bibelē teikts, ka Viņš radīja zemi sešās dienās, lai pieminētu un svētītu sabatu. Tad nu, lūk, kāpēc lai mēs pielūgtu Dievu burtiskā septītajā nedēļas dienā, ja radišana notika pavisam citādi? Esiet īsti septītās dienas adventisti! Mēs ticam tam, ka Dievs radīja šo zemi sešās burtiskās radišanas dienās un svētīja septīto dienu. Turieties stipri pie savas ticības!

5. **Stipri turieties** pie vienkārša, veselīga kristīga dzīvesveida, kas paredz augu valsts diētu saskaņā ar Bībeles un Praviešu Gara rekomendācijām.

6. **Stipri turieties** pie draudzes vienotības, ko Dievs apsola visiem, kuri fokusē savu dzīvi Viņā un pilnā Bībeles patiesībā. Pats Kristus Atkl. 2:25 saka: “[...] kas jums ir, to turiet, kamēr Es nākšu.” “Liecībās draudzei” 1. sējumā, 324. lpp. teikts: “Kristus izved ārā ļaudis un ved tos ticības vienībā, lai viņi var būt viens, kā Viņš ir viens ar Tēvu. Domstarpības jānokārto, lai visi var savienoties ar miesu, lai tiem būtu viens prāts un viens spriedums.” Būsim vienoti Kristū! Turi, kas tev ir!

7. **Stipri turieties** pie bibeliskās

izpratnes par laulību kā savienību starp vienu vīrieti un vienu sievieti. Dieva Vārds skaidri apraksta bibeliskās laulības standartu, cilvēka seksualitāti Bībeles izpratnē un radišanas brīdī Dieva iecelto bibeliskās ģimenes standartu.

Bībele neatbalsta pasaules seksuālo maldu uzvaras gājieni, kurš novedīs pie mūžīgās dzīvības. No seksuālajām novirzēm jebkurā to formā nepieciešams atteikties Kristus spēkā, lūdzot Viņam atjaunot mūs Viņa līdzībā. Mums jātiecas uz dievišķo ideālu, un Viņa spēkā mēs varam dzīvot saskaņā ar Viņa tikumiskajiem un dabiskajiem likumiem. Nav pareizi teikt, ka tas nav iespējams, tāpēc ka Bībele skaidri apliecina 1. vēstulē korintiešiem 6. nodaļā: “Jeb vai jūs nezināt, ka netaisni neieņant Dieva valstību? Nepievilieties! Ne netikli, ne elku kalpi, ne laulības pārkāpēji, ne malaki [citos tulkojumos “vīriešu kārtas prostitūtas”], ne vīriešu piegūlētāji, ne zagļi, ne mantrauši, ne dzērāji, ne zaimotāji, ne laupītāji neieņant Dieva valstību. Un daži no jums bija tādi. Bet jūs esat nomazgāti, jūs esat svēti kļuvuši, jūs esat taisnoti Kunga Jēzus Kristus Vārdā un mūsu Dieva Garā.” (9.–11. p.)

Brāļi un māsas, vēlos jums teikt, ka mums, protams, pret visiem cilvēkiem jāizturas ar mīlestību un cieņu, bet tāpat vēlos teikt, ka ir nepieciešams novilkt skaidru robežu starp to, kas Bībeles ieskatā ir grēks, un to, kas nav grēks. Turi, kas tev ir!

8. Stipri turieties pie pazemīgas un bībeliski cieņpilnas attieksmes pret draudzes vadītājiem, ieklausoties Svēto Rakstu vārdos par to, ka viņi strādā Dieva druvā un pieņem lēmumus atbilstoši noteiktai kārtībai un saskaņā ar Bībeli un Praviešu Gara padomiem. Turi, kas tev ir!

9. Stipri turieties pie pašiem Praviešu Gara rakstiem – Elenas Vaitas darbiem. Novērtējiet tos, lietojiet tos, popularizējiet tos draudzē. Tā ir Debesu dāvana mūsu draudzei.

Vēlos pateikties jums visiem par to, ko jūs paveicāt ceturtdien, vēlreiz ar milzīgu balsu pārsvaru nobalsojot un apstiprinot mūsu apliecinājumu par Svētajiem Rakstiem un Elenas Vaitas darbiem. Pateicos, ka to izdarījāt. Tā ir liela privilēģija, ka

mums ir iespēja dzirdēt Dieva Vārdu un dalīties ar Dieva Vārdu tieši tā, kā tas ir uzrakstīts. Ne tā, kā kādam gribētos, lai tur būtu rakstīts. Daži no jums, iespējams, kādās nākotnes tikšanās reizēs pamanīs, ka ir neliela saujiņa ļaužu, kura ar manipulāciju vai parlamentāru procedūru palīdzību centīsies izbeigt un aizvēkt no mūsu draudzes šos paziņojumus par Svētajiem Rakstiem un Elenas Vaitas darbiem. Vēlos teikt, ka Dievs vienmēr atradīs veidu, kā to apturēt. Nav nekā, nekā, kas varētu stāties ceļā istajai patiesībai, patiesībai, kas vienmēr uzvarēs. Turi, kas tev ir!

10. Stipri turieties pie draudzes izaugsmes un attīstības bibeliskajiem principiem, pie tā, kā Bībele un Praviešu Gars skaidro draudzes izaugsmi caur evaņģelizāciju.

11. Stipri turieties pie uzticības unikālajai adventes kustībai, nepadodieties nekādiem kompromisiem ar ekumēniskām kustībām, kuras cenšas nonivelēt skaidrās Dieva Vārda norādes. Draudzējieties ar cilvēkiem, esiet daļa no kristīgās sabiedrības, bet neaizmirstiet – mēs kā kustība tikām aicināti ieņemt savu īpašu vietu cilvēces vēsturē un nepadoties kompromisiem, kurus mums piedāvā apkārtējie.

Dieva atlikumu nākotnē sagaida sarežģīti laiki, jo sātans novirza visus spēkus tam, lai iznīcinātu Dieva adventes kustību. Mēs zinām,

“**Stipri turieties pie mūsu glābšanas viduspunkta un mūžīgā evaņģēlija – Jēzus taisnības, pie taisnošanas ticībā un Viņa svētojošās patiesības Svētā Gara spēkā.**”

ka tuvojas noslēdzošie notikumi, kad tiks pārbaudīta visu draudzes locekļu uzticība Dievam un spēja pretoties maldiem un pazudinošam kompromisam. Neatdodiet ne pēdu no adventistu zemes nekādiem ekumēniskiem centieniem, skatieties tikai uz Jēzu! Šīs kustības vēlas novērst jūsu skatu no Jēzus Bībelē, skatieties uz Viņu un Bībelē atklāto patiesību! Turi, kas tev ir!

12. Stipri turieties pie mūsu glābšanas viduspunkta un mūžīgā evaņģēlija – Jēzus taisnības, pie taisnošanas ticībā un Viņa svētojošās patiesības Svētā Gara spēkā, kas darbojas mūsos. Tikai Kristus taisnībā mēs varam iegūt pestīšanu. To var paveikt vienīgi Kristus un Viņa žēlastība, nekas cits. “Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana. Ne ar darbiem, lai neviens nelielītos. Jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.” (Ef. 2:8–10) Te dots Jaunās Derības apstiprinājums tam, kas reiz tika teikts 1. Moz. 3:15.

Atšķirībā no glābšanas ar darbiem, kuras centrā atrodas cilvēks, Kristus aicina uz izpratni par to, ka Viņa nāve pie krusta, Viņa aizbildnieciskais darbs, kas šobrīd notiek burtiskā Debesu svētnīcā – jā, brāļi un māsas, es ticu, ka ir burtiska svētnīca Debesīs –, un mūžīgās dzīvības apsolījums Viņa otrās atnākšanas rezultātā, tas viss arī ir Viņa žēlastības dāvana. Mēs to visu varam saņemt, pateicoties Viņa žēlastībai.

Jau pavisam drīz piepildīsies apsolījums, kas dots 1. Moz. 3:15: “Un Es celšu ienaidu starp tevi un sievu, starp tavu dzimumu un sievas dzimumu. Tas tev sadragās galvu, bet tu viņam iekodīsi papēdī.” Kāds brīnišķīgs apsolījums, kurā redzam dievišķo autoritāti, Dieva glābjošo spēku, sātana galīgo sakāvi un mūžīgās dzīvības apsolījumu caur Kristus uzvaru pār ienaidnieku. Turi, kas tev ir!

13. Stipri turieties pie visām brīnišķīgajām 28 Septītās dienas adventistu pamatmācībām, ieskaitot mūsu izpratni par pravietojumu, kurš sasniegs savu kulmināciju – kā teikts Daniela 8:14 pravietojumā par 2300 vakariem un rītiem, kas noslēdzās 1844. gadā ar izmeklēšanas

HOLD FAST TO WHAT YOU HAVE!

Retén lo que tienes

당신이 가진 것을 굳게 잡으십시오

Retiens ce que tu as

تمسك بما لديك

Guarda o que tens

坚守你所拥有的

Shikilia sana ulichonacho

आपके पास जो है, उसे पकड़ कर रखें

Твердо держись того, что есть у тебя

Panghawakan mo kung anong meron ka

tiesas iesākumu, kurā atklāsies Dieva mīlestība pret visiem cilvēkiem – tad, kad Viņš nodemonstrēs glābšanas plānu visai cilvēcei. Šie pravietojumi ir pamatakmens un patiesība. Brāļi un māsas, neļaujiet nevienam pat mēģināt aizvest jūs prom, aizraut jūs ar kādiem jauniem formulējumiem un jaunu, ar 21. gs. saistītu, izpratni prom no šiem pravietojumiem. Tas ir mūsu ticības balsts un pamats!

Šis ir ļoti, ļoti labas pamatnācības, un to centrā ir Jēzus Kristus. Tās ir mūsu pamatnācības. Neklausieties cilvēkos, kuri jums saka: “Tā visa ir burta kalpība, galvenais, lai sirdī būtu Jēzus!” Bet vai tad mēs tieši par to nerunājam un to nemācām? Tieši Jēzus jau ir šo doktrīnu centrā.

14. **Stipri turieties** pie personīgām Bībeles studijām un personīgā lūgšanu laika. Turi, kas tev ir!

15. **Stipri turieties** pie tās dievkalpojumu norises, kāda mūsu draudzē izveidojusies daudzu gadu gaitā. Dodiet godu vienīgi Dievam, bet ne cilvēkam. Turi, kas tev ir!

16. **Stipri turieties** pie aktīvas Elenas Vaitas grāmatu – Praviešu Gara darbu – izplatīšanas. Kļūstiet par daļu no lielā projekta, kurā iecerēts izplatīt grāmatu “Lielā cīņa” (*The Great Controversy Project 2.0*) 2023./ 2024. gadā, kad vēlamies izplatīt miljoniem “Lielās cīņas” pilnā izdevuma grāmatu.

Brāļi un māsas, tā ir dārga, vērtīga

grāmata. Tā, protams, nav Bībele. Mēs ticam Bībelei un tikai Bībelei kā mūsu ticības pamatam. Bet Praviešu Gara darbi, ieskaitot grāmatu “Lielā cīņa”, ir vēsts, kuru mums sūtījis pats Dievs caur Savu vēstnesi Elenu Vaitu. Es ticu, ka Praviešu Gara dāvana ir viena no galvenajām dāvanām, kas tika dota adventistu draudzei, lai norādītu uz Bībeli un Jēzu Kristu. Šī ir grāmata, par kuru Elena Vaita pati teica, ka viņai gribētos, lai šo grāmatu izplatītu vairāk un plašāk nekā jebkuru citu viņas grāmatu.

Mani dārgie draugi! Neļaujiet ne draudzes vadītājiem, ne draudžu savienību prezidentiem, ne ūniju prezidentiem, ne divīziju prezidentiem, ne Ģenerālkonferences prezidentam reiz jums teikt: “Beidziet izplatīt “Lielo cīņu”!”

Dievs vēlas, lai mēs izplatām patiesību, lai sakām cilvēkiem patiesību. Pateicoties šai grāmatai, simtiem tūkstošu cilvēku ir sapratuši, kas ir kristietība no pašiem tās iesākumiem līdz pašām beigām. Draugi, kļūstiet par daļu no projekta “The Great Controversy Project 2.0”! Dievs svētīs gan jūs, gan jūsu vietējo draudzi! Turi, kas tev ir!

17. **Stipri turieties** pie tā, ka – kā mēs šajā Ģenerālkonferences sesijā caur devīzi to uzsvērām – Jēzus nāks drīz! Jums jāklūst par daļu no šīs kalpošanas, jāpavēsta pasaulei, ka tā var sagatavoties Kristus otrajai

atnākšanai, ka tā var paļauties uz Jēzu, Viņa taisnojošo un svētojošo žēlastību un ļaut Svētajam Garam vadīt mūs personīgā kalpošanā un publiskajā evaņģelizācijā.

“Vadītājiem Dieva darbā kā gudriem ģenerāļiem jāsprauž plāni iešanai uz priekšu visā frontē. Plānojot viņiem sevišķi jāpārdomā, ko savu draugu un kaimiņu labā spētu darīt vienkāršie draudzes locekļi. Dieva darbs uz šīs zemes nekad nevar tikt pabeigts, ja darbā neiesaistīsies vīri un sievas, kas sastāda mūsu draudzi, un savās pūlēs neapvienosies ar sludinātājiem un draudzes amatpersonām.” (“Liecības draudzei” 9. sēj, 116.–117. lpp.) Visu draudzes locekļu iesaiste aptver mūs visus, visu gadu darbojoties evaņģelizācijas darbā visos iespējamajos veidos.

Kā mēs jau runājām šajā ĢK sesijā, pagājušā gada novembrī es piedalījos publiskajā evaņģelizācijā Filipīnās. Kas par brīnišķīgu dažādu pasākumu kombināciju, ko bija saplānojušas Dienvidāzijas Klusā okeāna divīzija, Ziemeļu Filipīnu ūnija, Centrālā Filipīnu ūnija, Adventistu vispasaules radio un “Hope Channel”! Tie bija vareni Dieva brīnumi! Neskatoties uz pandēmiju, pagājušajā gadā Filipīnās tika kristīti aptuveni simtu četri tūkstoši cilvēku, ieskaitot vairāk nekā tūkstoši cilvēku, kas iepriekš bija bandīti, teroristi kalnos, kopā ar viņu ģimenēm. Mēs ar Nensiju

toreiz sludinājām, viņa runāja par medicīnas evaņģelizāciju, es – par Bībeles patiesību. Katru reizi, kad sludinu, es jūtu tādu iedvesmu, es saprotu, ka rakstītais Dieva Vārds ir patiesība, un aicinu jūs visus, ja vien jūs varat, burtiski visus, sludināt vai jebkādā citā veidā iesaistīties evaņģelizācijā šajā gadā. Administratori, pasniedzēji, kalpotāji, jauni, gados vecāki, jebkura vecuma, visi ir aicināti pastāstīt, kāpēc mēs esam šeit, un pasludināt Kristus otro atnākšanu. Mēs ar Nensiju cenšamies piedalīties šādā programmā vismaz reizi gadā, un es vēlos aicināt jūs uz to pašu – vai uz publisku evaņģelizāciju, vai uz personisku evaņģelizāciju. Mēs vēlētos, lai adventes vēsts aizsniedz iespējami daudz cilvēku. Kā skan mūsu devīze? “Jēzus nāk – iesaisties!”

18. **Stipri turieties** pie Bībeles inspirācijas, noraidot humānisma un populārās kultūras centienus iznīcināt Dieva atklāsmi. Turi, kas tev ir!

19. **Stipri turieties** pie skaistās mācības par Debesu svētnīcu, kura norāda uz mūžīgo evaņģēliju – Jēzu Kristu, Jēzu, kas nokauts pie krusta. “Tenaidnieks izvīrīs viltus teorijas, pat tādas, ka svētnīcas vispār nav. Tas būs viens no argumentiem, ko minēs par iemeslu aiziešanai no ticības.” (“Pēdējo dienu notikumi” 177. lpp.) Tas ir viens no sātana centieniem pret draudzi pēdējās dienās, bet, brāļi un māsas, turi, kas tev ir!

20. **Stipri turieties** pie bibliskā diena/ gads principa, skaidrojot Bībeles pravietojumus, un lai Bībele pati sevi izskaidro.

Vēsturiskais Bībeles teksta skaidrojums atklāj vēsturi tādu, kāda tā attīstījās atbilstoši Dieva Vārdam. Turi, kas tev ir!

21. **Stipri turieties** pie vēsturiski gramatiskā Bībeles pravietojumu skaidrojuma, kas ir vienīgā hermeneitiskā pieeja, kuru atbalsta adventistu draudze. Turi, kas tev ir!

22. **Stipri turieties** pie Bībelē un Praviešu Gara rakstos atklātās izpratnes par to, kā notiks sijāšana draudzē īsi pirms Kristus otrās atnākšanas. “Drīz Dieva ļaudis pārbaudīs kvēlojošā bēdu ceplī, un liela daļa no tiem, kas tagad šķiet īsti un patiesi, izrādīsies parasts metāls.” Vēlos te ieturēt pauzi. Tikai Dieva žēlastībā brīnišķīgā vispasaules draudzes pārstāvju ģimene netiks

“Stipri turieties pie īpašā Dieva plāna attiecībā uz veselības reformu un veselības kalpošanu.

iekļauta šajā pravietojumā, tikai Dieva žēlastība var mūs pasargāt no tā, ka mēs varētu zaudēt jebkādu vērtību un pārvērsties par tukšu grabuli. Es tik ļoti vēlētos, lai Dieva žēlastībā mēs visi saglabātu uzticību Dieva Vārdam un gaidītu Viņa otro atnākšanu! “[...] Šķitīs, ka draudze tūlīt kritīs, bet tā nekritīs. Tā paliks, tikai grēcinieki Ciānā tiks izsijāti – pelavas tiks šķirtas no dārgajiem kviešiem. Tas ir briesmīgi smags, tomēr nepieciešams pārbaudījums.” (“Pēdējo dienu notikumi” 180. lpp.) Draudze nekritīs, jo Dievs to izvedīs cauri visiem briesmīgajiem pārbaudījumiem.

23. **Stipri turieties** pie dārgās izpratnes, ka mēs, Septītās dienas adventisti, esam pasaulplaša Dieva atlikuma draudze. Mēs darbojamies vairāk nekā 200 valstīs un atbalstām viens otru, izvairoties no misiju graužošās kongregacionālisma koncepcijas. “Misijas darbs dzimtenē visos veidos ies vēl tālāk uz priekšu, ja ārējās misijas attīstīšanā parādīs devīgāku, pašreizējā un pašuzpurīgāku garu; jo vietējā darba labklājība lielā mērā Dieva vadībā ir atkarīga no tālās zemēs veiktā evaņģēlija darba atgriezeniskā iespaida.” (“Liecības draudzei” 6. sēj., 27. lpp.) Dieva darba izplatība tur, kur dzīvojat jūs, lielā mērā ir atkarīga no tā, kā mēs atbalstīsim evaņģēlija izplatīšanos attālākās zemēs. Būsim tiešām pasaulplaša draudze, kuru vieno Dieva Vārds! Turi, kas tev ir!

24. **Stipri turieties** pie brīnišķīgajiem Dieva iestādījumiem, kas balstīti Viņa mīlestībā, – Viņa mūžīgā likuma, tai skaitā Viņa Desmit baušļiem. Dievs valda pasauli ar mīlestības likuma palīdzību. “Kad Kristus reliģija tiek visvairāk nicināta un Viņa likumi visvairāk apsmieti,

tad mūsu dedzībai vajadzētu būt viskarstākajai un mūsu drosmei un apņēmībai visstabilākajai. Aizstāvēt patiesību un taisnību, kad vairākums mūs atstāj, izcīnīt Kunga cīņu, kad cīnītāju ir maz, – tā būs mūsu pārbaude. Šajā laikā mums jāsmej siltums no citu aukstuma, drosme no viņu glēvuma un uzticība no viņu nodevības.” (“Pēdējo dienu notikumi” 180. lpp.) Brāļi un māsas, turi, kas tev ir!

25. **Stipri turieties** pie īpašā Dieva plāna attiecībā uz veselības reformu un veselības kalpošanu, jo mums jānostājas par Dieva dotajiem dabiskajiem līdzekļiem – veselīgu ēdienu, fiziskajiem vingrinājumiem, ūdeni, atturību daudzās lietās, svaigu gaisu, pietiekamu miegu, atpūtu un uzticību Dieva spēkam. Dieva veselības plāns noliedz alkohola lietošanu, tabaku, narkotikas, bezjēdzīgu dzīvesveidu. Par to runā gan Bībele, gan Praviešu Gara raksti. Veselības reforma ir Dieva plāns mums tieši pirms Kristus otrās atnākšanas. Lasiet, pētiat liecības un padomus, kurus šajā jautājumā sniedz Praviešu Gars. Tas viss dots Svētā Gara spēkā.

Brāļi un māsas, mēs tikko aplūkojām 25 punktus. To varēja būt vairāk, es aicinu jūs stipri turēties pie Bībeles patiesības. Lai nekas jūs no tās nenovērs, koncentrējiet visu uzmanību uz Viņa vārdu un Praviešu Gara darbiem, uz Praviešu Gara padomiem, kas mums piedāvā saikni ar Dievu, cerību nākotnei un iemeslus tam, lai mēs būtu septītās dienas adventisti.

Noslēgumā paskatīsimies uz to, kā Dievs vēlas, lai mēs pēdējās dienās pasludinātu Atklāsmes grāmatas 14. nodaļas triju eņģeļu vēsti, kā arī ceturtā eņģeļa vēsti no Atklāsmes grāmatas 18. nodaļas!

Dievs aicina mūs kļūt par daļu no pēdējo dienu kustības un misijas. Mēs taču esam septītās dienas adventisti, Dieva atlikuma draudze, kas aicināta atklāt Dieva dārgo patiesību katram, kurš to ir gatavs uzklaut un atvērt tai savu sirdi. Ļaujiet Svētajam Garam atdzīvināt jūsu garīgo dzīvi, jūsu ģimeni, visu, ko jūs darāt, jūsu kalpošanu un jūsu vietējo draudzi! Lūgšim par Svētā Gara izliešanos, lai Viņš palīdz mums paveikt darbu uz zemes. Mums nepieciešama

atmoda un reformācija, grēku nožēla, pazemība, lai Dievs mūs varētu vest.

Pēdējos mēnešus mēs lūdzām draudzes locekļus visā pasaulē lūgt par to, lai Svētais Gars vadītu šo Ģenerālkonferences sesiju visā, ko veicām, un paldies Dievam, ka Viņš to darīja! Mūsu sirds saņem svaiga gaisa plūsmu, kad saprotam, ka Dievs kontrolē visu, kas notiek adventistu draudzē. Taču mēs kā atlikuma draudze esam aicināti pasludināt triju eņģeļu vēsti no Atklāsmes grāmatas 14. nodaļas. “Septītās dienas adventisti ir likti pasaulē par sargiem un gaismas nesējiem sevišķā nozīmē. Viņiem uzticēts pēdējais brīdinājums bojā ejošajai pasaulei. Uz viņiem no Dieva Vārda spīd brīnišķīga gaisma. Viņiem uzdots vissvarīgākais un vissvinīgākais darbs – pirmās, otrās un trešās eņģeļu vēsts pasludināšana. Cita tik ļoti svarīga un nozīmīga darba nav. Viņi nekam citam nedrīkst atļaut saistīt savu uzmanību.” (“Liecības draudzei” 9. sēj., 9. lpp.)

Tā kā tas ir mūsu vēsts viduspunkts, es vēlētos veltīt tam dažas minūtes, mēs nedaudz kavējam, bet vienalga izdarīsim to, jo tas ir ļoti svarīgi, vitāli svarīgi. Atgādināsim viens otram, par ko runā šī triju eņģeļu vēsts!

“Un es redzēju citu eņģeli laižamies debesu vidū; tam bija mūžīgs evaņģēlijs sludināms tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām [...]” (Atkl. 14:6) Triju eņģeļu vēsts viduspunkts ir vēsts par Jēzus Kristus taisnību, par taisnošanu ticībā, tas viss ir balstīts tikai Jēzū Kristū un Viņa taisnībā, un Viņa lielajā upurī mūsu labā. Mēs kā Jēzus Kristus sekotāji sludinām Viņu un šo vēsti, jo mums ir saikne ar Viņu un Viņa taisnību.

“[...] viņš sauca stiprā balsī: “Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda; pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus.”” (Atkl. 14:7) Pirmā eņģeļa balss skan skaļi, lai visi to varētu dzirdēt. Tekstā teikts: “[...] jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda [...]” Jā, tiesa notiek kopš 1844. gada, kad sākās izmeklēšanas tiesa, cilvēku dzīve tiek izmeklēta, bet drīz žēlastības durvis aizvērsies, tieši tāpēc ir tik svarīgi vienmēr paļauties uz Jēzu Kristu un Viņa taisnību. Šī

“ Stipri turieties pie brīnišķīgajiem Dieva iestādījumiem, kas balstīti Viņa mīlestībā, – Viņa mūžīgā likuma, tai skaitā Viņa Desmit baušļiem.

tiesa notiek visa Universa acu priekšā un vēsta par to, ka Dieva mīlestības raksturs ir taisnīgs, šķīsts, pilnīgs un patiens. Mums jāpielūdz Tas, kurš radījis Debesis un zemi, un jāierauga, kā tas viss saistīts ar trešā eņģeļa vēsti, kurā runāts par radišanu un sabatu, kas tiks parādīts kā zīme patiesības un maldu nošķiršanai. Tas būs nozīmīgs jautājums pēdējās dienās, jo Dieva zīmogs ir sabats, bet zvēra zīme ir svētdienas ievērošana.

Nāks laiks, kad katram būs jāizdara galīgā izvēle, kam pieder jūsu uzticība – vai tā pieder Dievam, un jūs pielūdzat Viņu svētajā sabatā, neraugoties uz sekām, vai arī jūs izvēlēsieties sekot zvēram, kurš ir izdomājis savu viltus pielūgsmes dienu – svētdienu. Tie, kas izdarīs izvēli par labu svētdienai, saņems zvēra zīmi. Tas notiks šai laikā, ne agrāk. “Kad būs skaidri parādīts gala iznākums, tad ikviens, kas vēl mīs kājām Dieva bauslību, lai paklausītu cilvēku doktrinām, ar to pieņems zvēra zīmi [...] Sabats būs lielā uzticības pārbaude, jo tas ir sevišķi apstrīdēts patiesības punkts. Kad cilvēkiem būs jāizdara pēdējā izšķiršanās, tad skaidri iezīmēsies līnija starp tiem, kas kalpo Dievam, un tiem, kas Viņam nekalpo. Kamēr viltus sabata ievērošana saskaņā ar valsts likumu, kas runā pretī ceturtajam bauslim, liecinās par uzticību varai, kura pretojas Dievam, istā Sabata turēšana, paklausot Dieva bauslībai, pierādīs uzticību Radītājam. Kamēr viena cilvēku daļa ar pakļaušanos laicīgajām varām pieņems zvēra zīmi, otra, izvēloties

uzticību dievišķajai autoritātei, saņems Dieva zīmogu.” (“Lielā cīņa” 604., 605. lpp.)

8. pantā lasām: “Vēl cits eņģelis, otrs, sekoja un sauca: “Kritusi, kritusi lielā Bābele, kas apdzirdījusi visas tautas ar savas netiklības dusmu vīnu.”” (Atkl. 14:8) Tā ir draudze, kas visus viduslaikus un līdz pat šai dienai ir tikusi pāvestības vadīta, un saskaņā ar Bībeles pravietojumu notiks tās apvienošanās ar kritušo protestantismu un spiritismu, lai mēģinātu mainīt likumu un iznīcināt tos, kas seko Dieva Vārdam.

Vēlos teikt, ka mēs mīlam visus. Mēs ar cieņu izturamies pret visām konfesijām, bet ir tikai viena patiesība un viens Dievs, un tikai Viņu mēs pielūgsim.

Bābele kā sajukuma un haosa simbols, kā patiesības un maldu sajaukuma simbols ir kritusi, jo aiz tās stāv sātans un viņa ietekme. “Sātans ļaudis piekrāps ar divām lielām maldībām – dvēseles nemirstību [tā ir sātāniska pievilšana, ka pēc nāves dvēsele vēl kaut kur dzīvo] un svētdienas svētumu.” (“Lielā cīņa” 588. lpp.) Mēs neticam dvēseles nemirstībai, bet sātans šādā veidā centīsies atvērt durvis spiritisma ienākšanai, lai Romas vara un atkritušais protestantisms varētu ievest cilvēkus maldos. Turpinām lasīt “Lielo cīņu”: “Sātans ļaudis piekrāps ar divām lielām maldībām – dvēseles nemirstību un svētdienas svētumu. Kamēr pirmā maldība liek pamatu spiritismam, pēdējā modina simpātijas pret Romu. Savienoto Valstu protestanti būs pirmie, kas izstieps savas rokas pāri bezdibenim, lai slēgtu derību ar spiritismu, kā pirmie tie sadosies rokās arī ar Romas varu, un šīs trīskārtīgās savienības iespaidā Jaunā pasaule ies Romas pēdās, minot zem kājām sirdsapziņas tiesības.” (“Lielā cīņa” 588. lpp.)

Es esmu šis valsts pilsonis, un paldies Dievam par to, tomēr tieši šāda nākotne mūs sagaida. Šī valsts pastieps roku pretim Romai, un tas nav nosacīts pravietojums, to pilnībā apstiprina Atklāsmes grāmatas 13. un 14. nodaļa. ASV, valsts, kas Atklāsmes grāmatas 13. nodaļā parādīta kā zvērs ar diviem ragiem, nodod visus tos principus, uz kādiem tā tika dibināta. Šie divi ragi simbolizē – viens republiku kā valsts pārvaldes

formu un otrs protestantismu. Un šis zvērs ar diviem ragiem radīs zvēra tēlu, ko reprezentēs nacionālais svētdienas likums. Šīs dienas tuvojas! Atklāsmes 13:12 lasām: “Tam bija pirmā zvēra vara visā pilnībā viņa priekšā, un tas piespieda zemi un tās iedzīvotājus pielūgt pirmo zvēru, kura nāves brūce bija dziedināta.” Kā jau teicu, Amerikas Savienotās Valstis kopā ar kritušo protestantismu izdos svētdienas likumu gan savā zemē, gan visā pasaule, un tas radīs grūtības kristiešiem, kuri tur svētu Dieva pielūgsmes dienu – sabatu. Tas notiks, bet šis periods nebūs ilgs. Dievs kā Radītājs apstiprinās Savu sabatu ar Dieva zīmogu, un tā tas turpināsies, līdz kamēr Kungs atgriezīsies, lai ņemtu Savu tautu pie Sevis.

“Un vēl cits, trešais, eņģelis sekoja tiem un sauca stiprā balsī: “Ja kas pielūdz zvēru vai viņa tēlu un pieņem zīmi uz savas pieres vai savas rokas, tam būs arī jādzer Dieva dusmu vīns neatšķaidīts, kas ieliets Viņa bardzības kausā, un tam būs jācieš mokas ugunī un sērā svēto eņģeļu un Jēra priekšā. Un viņu mocību dūmi celsies augšup mūžu mūžos; un nebūs miera ne dienu, ne nakti tiem, kas pielūdz zvēru un viņa tēlu un pieņem viņa vārda zīmi.” (Atkl. 14:9–11)

Zvēra zīmes saņemšana uz pieres simbolizē to, ka mēs pieņemam šo uzspiesto pielūgsmes sistēmu. Zīme uz rokas simbolizē to, ka mūsu rīcība,

darbi apliecinās, ka atrodamies zvēra pusē.

“Zvēra zīme ir pāvesta ieceltais sabats. [...] Kad pienāks pārbaudījumi, tad kļūs skaidri redzams, kas ir zvēra zīme. Tā attiecas uz svētdienas ievērošanu. [...] Dieva zīme jeb zīmogs atklājas septītās dienas, proti, sabata ievērošanā, kas ir Kunga radišanas piemineklis. [...] Zvēra zīme ir tam pretēja – nedēļas pirmās dienas svētīšana.” (“Pēdējo dienu notikumi” 224. lpp.)

Brāļi un māsas, uzticieties Kristum, Viņa Svētajam Vārdam un Praviešu Garam!

Izlasīsim vēl ko no šīs pašas grāmatas, bet citām lappusēm: “Visa pasaule iedegsies naidā pret septītās dienas adventistiem, tāpēc ka viņi nepagodinās pāvestību, ievērojot svētdienu, kas ir šīs pretkristīgās varas iestādījums. [...] Cīņas iznākumā visa kristīgā pasaule būs sadalījusies divās lielās šķirās [gribu jums teikt saviem vārdiem – divās šķirās, ne trīs vai četrās, bet divās!] – cilvēkos, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību, un cilvēkos, kas pielūdz zvēru un viņa tēlu un pieņem zvēra zīmi.” (136., 137. lpp.)

Triju eņģeļu vēsts noslēdzas ar brīnīšķīgajiem 12. panta vārdiem: “Šeit vajadzīga svēto izturība, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību.” (Atkl. 14:12) Dieva žēlastībā un Viņa spēkā turēsim visus Viņa baušļus un stipru

Jēzus ticību!

Kad sludināsim triju eņģeļu vēsti, Svētais Gars mūs vadīs pie vienotības. Grāmatā “Padomi kristīgiem vadītājiem” lasām: “Viņa pārveidojošās žēlastības spēcīgā ietekme aizvedīs pie tādas vienotības, kāda nekad iepriekš nav bijusi. Jo visi, kas būs pakļāvuši sevi Kristum, atradīsies vienotībā cits ar citu. Svētais Gars aizvedīs draudzi pie vienotības. Man tika dots norādījums paziņot septītās dienas adventistiem visā pasaulē, ka Dievs ir aicinājis Savu tautu būt par īpašu dārgumu, Viņš cer uz to, ka Viņa draudze šai pasaulē būs garīgi vienota līdz pat laika beigām.” (“Principles for Christian Leaders” 306. lpp.)

Kad tiks pasludināta trešā eņģeļa vēsts, sekos atbilde. Šajā pašā grāmatā lasām: “Pret tiem, kas nenogurstoši sludināja patiesību, kura ietverta trešā eņģeļa vēstī, bieži izturējās kā pret panikas cēlājiem, sakot, ka brīdinājumi par reliģisko neiecietību, kas ies plašumā, baznīcas un valsts apvienošanās, lai vajātu tos, kas tur Dieva baušļus, ir nepamatoti un absurdi. No visām pusēm skanēja pārliecinoši pierādījumi par to, ka šajā valstī nekad nekas tamlīdzīgs nevar notikt, jo tā stāv reliģiskās brīvības aizstāvju avangardā.” Tieši tāpēc esam šodien pulcējušies šeit, Sentluisā, valdība mums to ir atļāvusi. Bet paklausieties, kas teikts tālāk!

“Bet, kad svētdienas uzspiešana ies plašumā, izmaiņas reliģiskajā brīvībā, kuras iepriekš šķita neiespējamās, sāks īstenoties, Tad trešā eņģeļa vēsts atstās tādu iespaidu, kādu tā nevarēja atstāt nekad iepriekš.” (“Principles for Christian Leaders” 307. lpp.)

Brāļi un māsas, kāds nopietns brīdinājums! Pateicos par jūsu pacietību! Es nopietni pārdomāju šo vēsti un vēlos dalīties ar triju eņģeļu vēsts būtību. Protams, nevajag ar šīm vēstīm sist cilvēkiem tieši pa galvu kā ar āmuru, nē, par to jārunā ar mīlestību un cieņu, ar smaidu dvēselē jāpastāsta cilvēkiem par to, ko Dievs mums ir atklājis. Nevajag baidīties, vilties, kurnēt, paļauties skepei; nenovērsieties no Dieva un uzdevuma, kuru Viņš mums ir devis. Skatieties uz Kungu un dzīvojiet saskaņā ar Viņa norādījumiem kā pēdējo dienu tauta, kā Dieva atlikuma tauta. Mēs jau atrodamies pie Apsolītās zemes robežām, uz Otrās atnākšanas sliekšņa, bet sātans joprojām vēlas novērst mūs no šīm domām. Paturiet prātā israēliešus, kuri ceļā uz Apsolīto zemi nogura, sāka kurnēt un pilnībā pazaudēja no redzes loka to, ko Dievs bija devis kā viņu galamērķi.

“Un tie aizgāja no Hora kalna pa Niedru jūras ceļu, lai apietu Edoma zemi. Ceļā tauta kļuva nepacietīga, un tauta kurnēja pret Dievu un pret Mozu: “Kāpēc jūs mūs esat izveduši no Ēģiptes? Lai mēs mirtu tuksnesī? Mums nav maizes un nav pat ūdens, un mūsu dvēselēm rieb šī bada maize!” Un Tas Kungs uzsūtīja tautai dzelīgās čūskas; tās sakoda tautu, un daudzi no Israēla tautas nomira. Tad tauta nāca pie Mozus un sacīja: “Mēs esam ar saviem vārdiem grēkojuši pret To Kungu un pret tevi; lūdz To Kungu, lai Viņš mums atņem tās čūskas!” Tad Mozus aizlūdza par tautu. [Paldies Dievam, ka varam iestāties lūgšanu sardzē! Mani draugi, lūgšanu grupa, kas sēž te, manā priekšā, viņi ir mūsu lūgšanu kareivji.] Un Tas Kungs sacīja uz Mozu: “Darini sev čūskas tēlu un liec to par zīmi; un katrs, kas sakosts un to uzlūkos, tas dzīvos.” Un Mozus izveidoja vara čūsku, un viņš to uzcēla par zīmi. Un notika, ja čūska kādu sakoda, tad tas uzlūkoja vara čūsku un palika dzīvs.” (4. Moz. 21:4-9)

Vienīgais veids, kā tikt glābtam šai skepticisma un šaubu laikmetā,

“Uzlūkojiet Kristu, Viņa nopelnu, Viņa taisnību, Viņa mūžīgo Bībeles patiesību, tad mēs dzīvosim!”

laikmetā, kurš saceļas pret Dievu, cinisma laikmetā, ir lūkoties uz Kristu un dzīvot.

Grāmatā “Sentēvi un pravieši” teikts: “Vara čūskas paaugstināšanai vajadzēja sniegt Israēlam svarīgu mācību. Viņi paši nevarēja izglābties no indes nāvīgās iedarbības čūsku kostajās brūcēs. Vienīgi Dievs spēja tos dziedināt. Bet ļaudīm vajadzēja parādīt ticību Viņa aizgādībai. Lai dzīvotu, tiem bija jāraugās uz to, ko Viņš ir darījis. Tā bija viņu ticība, ko Dievs varēja pieņemt, un savu ticību tie parādīja, skatoties uz čūsku. Viņi zināja, ka čūskā pašā nebija nekāda spēka, jo tā bija ainojums uz Kristu, un tādā veidā ļaužu apziņā tika ierosināta nepieciešamība ticēt Viņa nopelnam.” (430. lpp.)

Brāļi un māsas, nezaudējiet ticību Kristum un tiem apsolījumiem, kurus Viņš dod pēdējo dienu atlikumam – Septītās dienas adventistu draudzei! Uzlūkojiet Kristu, Viņa nopelnu, Viņa taisnību, Viņa mūžīgo Bībeles patiesību, tad mēs dzīvosim!

Ģenerālkonferences birojā, Elenas Vaitas darbu centrā atrodas liela glezna, kuras nosaukums ir “Kristus un šaurais ceļš”.

Tajā attēlots Dieva tautas ceļojums, dodoties pa bīstamu ceļu. Daudzi no jums ir redzējuši šo gleznu, un uz daudziem no jums tā ir atstājusi iespaidu. Šādi adventistu mākslinieks Alfrēds Lī atainojis Elenas Vaitas atklāsmi, kurā viņa saņēma brīdinājumus par grūtībām un uzvarām, kas sagaida Dieva tautu ceļā, kas kļūst aizvien šaurāks. Kamēr Dieva draudze – gan katrs atsevišķi, gan visi kopā – skatās uz Kristu, neielaižas kompromisā ar pasauli, tā ir drošībā. Neraudzīsies cits uz citu, beigsim ieklausīties tā sauktajos ekspertos, neļausimies pasaules

ietekmei, neielaidīsimies kompromisā ar pasauli, nenovirzīsimies uz kļūdainu teoloģisko uzskatu ceļa, neļausimies cilvēciskām metodēm, kas paredzētas draudzes mākslīga pieauguma panākšanai, bet tā vietā uzlūkosim Jēzu un Viņa pavēles! Jēzus Kristus ir īstais mūsu draudzes vadītājs. Es nē, es vienkārši esmu Dieva kalps, Jēzus, tikai Viņš ir mūsu draudzes īstais vadītājs un tikai Viņš var mūs droši izvest cauri visām nepatīkšanām uz Debesu Tēviju.

Reiz, jau pavisam drīz, mēs pacelsim acis uz debesīm un ieraudzīsim no austrumu puses tuvojamies mākonī pus plaukstas lielumā. Mēs uzreiz sapratīsim, ka tā ir Kristus otrā atnākšana. Šis mākonis kļūs aizvien lielāks un lielāks, spožāks un spožāks, visas Debesis liksmosies par šo notikumu. Pašā mākoņa vidū mēs ieraudzīsim Jēzu un teiksim: “Tas ir mūsu Kungs, uz Viņu mēs cerējām, un Viņš mūs izglāba!” Jēzus savukārt uzlūkos mūs un teiks: “Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps! Ieej sava Kunga priekā!” Pēc tam mēs pacelsimies Debesīs visi kopā. Cik ļoti es gaidu šo dienu!

Jūs, protams, varēsiet satikt savus mīļos, kuri bija aizmiguši Kungā, bet pats svarīgākais ir tas, ka mēs redzēsīm Jēzu. Jūs paraudzīsieties apkārt un redzēsiet tos, kurus savulaik mudinājāt sekot Jēzum. Tas viss kļūs iespējams tāpēc, ka jūs teicāt: “Jā, Kungs! Es turēšu, kas man ir, turēšu patiesību, kuru Tu man devi, būšu daļa no šīs kustības, kalpošu kopā ar brāļiem un māsām.”

Kungs mūs aicina. Reiz Viņš teica: “Es došos uz zemi un atdošu Savu dzīvību!” To Viņš teica Tēvam, bet mācekļiem: “Ejiet un sludiniet pasaulei!” Šodien Viņš saka to pašu mums: “Ejiet!” Pasaule ir jāsatgato Viņa, mūsu Glābēja un mūsu Kēniņa, atnākšanai. Viņš vēlas, lai ejam un sekojam Viņa piemēram. Kas tā būs par brīnišķīgu dienu, kad Jēzus Kristus atgriezīsies un mēs Viņu ieraudzīsim!

(Tulkoja Anita Roze)

PUTEKLIS UN OZOLZĪLE

Ingrida Markusa

Stāsts lieliem un maziem

Reiz dzīvoja puteklis un ozolzīle. Tā nu gadījās, ka kādā siltā rudens dienā abi divi satikās. Puteklis bija ļoti liels ceļotājs. Tiesa gan, maršrutus parasti izvēlējās vējš, bet tas netraucēja puteklim domāt, ka viņš ir tas, kurš regulē savu dzīvi.

Puteklis domāja, ka ir ļoti gudrs, jo kur tik viņš nebija mājojis un ko tik nebija pieredzējis! Viņš bija dzīvojis milzīgos bibliotēkas grāmatu plauktos, uz slinku skolēnu burtnīcu vākiem un, jā, pat valsts vīru apspriežu zālēs, tirgus laukumos un vēl, un vēl. Puteklis bija pārliecināts, ka ir arī ļoti reliģiozs, jo ilgu laiku bija pavadījis uz glītiem Bībeles ādas vākiem kādā mājā. Ja saimnieki nebūtu izdomājuši atraut vaļā logus ļoti vējainā dienā, puteklis noteikti būtu turpinājis savu reliģiozo dzīvi. Bez tam daudz netrūka, lai puteklis būtu kļuvis par augsta ranga psihologu, jo tam bija iespēja dienu no dienas, tupot uz Bībeles vāka, vērot cilvēku aizraujošās kļaidas,

dusmu izvirdumus, raudāšanas un bāršanās emocionālās scēnas. Kad iemītnieki bija īpaši nobēdājušies, tik ļoti, ka lūdza viens otram piedošanu, tad puteklis ļoti baiļojās, ka tik tie viņu nenotrauc no Bībeles vākiem un neizposta viņa ērto dzīvi! Bet nē, viņa reliģiozitāti reizē ar pašu putekli aizpūta vējš taisnā ceļā laukā pa logu.

“Ak, nabaga zīlī!” teica puteklis, uzlūkodams ozolzīli, kas tupēja zālē turpat zem milzīgā ozola. “Tu esi tik sīka un niecīga! Neko tu nezini no pasaules, mazā tumsonīte! Nekur tu neesi bijusi, neko neesi pieredzējusi. Maziņš, aprobežots bumbulītis tu esi! Tev nav nekādas nākotnes. Tavs stāvoklis ir ļoti nožēlojams.”

Un puteklis sāka stāstīt to, ko parasti stāstīja visiem, kurus satika, – par dzīvi bibliotēkā, kur aplaimojis ar savu klātbūtni pasaulē pazīstamu klasiķu darbus, par savu reliģiozitāti, kad viņš ilgstoši rotājis kādas Bībeles skaistos ādas vākus, un tā joprojām.

Zīlīte tikai klausījās un klusi smaidīja. Kad puteklis beidza dižoties, viņa teica: “Puteklīt, vai zini, es esmu laimīga šī lielā un skaistā ozola meitiņa. Tu pat nenojaut, kas manī iekšā dus!”

“Kas tad tevī tāds brīnumains iekšā ir?” izbrīnīts vaicāja puteklis.

“Tā, puteklīt, ir dzīvība! Radītājs man ir paredzējis turpinājumu. Kad iesakņošos zemē,” zīlīte stāstīja, “es kļūšu par varenu ozolkoku ar galotni, kas sniegsies pašas debesis, tāpat kā mans tētis – lielais ozols, uz kura saknēm šobrīd atpūšos. Es, puteklīt, esmu laimīga, jo mans ceļš ir augt uz debesīm...”

Anhels Manuels
Rodrigess (Ángel
Manuel Rodríguez)

Tulkoja Andris Pešelis

ATDUSA BEZ PIELŪGSMES?

Kāds svētdienas ievērotājs man sacīja, ka sabats mūsdienās vairs nav jāievēro, jo Bībelē sabats atzīmēts kā atdusas, nevis pielūgsmes diena, tādēļ sabats ir radis savu piepildījumu kā mūsu atdusa Kristus žēlastībā. Cik bībeliski korekts ir šis arguments?

Šis arguments apkopo daudzu evaņģēlisko un katoļu kristiešu lietoto skaidrojumu, ka kristiešiem vairs nav nepieciešama atdusa nevienā dienā. Tad tālāk tie apgalvo, ka kristieši paši esot izvēlējušies sev svētdienu kā pielūgsmes, nevis atdusas dienu, piebilstot, ka romiešu sabiedrībā viņiem nebija iespējams turēt kādu atdusas dienu. Tādēļ te piedāvāju ir trīs iebildes, kuras liek uz šo jautājumu palūkoties savādāk.

SABATS IR ATDUSAS UN PIELŪGSMES DIENA

Ir skaidrs, ka sabats ir atdusas diena kā piemiņa Dieva atdusai pēc radīšanas (2. Moz. 20:8–11; 1. Moz. 2:1–3). Nav korekti apgalvot, ka šī diena nav bijusi pielūgsmes diena.

Pirmkārt, šķirot sabatu no pielūgsmes, tas top par laicīgu dienu, kuras laikā ļaudīm ir brīvdiena, kad var palikt mājās. Šāds – laicīgais – izmantojums šai dienai Bībeles laikā nebija zināms.

Otrkārt, Bībelē atdusa un pielūgsmes ir cieši savienotas. 2. Mozus grāmatā ir skaidri sacīts, ka sabats ir atdusas diena (2. Moz. 20:8–10), kas dod iemeslu uzskatīt, ka tā ir arī pielūgsmes diena. Šai dienā piemin Radītāju, kurš to svētījis un iesvētījis (2. Moz. 20:11). Tad vēl sabats ir atdusas un pielūgsmes diena (5. Moz. 5:13–14), kuras laikā pieminam mūsu glābšanu (15. p.). Mūsu Radītāja piemiņa un glābšanas atcere ir bībeliskās pielūgsmes centrā.

SABATS VIENMĒR IR BIJIS ATDUSAS UN PIELŪGSMES DIENA

Pārliecībai, ka sabats ticis atcelts tad, kad Kristus to piepildīja, trūkst Bībeles atbalsta. Nav nevienas Bībeles rakstu vietas, kas apstiprinātu to, ka Kristus būtu atcēlis sabatu. Pat vairāk – Kristus apgalvoja, ka Viņa sekotāji turpinās ievērot sabatu (Mat. 24:20). Jēzum sabats nebija tikai atdusas diena, bet gan īpaša pielūgsmes diena, kad Viņš norādīja uz Savu Tēvu kā žēlsirdīgu un mīlošu Dievu. Pat Vecā Derība uzsver, ka ceturtais bauslis paliek pastāvīgi. Jesaja apraksta sabatu kā sadraudzības dienu ar to Kungu (Jes. 58:13–14). Viņš pat aplūko sabatu eshatoloģiskā skatījumā, kad Tas Kungs radīs jaunās debesis un zemi, un citē Tā Kunga sacīto: “[...] un tā jānotiek, ka visi ļaudis nāks ikkatrā jaunajā mēnesī un ik nedēļas

sabatā Mana vaiga priekšā Dievu pielūgt, saka Tas Kungs.” (Jes. 66:23) Nevajadzētu ignorēt to, ka Bībele apvieno atdusu un pielūgsmi sabatā, kā arī padara šo bausli par saistošu visiem.

SABATS BIJA ATDUSAS UN PIELŪGSMES DIENA AGRĪNAJIEM KRISTIEŠIEM

Tiek apgalvots, ka romiešu sabiedrībā atdusas diena praktiski nebija iespējama. Tā tas nav. Vēstures liecības ziņo, ka jūdu sabats bija labi zināms visā impērijā. Daudzi ne-jūdi ievēroja sabatu, iespējams, māņticības nolūkos.

Arī Jaunā Derība liecina, ka bijuši pagāni, kas ievēroja sabatu un kurus dēvēja par “dievbijīgajiem” (Ap. d. 10; 13:16; 17:4). Tie baudīja romiešu valdības jūdiem dāvētās tiesības atdusēties un pielūgt sabata dienā. Tādēļ nav pamata apgalvojumam, ka romiešu sabiedrībā nebija iespējams ievērot sabatu kā atdusas un pielūgsmes dienu.

Atdusa Kristū nav šķirama no sabata ievērošanas, kad pieminam Viņa glābšanas darbu, kas pilda mūsu sirdi ar mīlestību un skubina mūs Viņu pielūgt.

*(Pirmavots: “Adventist World”
2022. gada maijs)*

IEKLAUSOTIES VADĪTĀJA SIRDĪ

Hearing the
Heart of a Leader

Pirmo interviju jaunievēlētais ĢK prezidents TEDS VILSONS sniedza izdevuma "Adventist Review" galvenajam redaktoram Bilam Notam un korespondentam Markosam Paseži. Piedāvājam ar to iepazīties arī lasītājiem Latvijā!

Ir pagājuši teju 50 gadi kopš laika, kad kāds tika ievēlēts par ĢK prezidentu trešo reizi pēc kārtas. Ko tas nozīmē Jums tieši ietekmes kontekstā?

Tā, bez šaubām, ir pieredze, kas māca pazemību. Nevaru apgalvot, ka manī tas raisa entuziasmu. Atzīstu, ka mums pastāvīgi jāfokussējas uz uzdevumu, kuru Savai draudzei ir devis Dievs. Ceru vēl vairāk strādāt, lai palīdzētu draudzes locekļiem apzināties savu atbildību un palīdzētu mums visiem koncentrēties uz tuvošanos pasaules vēstures noslēgumam.

Vai ir kādas iniciatīvas, par kurām esat domājis, bet kuras vēl nav tikušas realizētas?

Esam nolēmuši dubultot spēkus, sekmējot atmodu un reformāciju. Tas mums nepieciešams katru dienu. Bez tam esam veltījuši lielu uzmanību visaptverošai veselības kalpošanai, kas pamatojas Praviešu Gara rakstos – ka trešā eņģeļa vēsts ir nesaraujami saistīta ar medicīnas misijas darbu, šīs vēsts labo roku.

Aktualitāti nav zaudējusi arī kalpošana lielajās pilsētās. Visas lielās pilsētas vēl nav aizsniegtas, darba vēl ir daudz. Un, protams, svarīga ir visu draudzes locekļu iesaiste kalpošanā. Mūsu stratēģiskais plāns "Es došos" ("I will Go") tiks īstenots tuvākajos piecos gados.

Ir vēl kāda lieta, ko vēlos īpaši akcentēt – tas ir aicinājums mums visiem lūgt pēc Svētā Gara izliešanās vēlajā lietū.

Mūsu saruna notiek gērbtuvēs. Parasti šeit treneri dod padomus sportistiem. Balstoties uz šo metaforu, kā Jums šķiet, vai tai ir kāda nozīme saistībā ar amatu, kuru esat atkāroti uzņēmies veikt?

Tā noliedzami norāda uz sadarbības lielo nozīmi. Nav iespējams vienkārši paraustīt dažas aukliņas un gaidīt, ka viss sāks darboties. Īpaši draudzē, kuras lielāko daļu veido brīvprātīgie. Ļaudis ir kļuvuši par draudzes daļu, jo mīl Kungu. Tas arī ir tas, ko saucam par draudzes locekļu iesaisti – kad katrs dara savu darba daļu Jēzum. Mana funkcija nav tajā, lai sēdētu birojā un izsūtītu e-pasta vēstules. Nē! Gan draudzes vadītājiem, gan draudzes locekļiem jādeg par Dieva lietu, apzinoties, ka esam daļa no kā daudz lielāka, kas stāv pāri jebkuram šīs zemes uzdevumam. Šī ir kustība, kuru vada Dievs. Sadarbojoties ar komandu, un tā ir patiešām varena komanda – 22 miljoni cilvēku –, ir ļoti svarīgi atklāt šo redzējumu arī viņiem. Tas nepavisam nav viegli, jo ir vēl daudz citu svarīgu uzdevumu. Bet vēlos mudināt visus mūsu brīnišķīgos draudzes locekļus apzināties, ka beigu laikā ikvienam ir darbs un vieta, ko Dievs ir uzticējis tieši viņam.

Daudzi uzskata, ka viens no Jūsu galvenajiem uzdevumiem ir vadītāju sagatavošana: tie ir desmitiem tūkstoši mācītāju, simti savienību vadītāju, apmēram 160 ūniju prezidenti un divīziju vadītāji. Ko Jūs vēlētos teikt šai lielajai grupai?

Ikvienam vadītājam ir jāatrod pašam savs ceļš, kā atsaukties Dieva aicinājumam. Mēs nedrīkstam no tā novērsties. Nedrīkstam atkāpties no tā, kas mēs esam – septītās dienas adventisti. Zinu, ka ir cilvēki, kuri vēlas tam piešķirt kādu citu nozīmi,

bet draudze ir celta uz bibliska pamata. Ir būtiski, lai to pieņemtu visi administrācijas darbinieki un vadītāji, apzinoties, ka šo kustību esamība ir izsaucis Dievs. Mums jāiegulda viss, kas vien ir mūsu rīcībā, lai veicinātu draudzes turpmāko virzību Dieva spēkā.

Šobrīd strādājam pie Ģenerālkonferences vadītāju attīstības programmas un pieliksim visus spēkus, lai šī programma tiktu īstenota vēl dinamiskāk. Mudinu ikvienu vadītāju patiesi apzināties, ka viņš ir daļa no kā daudz lielāka nekā pats. Ir jāapzinās, ka reformācija iespējama tikai tad, ja pavadām laiku ar Dieva Vārdu, lasām Praviešu Gara rakstus un paliekam lūgšanās. Mums jāļauj Dieva vadībai, tieši tāpēc draudzes vadīšana nav vienkārši aukliņu raustīšana vai dažas uzrunas, pēc kurām visi piecelsies un soļos vienā rītmā. Nē, draudzē tā tas nenotiek! Mums jāuzsver atkal un atkal, ka esam daļa no kā patiešām brīnumaina un varena!

Ja es pajautātu, kur Jūs vēlētos atrasties šovakar, zinu, Jūs atbildētu, ka vēlētos būt šeit. Tāpēc jautāšu ko citu – ja Jums būtu iespēja izvēlēties, kur atrasties pēc divām nedēļām, ko Jūs izvēlētos?

Tieši pēc pāris nedēļām mēs ar ģimeni ceram atrasties skaistā kalnu ielejā, vienā no mūsu iecienītākajām pārgājienu vietām. Varēsim tur pavadīt laiku kopā ar mūsu meitām un viņu ģimenēm. Pēdējo reizi tur bijām pirms četriem gadiem, vēl pirms pandēmijas. Ja šoreiz neradīsies kādi ierobežojumi, ļoti ceram doties šai pārgājienā.

(Avots: <https://adventistreview.org/gc-news/hearing-the-heart-of-a-leader/>.)

Tulkoja Anitra Roze)

SDA ĢENERĀL- KONFERENCES 61. SESIJA

Saruna ar delegātiem no Latvijas draudžu savienības – LDS prezidentu Vilni Latgali un Rīgas 1. draudzes mācītāju Mārtiņu Subatoviču – un Baltijas ūnijas – prezidentu Ivo Kāsku un sekretāru Daumandu Sokolovski

Kādi ir Tavi pirmie sadzīvīkie iespaidi par ĢK 61. sesiju – par ceļu turp/ atpakaļ, pilsētu, norises vietu, sagaidīšanu, cilvēkiem, kurus sastapi vai ar kuriem izdevās parunāties? Kāda bija gaisotne norises vietā un vai to vispār var izjust tik milzīga apmēra sanāksmē, kas notiek tik milzīgās telpās?

Daumands Sokolovskis: Ceļā nekā negaidīta nebija, diezgan nogurdinoši, jo ilgi jāsēž gan lidmašīnā, gan lidostā bija jāgaida,

bet, paldies Dievam, dzīvi un veseli tikām gan turp, gan atpakaļ.

Par norises vietu. Pati vieta bija ļoti laba – liela, daudz telpu, ēdināšana ļoti labi noorganizēta (kādas stundas laikā tika paēdināti divi tūkstoši cilvēku!). Nebija nekādu sevišķo delikatesu, bet bija ļoti garšīgi, ļoti veselīgi un ļoti viesmīlīgi, un draudzīgi. Dažreiz pie galdiem iznāca sēdēt ar paziņām, dažreiz tie bija pilnīgi nepazīstami cilvēki, un tas arī bija jauki – iepazīties. Neteikšu, ka tās būtu kādas kontaktu dibināšanas, bet vienkārši jaukas iepazīšanās, jo visa sesija bija darba sesija, un, sēžot pie galda, bija gan iespēja parunāties, gan daudziem bija vēlme uz brīdi atslēgties no darba ritma un mazliet pačalot vai dažreiz paklusēt.

Gaisotne manā uztverē bija, kā jau teicu, izteikta darba gaisotne.

Mārtiņš Subatovičs: Ļoti pateicos Dievam un draudzei par iespēju piedalīties šajā īpašajā notikumā! Lai nokļūtu Sentluisā, man bija jāveic trīs lidojumi katrā virzienā – no Rīgas uz Helsinkiem, tālāk uz Dalasu un tad uz Sentluisu.

Ģenerālkonferences sesijas laikā pilsēta bija šī notikuma iezīmēta – uz ielām bija redzami plakāti, baneri, kas norādīja uz šo notikumu. Nozīmīgākajās pieturvietās bija izliktas ceļa norādes uz sesijas vietu. Atmosfēra konferenču centrā bija ļoti ģimeniska. Darbinieki, kas strādā šajā vietā, sacīja, ka šī ir visjaukākā sabiedrība, kādu viņi savās telpās jebkad ir uzņēmuši.

Katrs delegāts ierodoties saņēma mugursomu ar materiāliem un dažādām jaukām dāvaniņām ar Adventistu draudzes logo. Jāsaka tā –

Foto no <https://adventistreview.org/gc-gallery/>, kā arī Tatjanas Sokolovskas un Mārtiņa Subatoviča personīgā arhīva

kur vien es gāju, vienmēr satiku kādus delegātus ar delegātu identifikācijas kartēm kaklā, jo bez tām konferenču centrā nevarēja iekļūt.

Varbūt tāds amizants moments. Kādu dienu, kad nolēmu nobaudīt amerikāņu saldējumu, jo ārā bija tik ļoti karsti, ap 30 grādiem, es tā nedaudz saminstinājos, jo zināju, ka mūsu draudzē ir arī ļoti konservatīvi brāļi un māsas. Un es iedomājos, ka kādam, redzot mani ar saldējumu rokā, tas varētu būt nesaprotami. Tā nu es aizgāju uz veikalu, iegādājos saldējumu un domāju, ka būtu labi tepat kaut kur, kādā mazā ieliņā apsēsties to apēst un ka nav man ko rādīties ar savu saldējumu pie konferenču centra. Bet diemžēl tas nebija iespējams, jo, kur vien tu ej, vienmēr ir kāds delegāts un vienmēr kāds tevi sveicina. Tā nu es sēdēju ar savu saldējumu rokā, sveicināju delegātus un, protams, skatījos pulkstenī, lai nenokavētu nākamo sanāksmi, jo dienas kārtība bija ļoti intensīva.

Ivo Kāsks: Paldies Dievam, mūsu ceļojums uz ĢK sesiju noritēja labi, ceļā nebija nekādu lielu rūpju!

Sesija tika sasaukta Sentluisā, lai gan sākotnēji bija plānots, ka tā notiks 2020. gadā Indianapolisā. Lai gan es nebiju bijis ne Indianapolisā, ne Sentluisā, domāju, ka Indianapolisā būtu bijis vairāk ko redzēt.

Sesija norisinājās Sentluisas pilsētas centrā, kas lielākoties ir vietējo iedzīvotāju pamests, tāpēc daži dalībnieki to nosauca par “spoku pilsētu”. Tur ir milzīgas, ASV raksturīgas ēkas, un apkārt staigā

vai braukā ne pārāk daudz vietējo. Tie vietējie iedzīvotāji, kurus varēja sastapt, pārstāvēja vietējo iedzīvotāju skarbo pusi.

Patī sesijas norises vieta bija ērta, un cilvēki, kas apkalpoja telpas un nodrošināja ēdināšanu, bija ļoti jauki un izpalīdzīgi. Lai gan ĢK darba sesijas notika lielā stadionā, mēs to šādi neizjutām. Platforma priekšā un visapkārt sēdošie delegāti radīja sajūtu kā jebkurā citā konferences norises vietā.

Kādi ir tūri praktiskie iespaidi, piedaloties tik milzīga apjoma notikumā attālināti, caur Zoom? Kāds bija tehniskais nodrošinājums, pieejamie materiāli, balsošanas iespējas u.c.?

Vilnis Latgalis: Iespaidi, protams, nebija tik vareni kā klātesot (esmu piedalījies klātienē divās Ģenerālkonferences sesijās – 1995. gadā Utrehtā un 2015. gadā Sanantonio). Līdz ar to iespaidis bija daudz pieticīgāks, to visu vēl vairāk pastiprināja tukšās tribīnes, kuras varēju redzēt sava monitora ekrānā. Šķiet, ka arī delegātu skaits bija mazāks, jo parasti delegātiem bija tiesības ņemt līdzī dzīvesbiedres vai arī pat kādu ģimenes locekli. Bet šajā gadījumā, skatoties uz kontroljautājumiem, sapratu, ka pusei delegātu nav līdzī otrās pusītes vai kāda ģimenes locekļa.

Bet visā visumā iespaidi par Ģenerālkonferences sesiju kopumā pat pārspēja to, ko sagaidīju. Pasākums bija tiešām ļoti labi noorganizēts. Man bija atsevišķs lielāks monitors, caur kuru vēroju, ne

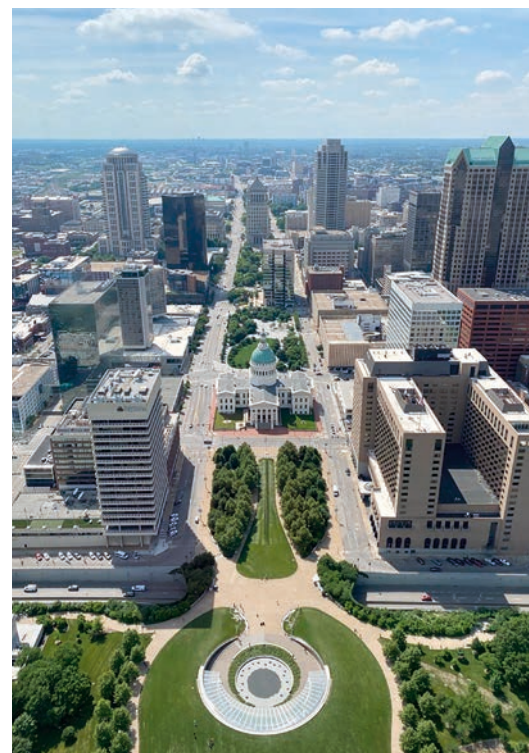
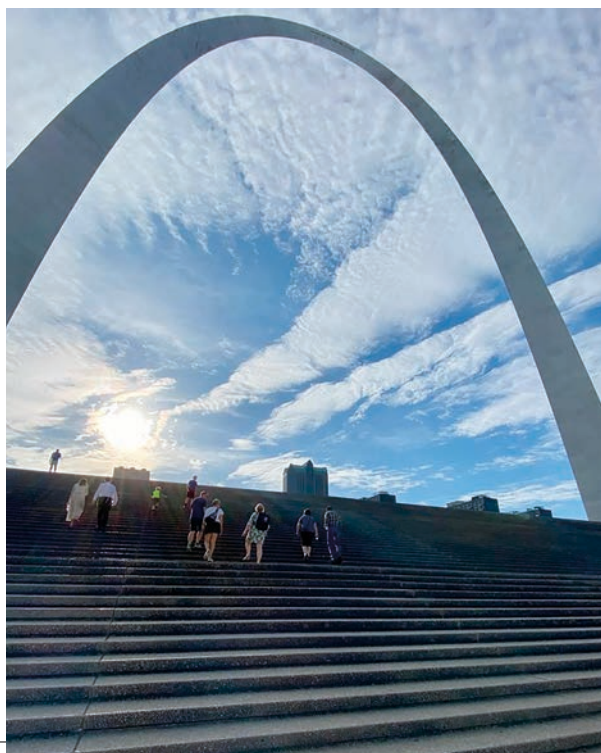
tikai datora ekrāns. Tehniski viss bija brīnišķīgi nodrošināts. Arī balsošanas iespējas bija ļoti saprotamas, funkcionēja ļoti labi. Pirms balsojuma ekrānā parādījās jautājums, par ko balsot, tad bija arī divas pogas – JĀ vai NE, un tad vēl varēja pārbaudīt ekrānā savu balsojuma izvēli un iesniegt balsojumu elektroniski. Tas viss turklāt ātri rezultējās, un uzreiz, tikko kā beidzās balsošanas laiks, bija redzami balsošanas rezultāti. Manā uztverē sistēma darbojās brīnišķīgi.

Sākumā kādiem bija problēmas ar internetu, bet vēlāk tās tika novērstas. Iespējams, dažiem delegātiem, kuri darbojās attālināti, šīs problēmas bija, jo tur bija tādas zemes kā Nepāla un citas, kur interneta problēmas ir pašsaprotamas.

Arī materiāli, par kuriem tika balsots, bija aplūkojami un izskaidroti. Vadītāji bija ļoti labi. Cilvēki, kuri vadīja darba sesijas, mainījās, jo sēžu norises laiks bija diezgan iespaidīgs – kopumā, ieskaitot pārtraukumus, tās bija 14 stundas diennaktī, darbs bija tiešām nopietns, bet no organizatoriskās puses viss bija tiešām lieliski.

Vai izdevās apmeklēt kādas virtuālās izstādes?

Vilnis Latgalis: Diemžēl nē. Tā kā diennaktī bez miega un dalības sesijā man palika pāri kādas 2 stundas, kas tika veltītas praktiskām ikdienas vajadzībām, tad laika ieskatīties šajās virtuālajās izstādēs nebija. No otras puses, tā kā divas reizes esmu bijis reālajās izstādēs, virtuālās mani pat īpaši nepiesaistīja. Jo izstāde nav tikai stendi, bet arī cilvēki, ar kuriem tu

tur sastopies – pazīstami cilvēki gan apmeklētāju vidū, gan arī starp tiem, kuri ir pie šiem stendiem. Tas bija šo izstāžu jaukums, arī daudzo un dažādo nāciju klātbūtne, tas bija tas brīnišķīgais iespaids no šīm izstādēm. Tur bija arī muzikāli priekšnesumi un daudz kas cits. Tas bija tiešām iespaidīgi. Tā kā digitālo iespēju neizmantoju.

Daumands Sokolovskis: Nē, neizdevās, jo, sākot no astoņiem rītā līdz deviņiem vakarā, praktiski nebija paužu, vienīgi ēšanai. Bija arī tādi 20 minūšu koncerti, bet tie bija praktiski tukši, jo, kad tos rādīja uz ekrāna, zālē cilvēku gandrīz nebija.

Kaut kādā ziņā tas veda uz pārdomām, kas īsti ir pielūgums, dievkalpojums. Ja tas ir ierakstīts pirms pusgada kādā notikumā un šeit tiek uzspiesta poga, un tas parādās uz ekrāna, vai tad ir šis pielūgums moments – ka mēs tieši tagad kalpojam Dievam? Biju mazliet vilies, neguvu gandarijumu no tā, jo viss bija tikai uz ekrāna. Dzīvā enerģijas apmaiņa nebija jūtama. Kaut gan citādi jau viss bija jauki – sirsnīgi cilvēki, labi dziedāja.

Mārtiņš Subatovičs: Virtuālās izstādes diemžēl apmeklēt neizdevās. Jāsaka, ka sesijas dienas kārtība bija ļoti piepildīta un intensīva. Sākot no 8.00 rītā līdz pat 21.15 vakarā. Vienīgie pārtraukuma brīži bija ēdienreizes, tad bija jācenšas tā ātrāk paēst un pēc tam varbūt varēja atrast kādu britiņu iziet ārā, pilsētā. Katrā ziņā tā bija tiešām darba sanāksme vārda vispilnīgākajā nozīmē.

Ivo Kāsks: Diemžēl nē. Tā kā

sesijas sēdes tika saspiestas sešās dienās ierasto desmit vietā, dienas bija garas un noslogotas, attiecīgi tas, kas fiziski nebija redzams acu priekšā, tika aizmirsts.

Daļu no sanāksmes darba kārtības neizbēgami veido Draudzes rokasgrāmatā veicamo labojumu izskatīšana. Vai izdevās izsekot visam līdz un piedalīties debatēs?

Vilnis Latgalis: Jā, bija saprotami un skaidri nodalīti visi priekšlikumi. Tie tika izskaidroti, un bija cilvēki, kas iesaistījās debatēs, bet es neuzskatīju sevi par pietiekoši kompetentu, lai debatētu, jo šie jautājumi tika izskatīti jau iepriekš Ģenerālkonferences komitejās, nobalsoti, akceptēti un tad piedāvāti delegātiem balsošanai. Vairumā gadījumu tie arī tādi tika pieņemti. Manā uztverē šie priekšlikumi bija saprātīgi un vietām pat nepieciešami.

Daumands Sokolovskis: Principiālu izmaiņu nebija. Tika pieslīpēti daži formulējumi, dažās reizēs sākās diskusija, bet tā drīzāk bija par tēmu: “Ja mēs veiksīm šo izmaiņu, tad varbūt kāds to varēs pārprast.” Bija diezgan daudz diskusiju, bet neteikšu, ka tiktu veiktas kādas kardinālas izmaiņas.

Mārtiņš Subatovičs: Man tas bija ļoti interesanti, jo Draudzes rokasgrāmatu pārzinu diezgan labi un lietoju bieži. Tika izskatīti 37 priekšlikumi izmaiņām rokasgrāmatā, un, šķiet, visi, izņemot vienu vai divus, tika apstiprināti.

Man arī bija ļoti interesanti un vērtīgi redzēt, kā šis process tiek

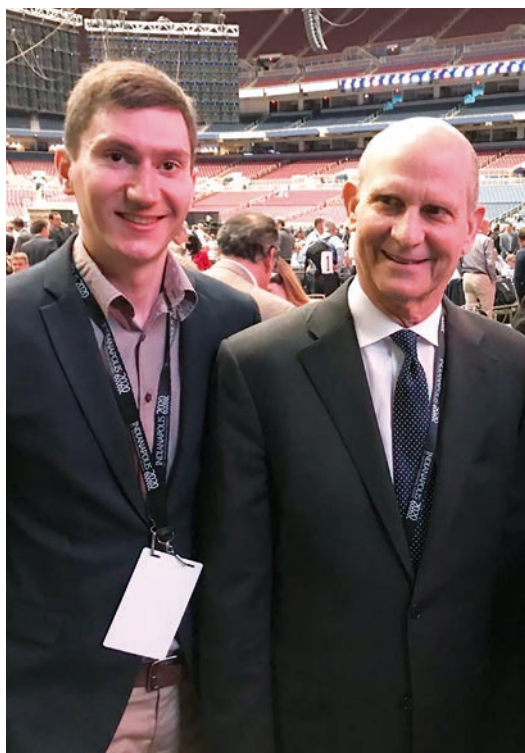
vadīts. Katru sanākumi vadīja kāds no viceprezidentiem vai, atsevišķās reizēs, kāds no sekretāra asistentiem. Varēju novērot, kā viņi tiek galā ar sarežģītiem jautājumiem, kā rīkojas neērtās situācijās, kā tiek risināti saspīlējuma momenti.

Es šajā reizē debatēs neizteicos. Šķiet, ka pirmā reize ĢK sesijā zināmā mērā ir kā iepazīšanās ar visu – kā tas notiek, kāda ir kārtība, kādi ir noteikumi, par ko kurā brīdī drīkst izteikties, kādas ir delegāta iespējas, pienākumi, pilnvaras. Ceru, ka man būs iespēja piedalīties vēl kādu reizi, lai savu ieguldījumu varētu īstenot vēl pilnīgāk.

Ivo Kāsks: Tā kā mani ievēlēja darbam Nominācijas komitejā, kas pulcējās un darbojās paralēli galvenajām sanāksmēm, tad palaidu garām lielāko daļu diskusiju par draudzes kārtību. Bet, tā kā visus jautājumus iepriekš apsprieda un apstiprināja ĢK izpildkomiteja, biju piedalījies sākotnējās diskusijās par šiem grozījumiem. Pricējos, ka mūsu ūnijas mantzinis Januss Janari Kogermans bija ļoti aktīvs šajās diskusijās un palīdzēja aktualizēt daļu satura.

Sesijā tika pieņemti tādi dokumenti kā 2022. gada ĢK delegātu parakstīta Svēto Rakstu rezolūcija un uzticības apliecinājums Elenas Vaitas rakstiem. Kāpēc, tavuprāt, tas bija nepieciešams?

Vilnis Latgalis: Domāju, ka viens no iemesliem ir tas, ka šīs lietas kļūst aizvien aktuālākas, ņemot vērā, ka Svēto Rakstu autoritāte tiek

apšaubīta. Attīstoties teoloģijai un tehnoloģijām, un daudzām citām lietām, kas varētu cilvēkiem palīdzēt iepazīt Svētos Rakstus dziļāk un pārliecināties par to uzticamību, tomēr dažādos veidos tiek sēta arī neuzticības sēkla. Līdz ar to cilvēkos rodas dažādas šaubas.

Attiecībā uz Elenas Vaitas rakstiem domāju, tas ir pašsaprotami, jo 21. gs. arī mūsu draudzē ir cilvēki, kuri ar ne pārāk lielu sajūsmu pieņem Elenas Vaitas rakstīto. Manuprāt, problēma ir tajā, ka mēs tīri cilvēcīgi paši gribam noteikt, kas mums būs labs un ko mums vajadzētu paturēt, bet ko atstāt. Taču šeit jāņem vērā, ka Elena Vaita ir Dieva praviete un Dievs caur viņu uzrunā ļaudis gluži tāpat kā caur Bībeles praviešiem. Tikai šī vēsts jau ir mūsu laikam un mūsu draudzēm. Es uzskatu to par lielu privilēģiju un svētību, ka mums ir šie raksti, kas var atklāt mūsu patieso stāvokli un vajadzības tieši šodien – 21. gadsimtā, kaut arī tie tapuši vairāk nekā pirms gadsimta. Tomēr viņas rakstos ir runa tieši par šo laiku. Tāpēc viņas rakstu nepieciešamība un šis uzticības apliecinājums, manuprāt, bija svarīgs, un es ar prieku balsoju PAR.

Daumands Sokolovskis: Nav nekāds noslēpums, un tas ir bijis arī pie mums, Latvijas draudžu savienībā, ka attieksme pret Bībeli nav tik viennozīmīga. Daži varbūt uzskata, ka Bībelē gan ir atrodams Dieva Vārds, bet to ir rakstījuši arī cilvēki, un ka ne vienmēr tie cilvēki, kuru vārds minēts Bībeles grāmatu nosaukumos, ir īstie autori, un ka ne visu vajag tik burtiski uztvert,

kas rakstīts Bībelē... Diemžēl tādi un līdzīgi uzskati ir arī citur, tieši tāpēc Ģenerālkonference šajā sesijā nolēma – ir nepieciešams apstiprināt, ka mēs turamies pie Dieva Vārda, ka tas ir Dieva iedvesmots un ka tas ir pamats.

Ļoti skaidri tika pateikts arī tas, ka mēs uzskatām – māsas Vaitas darbos Praviēšu Gars ir atklāts un māsas Vaitas darbi virza mūsu domas uz Bībeli, bet tie nav augstāki par Bībeli.

Mārtiņš Subatovičs: Tas ir ļoti nepieciešams. Lai gan abi šie punkti jau ir nostiprināti mūsu 28 pamatmācību paziņojumā, tiek uzlikti jauni uzsvāri. Šādas paziņojumus nereti veido situācijās, kad kāds jautājums sabiedrībā vai kristīgajā pasaulē kļūst diskutabls. Tad Draudzei ir nepieciešams paust savu nostāju.

Dokumentā par Bībeles inspirāciju un autoritāti īpaši tiek uzsvērts tas, ka septītās dienas adventisti tic pasaules radīšanai sešās burtiskās dienās. Tas ir skaidrs pretnostatījums evolūcijas teorijai un arī iebildums mēģinājumiem radīšanas stāstu kaut kā pielāgot evolūcijas vajadzībām.

Šo dokumentu pieņemšanas laikā radās diezgan sarežģīta situācija, jo delegāti nobalsoja par to, ka pirmais dokuments par Bībeles autoritāti un nozīmi ir jāvirza atpakaļ uz komiteju tāpēc, ka bija kādi ierosinājumi, kā šo dokumentu vēl uzlabot. Tas gan nemainīja šī dokumenta pašu būtību, bet daži uzlabojumi tika piedāvāti. Un tad, tā kā pirmais dokuments tika novirzīts uz komiteju, delegātiem tika piedāvāts otrs dokuments – par Praviēšu Gara jeb Elenas Vaitas

darbu nozīmi. Arī tur bija kādi ierosinājumi, un pienāca laiks balsot, taču izskanēja viedoklis, kam arī lielākā daļa delegātu balsojot piekrita, ka nebūtu pareizi apstiprināt Elenas Vaitas darbu nozīmi un autoritāti, kamēr mēs vēl neesam apstiprinājuši Bībeles nozīmi jeb pirmo dokumentu. Šie argumenti nebija pret Praviēšu Gara nozīmi vai Elenas Vaitas kalpošanu, bet drīzāk simboliskā veidā izteica domu, ka nebūtu pareizi apstiprināt dokumentu, kas norāda uz Elenas Vaitas darbu svarīgumu, pirms dokumenta, kurš norāda uz Bībeles nozīmi. Izskanēja arī doma, ka Elena Vaita pati noteikti iebilstu pret šādu rīcību un ka tad, ja viņa būtu klāt, justos ļoti neērti un nepieļautu šādu situāciju. Likās, ka abu šo dokumentu pieņemšana izgāzīsies. Šķiet, ka ĢK sesija nonāca strupceļā, viceprezidenti un atbildīgie kalpotāji uz paaugstinājuma savā starpā apspriedās, tika pieaicināti vēl kādi juristi, kas palīdzēja meklēt risinājumus, kā šo situāciju atrisināt un vērst par labu. Visbeidzot viceprezidents Artūrs Štēle, droši vien Dieva Gara uzrunāts, nāca klajā ar sirsnīgu lūgumu tomēr atgriezties pie pirmā dokumenta. Tad arī Marks Finlijs uzrunāja visus delegātus, aicinot dokumentu par Svēto Rakstu nozīmi pieņemt, jo tas ir ļoti, ļoti būtiski. Dieva Gars tā vadīja, ka delegāti tam atsaucās un ar lielu vairākumu pieņēma vispirms dokumentu par Svēto Rakstu autoritāti un tūlīt pēc tam ar tikpat lielu atbalstu dokumentu par Praviēšu Gara nozīmi.

Ivo Kāks: Šāda veida rezolūcijas ir tradicionālas. Tās nesniedz neko jaunu, jo mums jau ir apgalvojumi par fundamentālu ticību gan attiecībā uz Svētajiem Rakstiem, gan par novērtējumu, kāds mums ir attiecībā uz Elenas Vaitas darbu un rakstiem. Taču tās pauž mūsu pastāvīgo uzticību šiem avotiem. Domāju, ka klātesošie delegāti dažādi saprata šādu papildu paziņojumu patieso nepieciešamību.

Kā vērtē jaunievēlētos/ atkārtoti ievēlētos ĢK un divīziju vadītājus?

Vilnis Latgalis: Es varu vērtēt tos vadītājus, ar kuriem man ir iznākusi saskare un kuri ir viesojušies Latvijā vai kurus esmu sastapis kādās sanāksmēs. Jāsaka, ka es atbalstīju Teda Vilsona kandidatūru ĢK prezidenta amatā, jo, manuprāt, viņš ir tas cilvēks, kuru Dievs ir aicinājis un kuram arī ir Svētā Gara dotās spējas atrasties draudzes vadītāju priekšgalā. Arī sekretārs, kurš tika ievēlēts, jau gadu ir šajā amatā, nomainot pagājušajā vasarā iepriekšējo sekretāru, kurš bija ievēlēts 2015. gadā. Sekretāra amata kandidāts Ertons Kolars arī atstāja kompetenta un zinoša cilvēka iespaidu, tāda, kurš ir spējīgs vadīt komandu. Te jāpiezīmē par visiem vadītājiem – ka viņiem visiem ir komandas. Prezidentam ir viceprezidenti un divīziju prezidenti, sekretāram ir sekretariāts, arī liela komanda, tāpat arī mantzinim. Mantziņa darbu neņemšos vērtēt, jo neesmu šajā ziņā kompetents.

Par divīziju vadītājiem. Jā, mums, protams, bija pārsteigums, faktiski divi pārsteigumi, no mūsu

– Transeiropas – divīzijas puses. Pirmais bija tas, ka mūsu divīzijas iepriekšējā sekretāre Odrija Andersone tika ievēlēta par ĢK viceprezidenti. Otrs pārsteigums bija prezidenta maiņa, prezidenta amatā tika ievēlēts Daniels Duda, kurš līdz šim divīzijā darbojās Misijas nodaļā, bija tur atbildīgais par misijas darbu. Daniels Duda ir pazīstams cilvēks, un es novēlu, lai viņam ir Dieva svētības arī šajā amatā un kalpošanā, kur viņš ir izraudzīts un ievēlēts.

Pārējo divīziju prezidenti man nav personīgi pazīstami, tādēļ arī nevaru izteikt komentārus. Varu vienīgi izteikt gandarījumu par to, ka Artūrs Štele tika pārvēlēts viceprezidenta amatā. Viņš ir vairākas reizes bijis Latvijā, esmu viņu sastapis arī citur. Jāsaka, ka viņš ir ļoti vienkāršs, dievbijīgs un jauks cilvēks un arī spējīgs vadītājs. Paldies Dievam par viņa atkārtotu ievēlēšanu!

Daumands Sokolovskis: Daži izteicās (skaļi gandrīz neviens), ka bija gaidījuši vairāk izmaiņu. Pat smējās, ka šīs sesijas galvenie vārdi bijuši “atkārtoti ievēlēts”. Mūsu divīzijā šai ziņā bija izmaiņas, jo nu mums ir jauns divīzijas prezidents, un mūsu divīzijas sekretāre tika ievēlēta par viceprezidenti, savukārt par sekretāru tika ievēlēts brālis no Ungārijas Roberts Čizmadia. Viņš vispirms bija Ungārijas ūnijas sekretārs un pirms nepilna gada tika ievēlēts arī par prezidentu vienā no Ungārijas draudžu savienībām. Jauns, enerģisks cilvēks.

Teds Vilsons tika ievēlēts ar ļoti lielu, pārliecinošu balsu pārsvaru.

Jaunais/ atkārtoti ievēlētais sekretārs brālis Ertons Kolars jau bija kalpojis – ne no pagājušās sesijas, bet viņš tika ievēlēts starp sesijām, kad pensionējās iepriekšējais sekretārs brālis N. G.

Šis brālis sekretārs nāk no Brazīlijas, iepriekš viņš bija Dienvidamerikas divīzijas vadītājs, un par viņu saka (pats personīgi viņu nepazīstu, tikai reiz internetā piedalījās sanāksmē, kur notika visu divīziju sekretāru tikšanās ar br. Koleru), ka viņš ir ļoti radoša un enerģiska personība. Personīgi man šķita, ka viņam ir brīnišķīga atmiņa. Mēģināju saprast, vai viņš lasa no ekrāna, bet tad sapratu, ka viņš vārds vārdā atkārtoto to, ko rāda uz lielajiem ekrāniem, neskatoties nekādos pierakstos. Varbūt man tā tikai likās, bet tas ir interesanti. Viņš runā ar brazīlisku akcentu, ir jāpierod pie viņa izrunas angļu valodā.

Arī mantzinis tika ievēlēts atkārtoti.

Mārtiņš Subatovičs: Gan ĢK prezidents un atbildīgās amatpersonas, gan divīziju vadītāji tika ievēlēti ar pārliecinošu balsu vairākumu, tāpēc mums ir drošība, ka viņiem ir vispasaules draudzes atbalsts, un mēs pieņemam un paļaujamies, ka tā ir bijusi Dieva vadība. Mēs uzticamies Dievam, ka Viņš ir uzklājis lūgšanas. Mūsu atbildība ir atbalstīt vadītājus, lūgt par viņiem un no savas puses, savā vietā darīt labāko, ko varam, mums stiprinot viņu rokas un viņiem savukārt – stiprinot mūsējās kopīgā darbā.

Jāsaka, ka divīziju vadītāju amatpersonas tika ievēlētas kopīgā sarakstā, līdz ar to tā bija uzticība Priekšlikumu komitejas darbam, jo visu 13 divīziju vadītāju vārdi tika piedāvāti kopā un par tiem kopā arī balsoja. Nebija iespējas pievērsties kādai divīzijai īpaši, atsevišķi. Jāsaka, ka mums jau ir arī grūti orientēties vispasaules draudzes mērogā. Domāju, ka daudzi no mums nemaz nezinātu nosaukt vārdā visas 13 divīzijas, kur nu vēl pārzināt tos redzamākos cilvēkus, kas kalpo katrā vietā, lai mums būtu viedoklis, kurš tad nu būtu piemērotāks katrā divīzijā. Tāpēc, jā, Priekšlikumu komiteja veica rūpīgu darbu, izraugot divīziju vadītāju amata kandidātus. Katrai divīzijai bija sava Priekšlikumu komiteja, kuras lēmumu vēlāk apstiprināja kopējā Priekšlikumu komiteja, un tikai tad par to balsoja delegāti. Tā kā lielā mērā, kā jau minēju, tā bija uzticība komitejas darbam – ka tajā ir cilvēki, kuri pazīst šos kandidātus un var vērtēt viņu darbu.

Ivo Kāks: Kā jau zinām, Teds Vilsons, pašreizējais ĢK prezidents, tika ievēlēts amatā uz trešo termiņu. Tas padara viņu par otru visilgāk kalpojošo ĢK prezidentu mūsu Draudzes vēsturē. Apmēram 70% delegātu balsoja par viņa pārvēlēšanu, un 30% bija pret. Tas ir ievērojams procents balsojumam “pret”. Domāju, ka jāpieliek lielākas pūles mūsu plašajā un daudzveidīgajā kustībā, lai rastu lielāku vienprātību, meklējot prezidentu Draudzes pasaules mēroga darbam.

Daniels Duda, mūsu jaunievēlētais Transeiropas divīzijas prezidents, ir ļabi pazīstams visā reģionā. Mūsu divīzijas Nominācijas komitejā

kandidāta izvirzīšanas process bija daudz patīkamāks. Lai gan bija dažādi viedokļi un dažādi priekšstati, valdīja viedokļu uzklaušanās gars un vēlme rast vienprātību. Daniels nav iepriekš kalpojis par prezidentu nevienā no mūsu Draudzes institūcijām nevienā līmenī. Tā nu viņa nokļūšana prezidenta lomā ir jaunums visiem.

Daniels pats nemeklēja šo amatu; šķiet, viņam piemīt pazemības un klausīšanās gars. Caur to Svētais Gars var dot viņam gudrību, un viņš var baudīt visu apkārtējo kolēģu atbalstu.

Kāpēc ĢK prezidents tika ievēlēts aizklātā balsošanā un vai tā ir ierasta prakse?

Mārtiņš Subatovičs: Šī bija pirmā ĢK sesija, kurā tika veikts elektroniskais balsojums. Katrs savu viedokli izteica caur telefonu vai datoru, un šis balsojums bija aizklāts, jo nepastāv cita iespēja šajā sistēmā, kā vien aizklātais balsojums.

Tam ir savas priekšrocības, jo delegāti lielajā konferenču zālē ir izkārtoti pa divīzijām – vienas divīzijas delegāti sēž kopā. Un ir jūtams divīzijas delegātu kopējais noskaņojums par atsevišķiem jautājumiem. Savukārt var redzēt, ka divīziju starpā šis noskaņojums atšķiras. Varbūt pēc kāda balsojuma vai lēmuma viena divīzija aplaudē un izpauž prieku, savukārt pēc cita balsojuma kāda cita divīzija aplaudē vairāk vai kādas vairākas divīzijas, kurām ir šāda nostāja. Ja balsojums ir atklāts, rodas situācija, kad ir grūtāk atšķirties no kopējā balsojuma. Esot kopā ar savas divīzijas delegātiem, kur valda kāds noteikts noskaņojums, ja visi balso, piemēram, “par”, bet mans viedoklis atšķiras, ne vienmēr

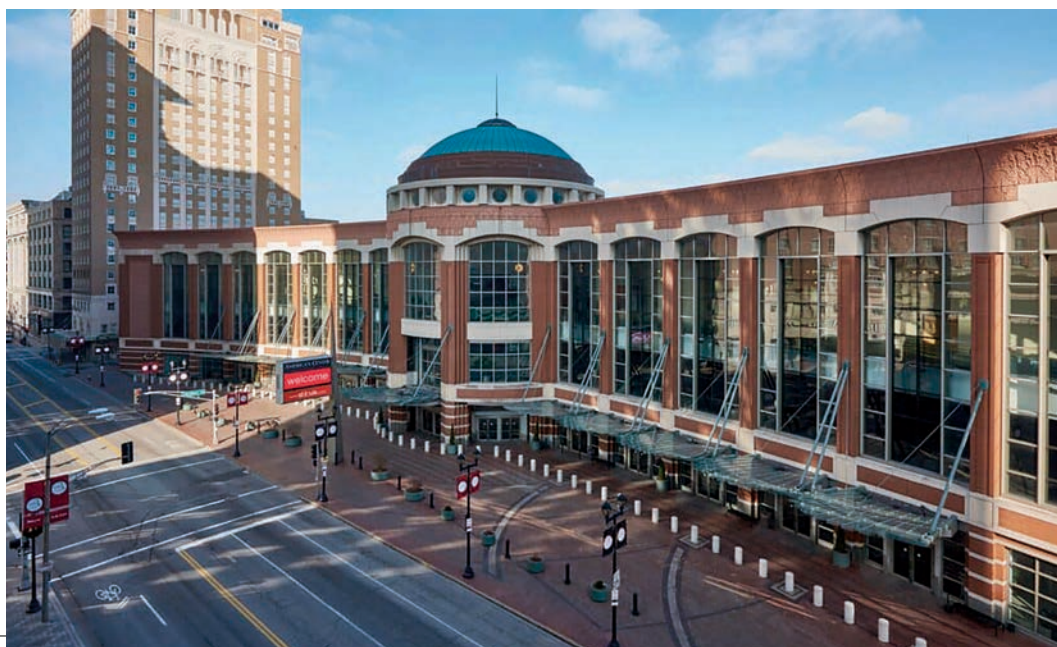
ir tik viegli atšķirties, un var rasties situācija, ka kāds mani pārprot. Tāpēc šāda veida balsojums radīja iespēju, ka katrs var brīvi izteikt savu nostāju, netraucēti, nesatraucoties par pārsteiguma pilniem skatieniem, bet brīvi, lūdzot Dievu, balsot pēc labākās sirdsapziņas.

Kā vērtē jaunievēlētos nodaļu vadītājus? Kādas ir Tavas domas, piemēram, par Ganuna Diopa pārvēlēšanu? Jo ne visiem draudzes locekļiem viņa darbošanās ekumēniskos pasākumos iepriekšējā darbības periodā šķita atbilstoša draudzes aicinājumam.

Vilnis Latgalis: Nodaļās arī notika diezgan nopietnas pārmaiņas, jo vairāki nodaļu vadītāji bija jau pensijas vecumā un kalpoja 2 gadus ilgāk, nekā bija plānots iepriekš. Vairāki no viņiem devās pelnītā atpūtā. Jāsaka, ka šobrīd nevaru novērtēt šos kandidātus, jo nevienam no viņiem personīgi nepazīstu. Mēs droši vien redzēsim viņus darbībā.

Esmu pārliecinājies, ka visu līmeņu Ģenerālkonferences vadītāji tiek izraudzīti labākie no vislabākajiem, tie ir cilvēki ar pieredzi, cilvēki, kuriem ir Svētā Gara dāvanas un kurus Dievs ir aicinājis kalpošanā, un kuri ir gatavi nesavtīgi kalpot un darīt to patiešām augstā līmenī. Tā kā es uzticos šim piedāvājumam un ticu, ka Dievs svētīs jaunievēlētos nodaļu vadītājus.

Attiecībā par Ganuna Diopa pārvēlēšanu Sabiedrisko attiecību un reliģiskās brīvības nodaļas vadītāja amatā jāteic, ka man nav pietiekamas informācijas un neesmu personīgi pazīstams ar šo brāli, bet jāsaka, ka nav viegls uzdevums būt šajā postenī Adventistu draudzē. Nedomāju,

ka vietējo draudžu locekļiem un vietējām draudzēm vajadzētu iesaistīties ekumēnisma kustībā, tāpat to nevajadzētu arī citos līmeņos, bet ĢK līmenī ir tomēr svarīgi, ka ir kāds cilvēks, kurš uztur saikni ar šīm dažādajām kustībām, kurš ir SDA pārstāvis un, kur tas ir iespējams un pieļaujams, spēj izvērtēt apstākļus un pārstāvēt mūsu draudzi.

Adventistu draudze caur Praviešu Gara rakstiem tiek aicināta iestāties par reliģisko brīvību. Pēdējā laikā piedzīvojām, ka, stājoties spēkā dažādiem ierobežojumiem citās brīvības jomās, it kā neviļus tika skarta arī reliģiskā joma un tajā ienāca šķietami ar reliģiju nesaistīti ierobežojumi, kas tajā pašā laikā dziļi skāra mūs visus.

Daumands Sokolovskis: Vairākas reizes tika minēts, ka visu nodaļu galvenais mērķis ir misija. Mateja evaņģēlija pēdējie panti, 19. un 20., kur ir runa par to, lai padarītu par mācekļiem visas tautas, faktiski atklāj, ka aizvest cilvēku pie Dieva, palīdzēt cilvēkam atrast Dievu, lai viņš kļūtu par draudzes locekli, nav galvenais mērķis. Tas ir tikai viens no posmiem. Mērķis ir, lai šis process pastāvīgi turpinātos – lai cilvēks atnāktu uz draudzi un rādītu gaismu citiem, lai varētu tos vest uz draudzi un tie atkal rādītu gaismu citiem... Tika atkārtoti apstiprināta virzība uz visu draudzes locekļu iesaisti, uz to, ka misija nav tikai kāda darītāja uzdevums, bet ka visai draudzei jābūt iesaistītai, uz to Teds Vilsons arī mērķēja.

Kaut kādā ziņā to pašu nodaļu vadītāju atkārtota ievēlēšana ir attaisnojama, jo šis periods ir tikai uz trim gadiem. Iespējams, ka ievēlēt kādus citus cilvēkus nešķita lietderīgi, bet tās ir manas personīgās domas.

Par brāli Ganunu Diopu neko daudz nevaru teikt, jo neesmu pazīstams ar viņa darbību. Ar ko izcēlās šis vārds – ar to, ka delegāts no Ziemeļamerikas divīzijas gribēja apspriest viņa kandidatūru, bet izdarīja to, pārkāpjot nolikumus. Viņš nosauca šo vārdu un teica, ka par šo cilvēku nepieciešams pārrunāt. Komitejas vadītājs uzklusēja izteiktās piezīmes, bet galu galā nekas netika mainīts, jo acīmredzot tas nebija tas, ko tajā brīdī vajadzēja darīt.

Mārtiņš Subatovičs: Attiecībā uz nodaļu vadītājiem tika apstiprināts

pamatā iepriekšējais sastāvs. No daļas delegātu gan izskanēja pārmetums par to, ka ir vadības līmenī iesaistīts pārāk maz jaunu cilvēku, jo, kā izrādās, vidējais ievēlēto amatpersonu vecums ir 60 gadi.

Kā man pastāstīja viens no Priekšlikumu komitejas dalībniekiem, ĢK prezidents Teds Vilsons nāca komitejas priekšā ar savu piedāvājumu nodaļu vadītājiem. Viņa priekšlikumu komiteja 100% apstiprināja. Cilvēki ļoti uzticas Teda Vilsona autoritātei, tāpēc gan komiteja, gan delegāti sniedza atbalstu prezidentam strādāt ar to komandu, ko viņš redz par vislabāko.

Es personīgi domāju, ka dažām par Ganuna Diopa pārvēlēšanu nav nopietna pamata. Brālis Teds Vilsons ir ļoti konservatīvs savos uzskatos, un, ja viņam būtu kāda neapmierinātība vai šaubas par brāļa Diopa darbu, br. Diops noteikti netiktu virzīts atkārtoti.

Septītās dienas adventistu draudze nav iesaistīta ekumēniskās kustībās kā to dalībniece, bet dažādās sanāksmēs piedalās kā novērotāja. Un tas ir ļoti labi! Kā gan mēs zināsim, kas notiek kristīgajā pasaulē, kādi lēmumi tiek pieņemti, kā piepildās pravietojumi? Vai paļausimies tikai uz mediju ziņojumiem? Tie ne vienmēr ir objektīvi. Mums nav jāiesaistās ekumēnismā, bet mums jābūt klāt, lai, cik iespējams, labāk izprastu notiekošo. Un to dara brālis Ganuns Diops.

Bez tam mums ir aicinājums arī no Praviešu Gara – cik vien iespējams, iestāties pret likumiem, kas ierobežo sirdsapziņas brīvību, pret likumiem, kas virza svētdienas obligātu godāšanu. Mēs varam to kavēt un ietekmēt tikai tad, ja esam klāt tur, kur šie lēmumi tiek virzīti un apspriesti. Mēs zinām, ka pāvestība savu nostāju nemainīs, bet šādās sanāksmēs ir klātesoši cilvēki, kuri vēl nav savu nostāju ieņēmuši, viņi vēl nav skaidrībā par šiem jautājumiem. Tāpēc mums tur ir jābūt klāt un sava nostāja jāpauž, liecība ir jānodod.

Ukrainas kara situācijā mēs redzam, ka tiekas abu valstu delegācijas. Notiek sarunas. Tās ir divas nesamierināmas puses, tomēr tikšanās notiek. Tas nenozīmē, ka nu tur notiks kāda apvienošanās. Nē! Viena puse skaidri pauž savu pozīciju un nostāju otrai. Kāds var

uzskatīt, ka tikties ar pretinieka pusi ir nodevība. Bet šo delegāciju pārstāvji ir vislielākie savas valsts patrioti. Septītās dienas adventistiem ir jātiekas ar citu konfesiju, ja nepieciešams – arī reliģiju, pārstāvjiem. Ja vajadzīgs – pat ar pāvestu, lai savu liecību nodotu un nostāju paustu tā, lai sekmētu Dieva darbu, tā, kā to darīja reformatori.

Ivo Kāks: Es domāju, ka cilvēkam var būt reāls viedoklis par ĢK nodaļu vadītājiem tikai tad, ja viņam bijis tiešs kontakts ar šiem cilvēkiem vai arī īpaša interese par viņu kalpošanas jomu. Es ticu, ka tie visi ir dievbijīgi un ļoti nodevušies cilvēki no visas pasaules.

Ierosinājumus par ĢK nodaļu vadītāju kandidātiem izsaka jaunievēlētais ĢK prezidents, kas nozīmē, ka viņš šiem cilvēkiem ļoti uzticas. Nominācijas komitejas locekļi nebija vienprātīgi par visiem kandidātiem, un bija dažas ļoti intensīvas diskusijas.

Vienīgais kandidāts, kurš izraisīja plašākas sabiedrības emocijas, bija Dr. Ganuns Diops, pašreizējais Sabiedrisko attiecību un reliģiskās brīvības nodaļas vadītājs. Bet tas nav nekas jauns, jo šī Draudzes darbinieka uzdevums ir attīstīt attiecības gan ar valsts institūcijām, gan starptautiskām organizācijām, piemēram, ANO un ES, gan arī ar citām reliģijām un baznīcām. Jautājums par attiecībām ar citām konfesijām adventistu vidū vienmēr ir bijis karsts temats, kas nozīmē, ka ikviens, kurš kalpos šajā amatā, tiks rūpīgi uzraudzīts un kritizēts.

Kuras sanāksmes un svētrunas atstāja uz Tevi vislielāko iespaidu?

Vilnis Latgalis: Vislielāko iespaidu uz mani atstāja ĢK sesijas sākums un visas uzrunas, kuras bija sākumā. Marka Finlija, Dvaita Nelsona un citu svētrunas, arī šīs kristības, kas notika uz paaugstinājuma. Arī atskaites, īpaši Teda Vilsona atskaite. Uzreiz sajutu to īpašo Ģenerālkonferences atmosfēru, kaut arī virtuāli. Biju ļoti gandarīts par šo iespēju – vērot un piedalīties tajā visā.

Daumands Sokolovskis: Man vislielāko iespaidu atstāja svētruna, ar kuru dalījās Rīgas 1. draudzē 25. jūnija dievkalpojumā un Rīgas 4. draudzē 2. jūlija dievkalpojumā. Tā bija ordinēta mācītāja, Elenas Vaitas

mantojuma centra direktora vietnieka un redaktora Dveina Esmonda svētruna “Nepabeigtais stāsts”.

Mārtiņš Subatovičs: Mani visvairāk uzrunāja divas svētrunas. Pati pirmā bija tā, ko sludināja Marks Finlijs. Mācekļiem dotais uzdevums bija pilnīgi neiespējams, uzgūties cilvēcīgi. 120 bailīgi, aizslēgtām durvīm sapulcējušies mācekļi, un viņu uzdevums ir aizsniegt visus pasaules iedzīvotājus ar vēsti par Jēzu. Kā gan to var izdarīt?! Viņi lūdza, viņi atzina savu galējo garīgo nabadzību, savu pilnīgu garīgo spēku bankrotu, lūdza pēc Dieva spēka, Dieva apsoliņuma, pēc spēka no augšienes, lai varētu liecināt par Jēzu. Viņi saprata, ka nav spējīgi, bet Dievs ir spējīgs, viņiem pietrūkst gudrības, bet Dievam ir visa gudrība. Un viņu lūgšanās sakās Vasarsvētki, izlējās Svētais Gars. Notika varenas lietas. Svētā Gara spēkā viņi vienas dienas laikā paveica to, ko savā spēkā nebūtu varējuši paveikt visas dzīves laikā. Ja Dievs to bija gatavs darīt pirmajā gadsimtā, Viņš to var darīt arī 21. gadsimtā. Mums tieši tāpat kā mācekļiem jāapzinās sava garīgā nabadzība, ka saviem spēkiem mēs nekad to nevarēsim paveikt, bet tur, kur beidzas mūsu spēks un pašpalāvēība, tur var sākties Dieva spēks. Mums kā pirmajiem mācekļiem jālūdz tikpat sirsnīgi, jāpazemo sava sirds tikpat patiesi, jāmeklē Dieva klātbūtne un spēks tikpat dedzīgi un neatlaidīgi, kā to darija viņi.

Otra bija svētruna, ko runāja māsa no Austrālijas Čerisa Terošina (*Chariss Torossian*). Viņa runāja par Mariju Magdalēnu. Par viņas neizsakāmo mīlestību un kalpošanu Jēzum, kurai līdzīga nav atrodama pat pie mācekļiem. Kad viņa izlēja eļļu pār Jēzus galvu un ķermeni, ar saviem matiem slaucīdama Viņa kājas, viņa parādīja savas mīlestības dziļumu. Šīs eļļas smarža piepildīja visu telpu. Kad Jēzus bija Ģetzemanes dārzā, kad Viņš ilgojās pēc kāda cilvēciska atbalsta un mierinājuma, kad mācekļi gulēja, tad smarža no eļļas, ko Marija bija izlējusi pār Jēzu, tajā brīdī Viņam, iespējams, bija vienīgais cilvēciskais mierinājums. Viņas kalpošana Jēzum bija kā stiprinājums, ka Viņa upurim ir nozīme, ka Viņa upuris ir vienīgā glābšana tādiem kā Marija, tādiem

kā mēs. Kaut mēs tik daudz mīlētu kā Marija!

Vai iemesls, kādēļ mūsu kalpošana ir tik vāja un maza, un reizēm skopa, un aizmurēta, un aizkavēta, ir tāpēc, ka mēs neesam patiesi novērtējuši, ko Jēzus mūsu labā ir darījis, tik ļoti novērtējuši, kā to prata Marija?

Kad kāds misionārs stāstīja stāstu par Mariju Magdalēnu, kā viņa ar saviem matiem žāvēja un slaucīja Jēzus kājas, kad viņš stāstīja, ka Jēzus nāks drīz, mazā meitenīte, kas viņa klausījās, pajautāja: “Cik drīz Jēzus nāks?” Viņš atbildēja: “Ļoti drīz!” Tad misionārs pamanīja, ka mazās meitenītes acis parādās asaras, un viņa atkal jautāja: “Vai Jēzus nāks drīz?” Misionārs atbildēja: “Jā, ļoti drīz!” Un meitenīte pajautāja: “Bet vai Viņš nāks tik ļoti drīz, ka es paspēšu izaudzēt matus tik garus, lai varētu ar tiem slaucīt Jēzus kājas?”

Ko mēs dosim Jēzum? Viņš nāks drīz. Kā mēs Viņam pateiksimies? Kā mēs Viņu mīlēsim?

Kā vērtē sesijas muzikālās kalpošanas daļu? Vai izdevās dzirdēt (sastapt) kādus pazīstamus mūziķus vai varbūt bija kādi jaunatklājumi?

Vilnis Latgalis: Tas ir īpašs jautājums. Neesmu mūziķis, esmu mūzikas cienītājs un baudītājs. Jāsaka, ka man gandrīz labāk patīk mūsu pašu mūziķu devums šeit, Latvijā. Mums ir brīnišķīgi mūziķi, kas rada ļoti kvalitatīvus atskaņojumus un kalpo ļoti īpašā veidā. Līdz ar to tas, ko dzirdam Latvijā – gan Rīgas 1. draudzē, gan daudzās citās draudzēs –, mani uzrunā vairāk. Varbūt tas ir kultūras atšķirību jautājums. Es pat domāju, ka kaut kādā mērā tā bija arī muzikālās aparatūras un apskaņošanas vaina, jo brīžiem bija redzams, ka mūziķi ir spējīgi, bet rezultāts, kas nonāk līdz klausītājiem, nav ne tuvu tik labs, cik gribētos. Nevēlos tomēr kritizēt šo muzikālo sadaļu, jo apzinos, ka stadionā atskaņot mūziku un gribēt, lai tā būtu brīnišķīga un ļoti kvalitatīva, varētu teikt, ir gandrīz neiespējami.

Mārtiņš Subatovičs: Muzikālā kalpošana, manuprāt, bija laba, bet ļoti nepietiekama. Redzot, kas notiek un cik nozīmīgs ir šis notikums mūsu draudzē, radās jautājums: kur ir Latvijas kori, kur ir mūsu vispasaules draudzes spēcīgākie mūziķi? Ja nu ir kāds notikums virs zemes, kuram

vajadzētu līdzināties tam, ko mēs varam iedomāties Debesīs, Dieva troņa priekšā – šo slavu un pateicību, dziesmas un mūziku –, tad tā varētu būt Ģenerālkonferences sesija! Tas lika mazliet vilties. Jāsaka, ka mums, Latvijas draudžu savienībai, Latvijas draudzēm un vispār Latvijai – jo Latvija ir mūzikas lielvalsts un sevišķi kora lielvalsts –, būtu ko piedāvāt Ģenerālkonferencei! Un tas nav tikai mans personīgais viedoklis. Pārrunājot šī lietas ar pārējiem Latvijas delegātiem, spriedām, ka Latvijai būtu ko piedāvāt, ja mums rastos tāda iespēja. Tas, ko piedzīvojām Sadziedāšanās svētkos, gribētos teikt, pat kaut kādā mērā pārsniedza to, ko varēja piedzīvot ĢK sesijā. Ir brīnišķīgi apzināties, ka ir lietas, kurās mums jāaug, kurās mums jāmacās no citiem, kur citi mums ir tālu priekšā, bet ir labi arī ieraudzīt to, ko mēs no savas puses varam piedāvāt un kur ieguvēji būs mūsu brāļi un māsas pasaulē.

Daumands Sokolovskis: Ar brāļi Mārtiņu runājām, ka ik sabata dievkalpojums Rīgas 1. draudzē ir svinīgāks nekā priekšnesumi Ģenerālkonferencē. Lielākā daļa no tiem bija ierakstīti. Žēl, ka nebija nekā no Latvijas. Vispār, kad atskaitījās mūsu divīzija, šķita, ka Baltijas nemaz nav – tā nekādā veidā netika pieminēta, kas arī bija žēl.

Vai šajā sesijā, tavuprāt, bija kas īpaši iezīmīgs, atšķirīgs no iepriekšējās sesijas?

Vilnis Latgalis: Tā kā man bija iespēja piedalīties iepriekšējā sesijā Sanantonio, varu teikt, ka bija kopīgas iezīmes, bet atšķirīgais, pirmkārt, bija tas, ka trešā daļa delegātu darbojās attālināti. Otra atšķirīgā iezīme bija tukšās tribīnes. Vēl iepriekšējās ĢK sesijās pēc vakariņām bija divīziju atskaites, svētrunas utt., bet šajā sesijā, ņemot vērā, ka sesijas darba laiks bija uz pusi īsāks, pēc vakariņām pusotru stundu vai nedaudz vairāk turpinājās delegātu darbs. Daudz kas no tā, kas bija labs iepriekšējās ĢK sesijās, bija klātesošs arī Sentluisā, to nevar teikt vienīgi par šīm izstādēm.

Daumands Sokolovskis: Neesmu piedalījies iepriekšējās sesijās kā delegāts, bet, manuprāt, galvenā atšķirība bija tieši jau minētajā darba atmosfērā. To, ko parasti paveic divās nedēļās, šoreiz vajadzēja ietilpināt

četrās dienās, kas arī tika izdarīts.

Ivo Kāsks: Man šī bija otrā ĢK sesija, kurā piedalījos, tādēļ šoreiz lielu pārsteigumu nebija. Šī bija pirmā sesija, kas notika hibrīdveidā, un man šķiet, ka tas viss bija ļoti labi sagatavots un organizēts. Protams, lai viedokli izsaka tie, kas piedalījās tiešsaistē!

Turklāt šī bija pirmā sesija ar digitālo balsošanu. Tas padara balsošanu caurskatāmāku, un tiešām ir redzams, cik delegātu balsojuši par vienu vai otru lietu. Digitālā balsošana ievērojami atvieglo sapulču vadītāju darbu, jo atbrīvo viņus no pienākuma novērtēt vairākumu.

Ja neskaita šīs tehniskās lietas, manuprāt, nebija nekā īpaši nozīmīga, kas padarītu šo sesiju iezīmīgu un vēsturisku.

Vēl atšķirība bija tā, ka sabatā nebija lielā apmeklētāju pieplūduma. Parasti tūkstošiem cilvēku pievienojās sabata programmai, piepildot vietas stadionā malās.

Šajā sesijā tika īpaši uzsvērts Kristus otrās atnākšanas tuvums, nepieciešamība iesaistīties misijā un visu draudzes locekļu iesaiste. Kā šos aicinājumus aktualizēt Latvijas draudzēs? Kā uzmundrināt un pamudināt draudzes locekļus iesaistīties kalpošanā un evaņģelizācijā, uz ko tik dedzīgi aicināja ĢK prezidents Teds Vilsons?

Vilnis Latgalis: Man šķiet, ka tajās ĢK sesijās, kurās esmu piedalījies, visās ir bijis akcents uz Kristus otro atnākšanu, uz šīs atnākšanas tuvumu, un tas ir labi un saprotami, īpaši adventistu draudzē.

Domājot par nepieciešamību iesaistīties misijā, arī tas nav nekas jauns. Jaunākais šai aspektā ir visu draudzes locekļu iesaiste kalpošanā. Kā to aktualizēt Latvijas draudzēs? Man šķiet, ka bez Svētā Gara darbības tur nekas labs nesanāks, jo mums ir cilvēki, kuri darbojas misijas jomā, un ir cilvēki, kuri to dara no sirds, ir arī zināmi panākumi, bet skaidrs, ka šeit latīņa tiek stādīta ievērojami augstāk – tiek uzsvērta VISU draudzes locekļu iesaiste, un tas ir saistīts arī ar garīgo atmodu un Svētā Gara pamudinājumu doties šajā kalpošanā. Tāpēc manā uztverē turpinājums šim labajam sākumam ir nopietnas lūgšanas, nodošanās un arī praktiska draudzes

locekļu sagatavošana kalpošanai.

Primāri tas, kurš uzmundrina un pamudina, ir Svētais Gars. Taču reizēm tās var būt arī cilvēcīgas aktivitātes – kā svētruna, kāda brīnišķīga dziesma vai kas cits. Tās varētu būt arī iedvesmojošas grāmatas, kādas arī šobrīd ir pieejamas mūsu Grāmatu centrā. Viena no tām ir Helmuta Haubeila “Soļi ceļā uz personīgo atmodu”. Otra ir Alejandro Bujona “Visu draudzes locekļu iesaiste”. Tas ir pamatmateriāls šajā ceļā uz iesaisti, nodošanos, arī uz Dieva svētītiem panākumiem. Jo cilvēks var sēt, bet tas audzētājs, kurš sagatavo ražu plaujai, ir Dievs. Tāpēc es ticu, ka mēs Latvijā piedzīvosim gan vēl daudz ievērojamāku atmodu, gan ietekmīgas pārmaiņas draudzēs, draudzes locekļu attieksmē pret kalpošanu, pret misiju. Ticu, ka Dieva Gars mūs visus vienos, lai Viņa spēkā mēs varētu iet uz priekšu, iepriecināt Jēzu Kristu un būt par svētību un glābšanu tiem cilvēkiem, kuri dzīvo mums līdzās.

Es ticu un ceru, ka Dievam ir lieli plāni šeit, Latvijā. Ka mēs vēl redzēsim lielas un varenas lietas. Jēzus, pēdējo reizi parādoties Saviem mācekļiem, sacīja, ka Viņam ir dota visa vara Debesīs un virs zemes, un Viņš to saistīja kopā ar uzdevumu: “Ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis.” (Mt. 28:19–20) Zinot un apzinoties, ka laiks ir īss un ka mums ir maz laika atlicis, šis apsolījums, ar kuru noslēdzas Mateja evaņģēlijs – “Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.” (Mt. 28:20) –, kļūst mums par īpašu iedrošinājumu un svētību.

Ivo Kāsks: Jā, tas ir kaut kas ļoti adventistisks – visas mūsu sesijas uzsver Kristus otrās atnākšanas tuvumu un nepieciešamību iesaistīties misijā. Tas ir tas, ko nozīmē būt kristietim. Mums jāturpina iedrošināt vienu otru šajā gaidīšanā un darbā, un šajos centienos mums dažreiz ir vajadzīgas jaunas un svaigas pieejas, lai saglabātu modrību.

Tika līdzdalīti daudzi stāsti no visas pasaules par draudzes locekļu iesaistīšanos evaņģelizācijas pasākumos. Pilnīgi visu draudzes locekļu iesaiste (TMI) nozīmē, ka katrs draudzes loceklis ir iesaistīts draudzes

vadībā un misijā. TMI kampaņas tūkstošiem vienkāršo draudzes locekļu visā pasaulē ir iesaistījušies evaņģelizācijas pasākumu rīkošanā. Bija patīkami redzēt arī pazīstamas latviešu sejas, kas piedalās evaņģelizēšanā citur pasaulē.

Centralizēti mēs varam iedrošināt, aprīkot un vadīt, bet istā kustība notiek tad, kad Svētais Gars piepilda draudzes locekļus ar spēku un drosmi. Tas ir kaut kas tāds, ko nav iespējams izplānot administratīvi. Jēzus vēlas, lai mēs pēc tā ilgojamies un par to lūdzam. Tad Viņš pats zinās, kā panākt, lai apkārtējie notikumi dabā un sabiedrībā ietekmētu gan pasauli, gan Viņa ļaudis uztvert šo vēlmi nopietni.

Mārtiņš Subatovičs: Manuprāt, tikai personīgais piemērs var iedvesmot vēl kāda sirdi. Tikai cilvēks, kurš pats deg, varēs aizdedzināt vēl kādu. Elena Vaita raksta: “Mīlestību var izraisīt tikai mīlestība.” Un es domāju, ka tāpat dedzību kādā citā cilvēkā var ierosināt tikai dedzība paša sirdī. Lai Dievs dod, ka mēs paši iedegtos, paši nodotos no visas sirds, tad noteikti Dieva spēkā tiks aizdedzināts vēl kāds! Domājot par šo lielo vajadzību – kā iedvesmot draudzi, kā iedvesmot misijai un kalpošanai –, man atbilde ir skaidra: man pašam vajag iedegties, man jākļūst par piemēru tam, kādu es gribētu redzēt visu draudzi. Lai Dieva žēlastībā tas notiek ar katru no mums! Lai mēs kļūstam par iedvesmu daudziem Dievu mīlēt vairāk, kalpot Viņam dedzīgāk un kalpot cilvēkiem pilnīgāk!

*Sagatavoja Vineta Krauliņa
un Anitra Roze*

Foto no <https://adventistreview.org/gc-gallery/>, kā arī Tatjanas Sokolovskas un Mārtiņa Subatoviča personīgā arhīva

SDA ĢENERĀLKONFERENCES 61. SESIJĀ PIENĒMTIE LĒMUMI

Par Septītās dienas adventistu Ģenerālkonferences prezidentu ievēlēts Teds Vilsons (*Ted N. C. Wilson*)

Par Septītās dienas adventistu Ģenerālkonferences sekretāru ievēlēts Ertons Kolers (*Erton Köhler*)

Par Septītās dienas adventistu Ģenerālkonferences mantzīni ievēlēts Pols Duglass (*Paul Douglas*)

So Semjuels (*Saw Samuel*)

ievēlēts par ĢK asociēto sekretāru. Viņš

ieņems šo pozīciju, jo iepriekšējais sekretārs Džons Tomass (*John Thomas*) ir devies pensijā. S. Semjuels kopš 2016. gada kalpoja par prezidentu Dienvidāzijas-Klusā okeāna divīzijā. Būdam divīzijas prezidents, S. Semjuels "sēja sēklu" budistu un musulmaņu reģionos.

Džosjū Pjērs (*Josue Pierre*) ievēlēts par ĢK asociēto mantzīni. Kopš

2016. gada viņš kalpoja par ĢK asociēto padomdevēju. Papildus šim amatam viņš kalpoja par asociēto apgabala prokuroru Prinča Džordža apgabalā, Merilendā. Viņa darba pienākumos ietilpst līgumi, naudas pārskaitījumi, nekustamā īpašuma darījumi, iepirkumi un datu aizsardzība.

Ričards Stīvensons (*Richard Stephenson*) ievēlēts par ĢK tehnoloģiju operācijas un stratēģijas asociēto mantzīni. Pirms vēlēšanām viņš

kalpoja par Ziemeļamerikas divīzijas Informācijas tehnoloģiju pakalpojumu direktoru. 2005. gadā

R. Stīvensons kļuva par IT direktoru Medisonas akadēmijā. Būdam šajā amatā, viņš izveidoja vienu no pirmajām datoru nodrošināšanas programmām Ziemeļamerikas divīzijā, nodrošinot katram studentam portatīvo datoru un printeri, kā arī veicinot pāreju uz mācībām digitālajā vidē. 2009. gadā viņš piekrita kalpot par asociēto IT direktoru Dienvidu ūnijas savienībā Džordžijas štātā, un 2013. gadā viņš kļuva par tā reģiona IT direktoru. R. Stīvensona darbības laikā Dienvidu ūnija izveidoja centralizētu darba samaksas un grāmatvedības procesu ūnijas birojā.

Ivans Omanja (*Ivan Omaña*)

ievēlēts par Adventistu kapelānu kalpošanas

direktoru. Viņš kļuva par šīs kalpošanas nodaļas asociēto direktoru 2021. gada augustā.

No kreisās: Ģenerālkonferences sekretārs Ertons Kolers (*Erton Köhler*), ĢK prezidents Teds Vilsons (*Ted N. C. Wilson*), ĢK mantzinis Pols Duglass (*Paul Douglas*)

ĢK prezidents Teds Vilsons ar dzīvesbiedri Nensiju

Oratai Čērsone (Orathai Chureson) ievēlēta par Bērnu kalpošanas nodaļas direktori.

Viņa kalpoja šajā pašā amatā Dienvidu Klusā okeāna divīzijā kopš 2015. gada, kā arī kalpoja par šī reģiona Ģimeņu kalpošanas nodaļas direktori.

Delegāti nobalsoja par Ramona Kanalsa (Ramon Canals) ievēlēšanu par Ģenerālkonferences mācītāju asociācijas mācītāju sekretāru.

Iepriekš viņš bija ĢK Sabatskolas un personīgās kalpošanas nodaļas direktors. R. Kanals vairākus gadus kalpoja vietējā draudzē Nūdžersijas savienībā un ir darbojies kā pilna laika evaņģēlists, asociētais mācītāju direktors un spēņu kalpošanas koordinators.

Aurora Kanalsa (Aurora Canals) ievēlēta par Mācītāju dzīvesbiedru un ģimeņu kalpošanas nodaļas direktori.

Pirms vēlēšanām viņa kalpoja par mantzini Česapīkas savienībā, Ziemeļamerikas divīzijā.

Džeimss Hauards (James M. Howard) ievēlēts par jauno Sabatskolas un personīgās kalpošanas nodaļas direktoru.

Iepriekš viņš kalpoja par asociēto direktoru šajā nodaļā.

Busi Khumalo (Busi Khumalo) ievēlēts par jauno Jauniešu kalpošanas nodaļas direktoru.

Iepriekš, kopš 2010. gada, viņš kalpoja Adventistu kapelānu kalpošanas nodaļā un Adventistu jauniešu kalpošanas nodaļā Dienvidu Āfrikas-Indijas okeāna divīzijā.

Ievēlētais Ģenerālkonferences sekretariāts:

Moiss Henslijs Morovens (*Moise J. F. Hensley Mooroven*) – sekretāra vietnieks

Žersons Santušs (*Gerson Santos*) – asociētais sekretārs

Klods Ričlijs (*Claude Richli*) – asociētais sekretārs

Gerijs Krauze (*Gary Krause*) – “Adventist Mission” asociētais sekretārs

Elberts Kūns (*Elbert Kuhn*) – Adventistu brīvprātīgo kalpošanas asociētais sekretārs

Kārena Portere (*Karen Porter*) – Starptautisko personāla resursu un pakalpojumu (IPRS) asociētā sekretāre

Ievēlētā Ģenerālkonferences namenturība:

Reimonds Vālēns (*J. Raymond Wahlen II*) – mantziņa vietnieks

Timotijš Hiroki Aka (*Timothy Hiroki Aka*) – investīciju asociētais mantzinis

Džordžs Egvakhe (*George Egwakhe*), Germans Lusts (*German Lust*), Deizija Oriona (*Daisy Orion*) – asociētie mantziņi

Ģenerālkonferences audita pakalpojumus veiks:

Robina Kadžiura (*Robyn Kajiura*), direktore

Gerijs Blads (*Gary Blood*), asociētais direktors

Boriss Kardenass (*Boris Cardenas*), Daniels Hercels (*Daniel E. Herzel*) un Gilermo Lils (*Guillermo Leal*) asociētie direktori

Morīna Vālena (*C. Maurine Wahlen*), asociētā reģionālā direktore

Divīziju sekretārus un mantziņus apstiprināja 96,4% balsotāju, bet ĢK asociētos direktorus un asociētos sekretārus apstiprināja 98,3% balsotāju.

Ģenerālkonferences nodaļas:

Komunikācijas nodaļa: Viljamss Kosta jun. (*Williams Costa Jr.*), direktors

Izglītības nodaļa: Lisa Berdslija-Hārdija (*Lisa Beardsley-Hardy*), direktore

Ģimeņu kalpošana: Vilberts Oliveris (*Wilbert Oliver*), direktors; Elaine Olivera (*Elaine Oliver*), asociētā direktore

Veselības nodaļa: Pīters Lendless (*Peter Landless*), direktors

Finanšu plānošana, apmācīšana: Deniss Karlsons (*Dennis Carlson*), direktors

Sabiedrisko attiecību un reliģiskās brīvības nodaļa: Ganuns Diops (*Ganoune Diop*), direktors

Izdevniecības nodaļa: Almirs Marroni (*Almir Marroni*), direktors

Namturības nodaļa: Markoss Faioks Bomfims (*Marcos Faiock Bomfim*), direktors

Sieviešu kalpošanas nodaļa: Hītere Dona Smola (*Heather-Dawn Small*), direktore

8. jūnijā delegāti apstiprināja 13 divīziju prezidentu stāšanos amatā. ĢK sesijas pēcpusdienas sanāsmē delegāti ar lielu balsu pārsvaru nobalsoja par astoņu

Jaunievēlētie ĢK viceprezidenti

līdzšinējo divīziju prezidentu atkārtotu ievēšanu amatā, kā arī par piecu jaunu prezidentu ievēšanu. Divīziju prezidenti ir arī Ģenerālkonferences viceprezidenti.

Turpmāk uzskaitīti pieci jaunie prezidenti attiecīgajās divīzijās:
Ziemeļāzijas-Klusā okeāna divīzija (NSD) – Jo Hans Kims¹ (*Yo Han Kim*)
Dienvidāfrikas-Indijas okeāna divīzija (SID) – Heringtons Akombva (*Harrington Akombwa*)
Dienvidāzijas-Klusā okeāna divīzija (SSD) – Rodžers Kaderma (*Roger Caderma*)
Rietumu Centrālāfrikas divīzija (WAD) – Roberts Osei-Bonsu (*Robert Osei-Bonsu*)

Atkārtoti ievēlētie divīziju prezidenti:

Austrumu-Centrālāfrikas divīzija – Blasiū Ruguri (*Blasious Ruguri*)
Eirāzijas divīzija – Mihails Kaminskis (*Mikhail Kaminskiy*)
Interamerikas divīzija – Elijs Henrijs (*Elie Henry*)
Intereuropas divīzija – Mario Brito (*Mario Brito*)
Ziemeļamerikas divīzija – Aleksandrs Braiants (*G. Alexander Bryant*)
Dienvidamerikas divīzija – Stenlijs Arko (*Stanley Arco*)
Dienvidu Klusā okeāna divīzija – Glens Taunends (*Glenn Townend*)
Dienvidāzijas divīzija – Ezrass Lakra (*Ezras Lakra*)
97,1% balsoja PAR, 2,9% balsoja PRET.

Transeiropas divīzija (TED) –
Prezidents Daniels Duda (*Daniel Duda*)

Sekretārs Roberts Čizmadia (*Robert Csizmadia*)
Mantzinis (atkārtoti ievēlēts)
Nenads Jepuranovičs (*Nenad Jepuranovič*)

SDA ĢK nodaļu vadītāji

IZMAIŅAS DRAUDZES ROKASGRĀMATĀ

Kalpošanas nodaļa “Kalpošana cilvēkiem ar invaliditāti” tika pārdēvēta par “Adventistu iespēju kalpošanu” (1155 (95.1%) balsoja PAR; 60 (4.9%) balsoja PRET.)

Tika papildināta Draudzes rokasgrāmatas 6. nodaļa par piederību draudzei ar papildu sadaļu, kurā teikts:

Darīt par mācekļiem – Draudzes misija ir darīt par Jēzus mācekļiem

¹ Šeit un turpmāk personvārdu atveidei, kur tas bijis pieejams, izmantota Latviešu valodas aģentūras vietne <https://www.personvarduatveide.lv>. Gadījumos, kur norāžu nav, piedāvāts iespējami precīzākais atveides variants.

cilvēkus, kuri dzīvo kā Viņa mīlošie vēstneši, pasludinot visiem ļaudīm triju eņģeļu vēsti, mūžīgo evaņģēliju, sagatavojoties Viņa drīzajai nākšanai. (Mat. 28:18–20, Ap. d. 1:8, Atkl. 14:6–12).

Draudzes mērķis kā Kristus miesai ir apzināti darīt cilvēkus par mācekļiem, lai tie būtu aktīvās, auglīgās attiecībās ar Kristu un Viņa draudzi.

Mācekļība Draudzes mērķis kā Kristus miesai ir apzināti darīt cilvēkus par mācekļiem, lai tie būtu aktīvās, auglīgās attiecībās ar Kristu un Viņa draudzi.

Mācekļība Darīt par mācekļiem – tas ir pamats pastāvīgām, visas dzīves garumā īstenotām attiecībām ar Jēzu. Ticīgais apņemas “būt Kristū” (Jņ. 15:8), kļūst par auglīgu mācekli, līdzdalot Jēzu citiem, kā arī vadot citus draudzes locekļus būt par uzticīgiem mācekļiem. Draudze individuāli un kolektīvi daļa atbildību, nodrošinot to, ka katrs draudzes loceklis kļūst par daļu no Kristus miesas.

1413 (95.9%) balsoja PAR; 61 (4.1%) balsoja PRET.

Sadaļa “Pirmslulību konsultācija/izglītība” tiek pievienota Draudzes rokasgrāmatas

15. nodaļai “Laulība, šķiršanās un atkārtota laulība”. Šī sadaļa akcentē pirmslaulību konsultāciju svarīgumu. Tur teikts:

Ņemot vērā to, ka laulība ir vissvarīgākā un sarežģītākā no visām cilvēku attiecībām, laulību konsultācijas ir veidotas, lai palīdzētu pāriem, kuri plāno precēties, būt labāk sagatavotiem šim svarīgajam dzīves solim. Pirmslaulību konsultāciju galvenais mērķis ir sagatavot pāri laulības dzīves izaicinājumiem. Pirmslaulību konsultācija/ izglītība ir domāta arī tam, lai stiprinātu un uzlabotu laulāto nākotnes dzīves laimi un samazinātu potenciālo šķiršanās rādītāju.

Pirmslaulību konsultāciju vajadzētu vadīt profesionālam padomdevējam vai arī īpaši apmācītam indivīdam, vai īpaši apmācītam garīgajam līderim. (Detalizētāka informācija ir pieejama Draudzes vecāko rokasgrāmātā.)

Sabata ievērošana – Draudzes rokasgrāmatas grozījums. Šis izmaiņas paredz pievienot tiešu citātu no Bībeles. (Draudzes rokasgrāmata, 12. nodaļa “Kristīgās dzīves standarti” 144., 145. lpp.) Tur teikts: Sabata ievērošana

Sabata svētā institūcija un tā svētīšana ir pierādījums Dieva mīlestībai pret cilvēci. Tā ir piemiņa Dieva spēkam oriģinālajā radīšanā, kā arī apliecinājums Viņa spējai svētot dzīvi un radīt no jauna (Ec. 20:12). Tā ievērošana ir pierādījums, ka esam Viņam uzticīgi. Patiesa Sabata ievērošana ir pierādījums uzticībai mūsu Radītājam un sadraudzībai ar mūsu Pestītāju. Īpašā veidā Sabata patiesa ievērošana ir paklausības un uzticības pārbaudījums. Ja mēs kā indivīdi nespēsim šo pārbaudi izturēt, kā gan mēs varam pienācīgi pasniegt pasaulei vēsti par Sabatu?

Septītās dienas adventistu dzīvē Sabatam ir īpaša vieta. Nedēļas septītā diena, no piektdienas saulrieta līdz sestdienas saulrietam (3. Moz. 23:32), ir dāvana no Dieva, Viņa žēlastības apliecinājums. Tā ir privilēģija, īpaša tikšanās ar Viņu, kurš mūs mīl un kuru mēs mīlam, svēts laiks, Dieva mūžības likums, ko Viņš nošķīris kā dienu priekam, pielūdzot Dievu un daloties tajā ar citiem (Jes. 58:13). Ticīgais Sabatu

sagaida ar prieku un pateicību: “Dieva mīlestība ir nospraudusi robežas grūta darba prasībām. Ar Sabata dusu Viņš parāda žēlsirdību pret cilvēkiem. Savā dienā Viņš ģimenei sniedz iespēju sadraudzībai ar Viņu, ar dabu un vienam ar otru.” (“Audzināšana” 251. lpp.)

Sabata stundas pieder Dievam, un tās jāizmanto tikai priekš Viņa. Ievērojot Tā Kunga dienu, “turi godā, neizlietodams to saviem ceļiem, sava veikala nokārtošanai un tukšām valodām” (Jes. 58:13). ~~tajā nebūtu vietas mūsu pašu vārdiem, savām darīšanām, domām un izpriecām.~~ (Jes. 58:13):

Saulrietā pulcēsimies kā ģimene un sagaidīsim svēto Sabatu ar lūgšanām un dziesmām, un šo dienu noslēgsim ar lūgšanām un pateicību par Viņa brīnumaino mīlestību. Sabats ir īpaša diena dievkalpošanai un pielūgsmei gan mājās, gan draudzē, prieka diena mums un mūsu bērniem, diena, kurā mēs caur Bībeli un vareno dabas mācību grāmatu apgūstam ko jaunu par Dievu. Tas ir laiks, kad visas parastās sešu darba dienu darīšanas ir jāatliek, kad ir jāapmeklē slimnieki un jādarbojas viņu dvēseļu glābšanas labā. Sabata dienā nevajadzētu veikt nevienu lieku, nevajadzīgu darbu. Dieva svētajā dienā mūsu laiku nevajadzētu aizņemt ar pasaulīgu lasāmvielu vai pārraidēm.

“Sabats nav paredzēts bezjēdzīgai laika pavadīšanai. Bauslis Kunga dusas dienā aizliedz laicīgu darbu, ar ko pelna uzturu, tas tiešām jāpārtrauc. Nekāda tiekšanās pēc peļņas vai izpriecām šajā dienā nav atļauta. Kā Dievs, nobeidzis radīšanas darbu, Sabatā dusēja un to svētīja, tā arī cilvēkam ir jāpārtrauc savas ikdienas gaitas un šīs svētās stundas jāveltī veselīgai atpūtai, Dieva pielūgsmei un svētiem mērķiem, kas ir patīkami Viņam.” (“Laikmetu Ilgas”, 157., 158. lpp.)

Pareizi izveidota aktivitāšu programma, kas veidota saskaņā ar patieso Sabata ievērošanas garu, padarīs šo svēto dienu par laimīgāko un labāko nedēļas dienu gan mums, gan mūsu bērniem un par patiesu norādi uz mūsu nākotnes atpūtu Debesu valstībā.

Jauniešu kalpošanas nodaļas izmaiņas Draudzes rokasgrāmātā

(Draudzes rokasgrāmata, 8. nodaļa “Dievkalpojumi un draudzes stundas”).

Vecais teksts:

Adventistu jauniešu kalpošana (AJK) – Draudze strādā priekš un ar jauniešiem caur AJK. Darbojoties AJK, jaunieši strādā kopā ar lielo draudzes kopienu, virzoties uz spēcīgu jauniešu kalpošanas attīstību, kurā ietilpst katra indivīda garīgā, mentālā un fiziskā attīstība, kristiešu socializēšanās un aktīva liecināšanas programma, kas atbalsta vispārējus draudzes dvēseļu mantošanas plānus. AJK mērķim vajadzētu būt: iesaistīt visus jauniešus pasākumos, kas mudina uz aktīvu draudzes darbību un kristiešu kalpošanu.

Jaunais teksts:

Adventistu jauniešu kalpošana Dažādām draudzes jauniešu organizācijām vajadzētu strādāt kopā ar Savienības Jauniešu kalpošanas nodaļu. Draudze strādā priekš un ar jauniešiem caur Adventistu jauniešu kalpošanas nodaļu. Darbojoties AJK, jaunieši strādā kopā ar lielo draudzes kopienu, virzoties uz spēcīgu jauniešu kalpošanas attīstību, kurā ietilpst katra indivīda garīgā, mentālā un fiziskā attīstība, kristiešu socializēšanās un aktīva liecināšanas programma, kas atbalsta vispārējus draudzes dvēseļu mantošanas plānus. Kā mācekļiem AJK mērķis ir vadīt visus jauniešus uz glābjošām attiecībām ar Jēzu Kristu, mācot Viņa Vārdā attīstīt Kristus raksturu, apmācot, kā kalpot draudzei un kopienai, lietojot viņu Gara dāvanas un izsūtot jauniešus aizsniegt sabiedrību Svētā Gara spēkā.

Pieņemtas izmaiņas par vārda “pārvēlēt” izmantošanu Draudzes rokasgrāmātā. Tā kā draudzē nav “pārvēlēšanu”, tad rokasgrāmātā vārds “pārvēlēt” tiek aizstāts ar “ievēlēt uz jaunu pilnvaru termiņu”.

Izmaiņas Draudzes rokasgrāmātā attiecībā uz diakonu un diakonu pienākumiem.

Pieņemtās izmaiņas paredz, ka diakoniem un diakonēm ir jāpalīdz draudzes locekļiem ar īpašām vajadzībām.

96,7% balsoja PAR, 3,3% balsoja PRET. Papildinājums pasvītrots.

Diakona pienākumi – Diakonu darbs ietver plašu praktiskās kalpošanas spektru draudzē, tajā skaitā:

1. Palīdzība dievkalpojumos un sanāksmēs. – Nav izmaiņu.
 2. Draudzes locekļu apmeklēšana. – Viens no svarīgākajiem diakonu pienākumiem ir apmeklēt draudzes locekļus to mājvietās. Daudzās draudzēs to organizē, sadalot draudzes locekļus pa rajoniem, katram rajonam piešķirot vienu diakonu, kura pienākumos ir apmeklēt katru mājvietu vismaz reizi ceturksnī.
- Diakoniem ir jāpalīdz draudzes locekļiem ar īpašām vajadzībām. Ir svarīgi iemācīties, kā efektīvi komunicēt ar šiem cilvēkiem, un, ja nepieciešams, draudzes telpas un nokļūšana līdz tām jāpadara ērti pieejama. Ja draudzes locekļi ar īpašām vajadzībām nevar apmeklēt dievkalpojumu, diakoniem tie jāpameklē viņu mājvietās.
3. Sagatavošana kristību ceremonijai. – Nav izmaiņu.
 4. Līdzdalība Svētā Vakarēdiena dievkalpojumos. – Nav izmaiņu.
 5. Rūpes par slimajiem un nabadzīgajiem. – Nav izmaiņu.
 6. Draudzes īpašuma aprūpe un uzturēšana. – Nav izmaiņu.

Diakones pienākumi — Diakones draudzē kalpo daudzās dažādās svarīgās aktivitātēs, tajā skaitā ir:

1. Draudzes locekļu un viesu sveikšana un apmeklēšana. – Nav izmaiņu.
 2. Draudzes locekļu apmeklēšana. – Vairākās draudzēs apmeklējumi ir iedalīti pēc draudzes locekļu reģioniem, un katra diakone ir atbildīga par attiecīgo reģionu, kurā viņa veiks apmeklējumu katrā mājvietā vismaz reizi ceturksnī.
- Diakonēm ir jāpalīdz draudzes locekļiem ar īpašām vajadzībām. Ir svarīgi iemācīties, kā efektīvi komunicēt ar šiem cilvēkiem, un, ja nepieciešams, draudzes telpas un nokļūšana līdz tām jāpadara ērti pieejama. Ja draudzes locekļi ar īpašām vajadzībām nevar apmeklēt dievkalpojumu, diakonēm tie ir jāpameklē viņu mājvietās.
3. Palīdzība kristībās. – Nav izmaiņu.
 4. Kārtība Svētā Vakarēdiena dievkalpojumos. – Nav izmaiņu.

5. Rūpes par slimajiem un nabadzīgajiem. – Nav izmaiņu.

6. Draudzes īpašuma aprūpe un uzturēšana. – Nav izmaiņu.

Pievienots papildinājums

par Praviešu Gara rakstu koordinātoru. Draudzes rokasgrāmatā pievienota sadaļa par Praviešu Gara rakstu koordinātoru. “Draudze izvēlas Praviešu Gara rakstu koordinātoru, kurš ir atbildīgs par Praviešu Gara rakstu nozīmīguma veicināšanu un pareizu izmantošanu, sadarbojoties ar izdevniecības kalpošanas koordinātoru.”

66,3% delegātu atbalstīja šo papildinājumu, 33,7% neatbalstīja.

Papildinājums par Adventistu

iespēju kalpošanu. Šis papildinājums Draudzes rokasgrāmatā uzsver visu draudzes locekļu iesaistīšanas nozīmi kalpošanā. Adventistu iespēju kalpošanas iniciatīva tika izveidota, lai iedrošinātu iesaistīties kalpošanā tos cilvēkus, kuriem ir īpašas vajadzības, un tos, kuri ir nedzirdīgi. Iniciatīvas mērķis ir rast kalpošanas iespējas cilvēkiem ar īpašām vajadzībām un tiem, kuri ir nedzirdīgi.

99,6% balsoja par, 0,4% balsoja pret.

Adventistu iespēju kalpošanas vadītājs. — Ir ieteicams, ka draudzes padome ievēl vietējo Iespēju kalpošanas vadītāju. Ir vēlams, lai vadītājam būtu pieredze vai izglītība, kas saistīta ar iespēju kalpošanu, bet tā nav obligāta. Vislabāk, ja vadītājs šai kalpošanai ir izvēlēts no grupas, kuru tas pārstāv. Ir svarīgi, lai vadītājs būtu līdzjūtīgs un kalpotu ar attieksmi, kas iedrošina citus.

Adventistu iespēju kalpošanas komiteja. — Draudzes padomei ir jānodibina Iespēju kalpošanas komiteja, lai iedrošinātu draudzes locekļus ar īpašām vajadzībām. Komitejai jāizstrādā liecināšanas programmas, jāpadara draudzes ēkas pieejamākas, jāpalīdz risināt transporta jautājumi un jāiesaka kalpošanas veidi, kas cilvēkiem nes piepildījuma sajūtu.

Izmaiņas Draudzes rokasgrāmatā par draudzes locekļu vārda svīturošanu. Tika pieņemts balsojums par to, ka tikai draudzes padome var izslēgt draudzes locekļus

nāves gadījumā vai arī tad, ja to palīdz draudzes locekļi.

98,4% balsoja PAR, 1,6% balsoja PRET.

Draudzes rokasgrāmatā pievieno jaunu sadaļu – Draudzes vecāko padome. Jaunajā sadaļā teikts:

Ja draudzē ir vairāki vecākie, tad jāizveido draudzes vecāko padome, kuru pārrauga mācītājs vai viņa izraudzīts cilvēks, un vienam no vecākajiem jākalpo par sekretāru. Šāds nodibinājums palīdz vienmērīgi sadalīt atbildību un koordinēt rīcību, kas veicina draudzes labklājību. Padome apmāca draudzes vecākos to pienākumos. Vecāko padome ir draudzes padomes pārraudzībā.

Veiktas izmaiņas Draudzes rokasgrāmatas sadaļā “Draudzes vecākā attiecības ar ordinētu mācītāju”. Izmaiņu rezultātā tiek precizēts process, kādā draudzes vecākais var pievienoties draudzes padomei.

Gadījumā, kad savienības/ misijas lauka komiteja nozīmē ordinētu mācītāju darboties par kādas draudzes mācītāju, viņš kļūst par galveno amatpersonu, bet vietējie draudzes vecākie – par viņa palīgiem. Viņiem vajadzētu strādāt ciešā sadarbībā. Mācītājam nevajadzētu vienam uzņemties atbildību par visām darba jomām, bet vajadzētu dalīties šajā atbildībā ar vietējiem draudzes vecākajiem un citiem darbiniekiem. Draudzes mācītājs ir arī draudzes padomes priekšsēdētājs. (Skat. 8. nod.) Tomēr var rasties apstākļi, kad draudzes vecākajam būtu ieteicams uzņemties šo pienākumu, kuru apstiprina mācītājs vai, ja draudzē nav mācītāja, savienības prezidents. Viņiem abiem vajadzētu sadalīt draudzes pastorālo darbu. Draudzes vecākajam, ņemot vērā draudzes mācītāja padomus, vajadzētu palīdzēt pastorālo pienākumu pildīšanā, kas ietver draudzes locekļu apmeklēšanu, kalpošanu slimajiem, organizējot bērnu svaidīšanas un svētīšanas dievkalpojumus, un iedrošināt tos, kas ir garīgā dzīvē vāji un zaudējuši cerību. Nedrīkst par zemu novērtēt draudzes vecākā lomu, jo kā mācītāja palīgam viņam vienmēr ir liela atbildība un jābūt nomodā

par draudzi. Ja nozīmētais mācītājs ir licencēts mācītājs, draudzei vai draudzēm, kurās viņš kalpo, vajadzētu viņu ievēlēt arī kā draudzes vecāko. (Skat. 10. nod.) Tā kā mācītāju draudzei nozīmē savienība/ misijas lauks, viņš šajā draudzē kalpo kā savienības/ misijas lauka darbinieks un tāpēc ir atbildīgs savienības/ misijas lauka komitejas priekšā, tomēr viņam ir jāuztur sadarbības pilnas attiecības un jādarbojas saskaņā ar vietējās draudzes plāniem un nolikumiem. Draudzes vecākais, kuru ir ievēlējusi draudze, attiecīgi ir atbildīgs draudzes un draudzes padomes priekšā.

Draudzes rokasgrāmatā ieviestas izmaiņas attiecībā uz draudzes vecāko

pienākumiem. Veiktas izmaiņas sadaļā “Veicināt Bībeles izpēti, lūgšanas un attiecības ar Jēzu”. Šīs izmaiņas mudina veicināt draudzes locekļu garīgo izaugsmi. Tur teikts:

Kā garīgie vadītāji draudzes vecākie ir atbildīgi par to, lai iedrošinātu draudzes locekļus veidot personīgas attiecības ar Jēzu, nostiprinot viņu ieradumu personīgi pētīt Bībeli un lūgt. Vecākajiem ir jārāda piemērs attiecībā uz Bībeles izpēti un lūgšanām, kā arī jāatbalsta visas vietējās draudzes un vietējās savienības kalpošanas un programmas. Viņiem ir jāiedvesmo draudzes locekļu garīgā izaugsme. Draudzes vecākie var lūgt draudzes padomi izveidot padomi, kas var palīdzēt šajā izaugsmes un iedrošinājuma uzdevumā.

2022. GADA ĢK DELEGĀTU PARAKSTĪTA SVĒTO RAKSTU REZOLŪCIJA

Mēs, delegāti 2022. gada Ģenerālkonferencē Sentluisā, Misūri, izsakām savu pārliecību, ka Bībele ir inspirēta un tajā ir atklāts Dieva Vārds. Caur Svētajiem Rakstiem Dievs ir atklājis Sevi cilvēcei. Visa Bībele ir inspirēta, un tā ir jāsaprot kā viens kopums, lai nonāktu pie pareiziem secinājumiem saistībā ar patiesību un citiem atklātiem tematiem. Bībele ir uzticama tajā, ko tā apliecina. Tā apraksta radīšanu

sešās burtiskās dienās, cilvēces krišanu, globālus plūdus, kuros tika iznīcināts ļaunums un saglabāts uzticīgais atlikums, Kristus zemes dzīvi, nāvi un augšāmcelšanos, kā arī Dieva darbus, lai glābtu cilvēci; šie visi ir uzticami Dieva darbi vēsturē (Lūk. 24:27; Ebr. 1:1, 2; 2. Pēt. 1:21). Pravietojumu piepildīšanās notikumi atbilst pravietiskā laika periodam, kas nostiprina ticību Bībelei kā unikālam vēstnesim, dievišķai patiesībai, ko nesniedz neviens cits reliģisks grāmata (Jes. 46:9, 10; Dan. 2, 7, 8; Lūk. 24:44; 2. Pēt. 1:19, 20).

Mēs ticam, ka Bībele ir pravietisks Dieva Vārds un ka caur Vecās Derības praviešiem, apustuļiem Jaunajā Derībā un it īpaši caur Dieva Dēlu, Jēzu Kristu, Dievs ir mums atklājis, kā Viņš rikosies cilvēces glābšanas labā un spriedīs tiesu pār ļaunajiem.

Mēs apņemamies ar lūgšanām studēt Bībeli un sekot tai kā dzīvajam Dieva Vārdam, kas ir dots mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā. Bībele ir mūžīga vēsts par Dieva gribu, Viņa likumu, Viņa domām un Viņa mērķi cilvēcei un šai pasaulei un tā glabā mūžīgās gudrības un žēlastības dārgumus (Jes. 40:8; 1. Tes. 2:13; 2. Tim. 3:16, 17). Tās principi un mācības ir domātas visiem laikiem, visām vietām, visām valodām, visām kultūrām un visiem cilvēkiem. Tā runā uzticami un mūsdienās aktuāli kā šodien, tā arī pagātnē un turpinās runāt mūžīgi.

Mēs arī ticam, ka Bībele mūs mudina uz dzīvām attiecībām ar Dievu caur Jēzu Kristu. Un caur Svēto Garu Bībele runā tieši uz katru personu, atklājot glābšanas plānu un atjaunojot ticīgos Dieva līdzībā. Tāpat Bībele ir norma visām reliģiskām pieredzēm tiktāl, cik tā atklāj un māca patiesību un paskaidro, kā tā izpaužas uz prātu un jūtām (Ebr. 4:12; Gal. 5:22-23).

Mēs izsakām visdziļāko pateicību Kungam, jo Rakstos atrodam cerību, dzīvojot pasaules izaicinājumu vidū. Bībele stāsta par Dieva plānu dot Saviem ļaudīm mūžīgu dzīvību tad, kad Jēzus nāks otrreiz, un visbeidzot pēc tūkstošgades izbeigt grēka un grēcinieka pastāvēšanu uz mūžiem, nodrošinot taisnību Jaunajā zemē (Ps. 119:105; Rom. 15:4; Ebr. 4:12; Jēk. 1:18).

2022. GADA ĢK DELEGĀTU PARAKSTĪTS UZTICĪBAS APLIECINĀ- JUMS ELENAS VAITAS RAKSTIEM

Mēs, delegāti 2022. gada Ģenerālkonferencē Sentluisā, Misūri, izsakām visdziļāko pateicību par Dieva pravietisko vēsti Septītās dienas adventistu draudzei. Cenšoties dzīvot “no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes” (Mat. 4:4; Lūk. 10:16), mēs ļoti nopietni uztveram Bībeles pantus, kuri runā par Draudzei sniegto pravietošanas dāvanu (Rom. 12:6; 1. Kor. 12:10, 28; Efez. 4:11–14) un apsolījumu par tās piepildīšanos gala laikā (Joēla 2:28–31; Atkl. 12:17; 19:10; 22:9). Mēs atzīstam pravietošanas dāvanu Elenas Vaitas dzīvē un kalpošanā (1827–1915).

Mēs ticam, ka Elenas Vaitas raksti ir Svētā Gara inspirēti un Kristū centrēti, un Bībelē pamatoti. Tie neaizvieto Svētos Rakstus, bet gan paaugstina Bībeli, sargājot Draudzi no “katra mācību vēja” (Ef. 4:14), un piedāvā inspirētu ceļvedi Bībeles rakstvietās, neradot nevēlēšanas turpmāk pašam studēt Bībeli. E. Vaitas raksti palīdz cilvēcībā nepieņemt tikai tās Bībeles mācības, kuras mums ir tīkamas, ignorējot un sagrozot to, kas mums nepatīk.

Mēs apņemamies ar lūgšanām studēt Elenas Vaitas rakstus, no sirds sekojot tur rakstītajām pamācībām un norādījumiem. Mēs ticam, ka viņas rakstu studēšana gan vienatnē, gan ģimenē, gan mazajā grupā, gan mācību klasē, gan draudzē tuvina Dievam un Viņa Vārdam, nodrošinot pārveidojošu un ticību paceļošu pieredzi.

Mēs liksmojamies Kungā par to, kas ir sasniegts gan globāli, gan vietējā mērogā, līdzdalot Elenas Vaitas rakstus gan drukātā, gan elektroniskā formātā. Mēs iedrošinām turpināt attīstīt gan vietējās, gan pasaulplašās stratēģijas, lai līdzdalītu viņas rakstus pēc iespējas vairāk valodās. Šo rakstu studēšana ir spēcīgs līdzeklis, lai stiprinātu un sagatavotu Dieva ļaudis turpmākajai krīzei un pēdējām dienām, līdz mēs sastapsimies ar Jēzu Kristu.

*Materiālu sagatavoja Deiviss
Cīrvelis, LDS Komunikācijas nodaļa*

DAUDZŠĶAUTŅAINĀS PIELŪGSMES VISAPTVEROŠĀ DABA EBREJU RAKSTOS:

TĀS PRAKTISKAIS IZMANTOJUMS IEVADS

Ēriks Galeniņš, PhD,
Endrūsa Universitāte

Termins “pielūgsme” Ebreju rakstos ir ne tikai kā izteiksme pagodinājumam un apbrīnai, bet arī ietver tiešu un neapstrīdamu pavēli “klanīties” un no visas sirds “kalpot” Dievam, visas radības Radītājam. Ebreju raksti dod vairākus dziļus ieskatus pielūgsmes dinamikā, parādot cilvēku resursu plašumus un dažādību daudzās ārējās izteiksmes formās un veidos. Viens no tiem ir mūzika.

Bieži ticīgie izmanto terminus “mūzika” un “pielūgsme” vienu otra vietā, it kā “mūzika” un “pielūgsme” būtu sinonīmi. Tomēr mūzika nav tas pats, kas pielūgsme, drīzāk tā ir viens no pielūgsmes rīkiem. Savā veidā mūzika ir kā lūgšana, kas palīdz mums tuvoties Jahvem (Yahweh) uzmanīgi un dziļā bijībā.

Smalkās norādes par pielūgsmes dabu, funkciju un mērķi rāda, cik nopietni un rūpīgi israēlieši pret to izturējās. Nav šaubu, ka loma, kāda mūzikai bija daudzos pielūgsmes kontekstos, ir plaša savā saturā un sniegumā, jo tā iespaidīgi, veicinot apbrīnu, respektu un bijību, atspoguļoja kalpošanu Jahvem un mudināja nodoties Viņam pilnībā. Vēl vairāk – pielūgsme israēliešiem bija neatraujama cilvēka ikdienas dzīves daļa. Tā varēja notikt gandrīz jebkurā vietā un jebkādā kontekstā: ģimenes lokā, svētnīcā, dažādu svinību laikā, svētajās dienās, sabatos vai sinagogā, kur katram pielūgsmes notikumam bija īpašs garīgs uzsvars un fokuss. Šī raksta mērķis

ir īsi apskatīt daudzšķautņainās pielūgsmes visaptverošo dabu un tās praktisko izmantojumu ticīgo kopienā.

Viens no visbiežāk lietotajiem ebreju vārdiem pielūgsmes apzīmēšanai ir *hištaḥʷā*, kas Ebreju rakstos sastopams aptuveni 170 reīzu. Tas nāk no saknes *ḥāwā* ar pamata nozīmi ‘klanīties’ jeb ‘zemeties’. Reliģiskā kontekstā tas parasti tiek tulkots kā “pielūgsmes” vai pat “lūgšanas” darbība.

Jāpievērš uzmanība, ka pielūgsmes valoda nav ierobežota ar tikai vienu vārdu *ḥāwā*. Pielūgsmes terminoloģijā ir milzīgas bagātības, izsakot dažādus patiesās pielūgsmes aspektus, piemēram, ievirzes aspekts (*yārē* ‘bailes’ un *ʾāhab* ‘mīlestība’), žesti (*nāpal* ‘al pānīm’ ‘pakrist uz vaiga’ utt.), liturģija (šērēt ‘kalpot’), ētika (*ʾābad* ‘kalpot’). Tie visi ir neatdalāma ebreju svētceļojuma daļa. Tie visi norāda un uzsver patiesas pielūgsmes būtību, kuras mērķis ir izteikt pienācīgu daudzšķautņainu atbildi Jahvem kā dievišķai Būtnei, kura ir aktīvi iesaistījies vēsturē un individuālā Viņa bērnu dzīvē. Tāpēc cilvēki tiek aicināti klanīties Viņa priekšā pazemībā, izsakot bailes, godbijību, apbrīnu un slavu un izvēloties kalpot vai nekalpot Jahvem visu savu dzīvi.

Piemēram, *gāhar* nozīmē ‘klanīties, noliekies’. Termins ar gandrīz tādu pašu nozīmi *kāpap* ‘klanīties, noliekt sevi’ redzams Psalmos 57:6 [7]; 69:10 [11]; 145:14;

146:8; Jesajas 58:5, Mihas 6:6 utt. Divi citi vārdi, kas ir visbiežāk izmantoti Ebreju rakstos, lai norādītu uz pielūgsmi, cieņpilnu lūgšanu ir *kāra* ‘noliekties, klanīties, locīt ceļus’ un *bārakh* ‘svētīt’. Darbības vārds *kāra* parādās paralēli vārdam *ḥāwā* ‘pielūgt’, lai izteiktu godbijību (Est. 3:2; 2. Laiku 29:29; Ps. 22:30). Termins *sāgad* ‘klanīties’ atrodams kopā ar *ḥāwā*, bet kontekstā – ar viltus pielūgsmi, taču tas var arī uzsvērt cieņas ideju (Jes. 44:15, 17, 19; 46:6; Dan. 2:46; 3:5–28). Darbības vārds *qādad* ‘klanīties, mesties ceļos’ Ebreju rakstos parādās 15 reizes un vienmēr pirms *ḥāwā*. Šī termina nozīme ir uzsvērt ķermenisko zemošanās aspektu kā sagatavošanās kustību Dieva pielūgsmei (2. Moz. 4:31; 12:27; 2. Laiku 29:30).

Starp citiem sinonīmiem var pieminēt vārdu *yārē* ‘baidīties, godbijība’, kas ne tikai norāda uz nopietnu garīgo pielūgsmes

Pielūgsme israēliešiem bija
neatraujama cilvēka
ikdienas dzīves daļa.
Cilvēki tika aicināti klanīties
Dieva priekšā pazemībā,
izsakot bailes, godbijību,
apbrīnu un slavu un izvēloties
kalpot vai nekalpot Jahvem
visu savu dzīvi.

aspektu, bet arī uzsver būtību pareizām attiecībām ar Dievu. Tā biežais lietojums kopā ar *ḥawā* un *ʿabad* ('kalpot', 'pielūgt'), un *ʿbōdā* ('kalpošana', 'pielūgsmē') to skaidri noliek pielūgsmes kontekstā, īpaši, kad israēliešiem tika regulāri dota izvēle vai nu būties un klanīties Jahvem un kalpot Viņam, vai arī pielūgt citus dievus.

Vārds *šarat* ir izmantots dažādos kontekstos, bet visbiežāk lietots pielūgsmē, kuru veic priesteris vai levīts svētnīcā, vai kāds cits, kuram ir īpašas attiecības ar Dievu (tai skaitā eņģeļi Ps. 103:21). Lai gan dabīgi to izmanto, atsaucoties uz kalpošanu ar upuru pieešanu, *šarat* var tikt izmantots, lai apzīmētu cilvēkus, kuri ir nodevušies kalpošanai dziesmā un slavēšanā (1. Laiku 6:32; 16:4, 37).

Ir skaidrs, ka nav viena konkrēta ebreju vārda, kas būtu tieši līdzvērtīgs jēdzienam 'pielūgsmē', bet dažādi ebreju pielūgsmes termini, koncepti un sinonīmi ir sistematizēti un analizēti vienā vai otrā veidā, tādējādi definējot visu šīs darbības būtību, funkciju un mērķi un veidojot visaptverošu ainu.

PIELŪGSMES IZCELŠANĀS

Adrians Rodžers norāda, ka "nepieciešamība pielūgt sakņojas Dieva dabā". Citiem vārdiem, pielūgsmē sākas ar Dievu, un tā ir dziļi sakņojusies Dievā un nevienā citā. Pielūgsmē, kā atrodams Ebreju rakstos, rodas radīšanas stāstā (1. Moz. 1., 2. nod.) un turpinās visā glābšanas vēsturē, iesniedzoties mūžīgajā dzīvībā. Valdnieks Dievs, kurš ir Radītājs un Atpestītājs, īpaši 2. Mozus grāmatas kontekstā, sagaida no Dieva tautas vienīgo patieso un loģisko atbildi – pielūgsmi. Tādējādi ne tikai pielūgsmes teoloģiskā izcelšanās ir dziļi sakņota Dievā, bet tā turklāt atrodas krasā pretrunā modernajām socioloģiskajām un antropoloģiskajām pielūgsmes teorijām un idejām.

Jāpievērš uzmanība, ka pirmajā Radīšanas stāstā kulminācija nav cilvēku radīšana pēc paša Dieva tēla sestajā dienā, kur cilvēki tiek attēloti kā kronis Dieva fiziskajai radīšanai, bet gan septītās dienas sabats, kad cilvēki piedzīvo dinamiskas abpusējas

Pielūgsmē sākas ar Dievu, un tā ir dziļi sakņojusies Dievā un nevienā citā!

attiecības ar savu Svēto Radītāju, sastopot Viņu vaiģā un pielūdzot Viņu.

Vēl vairāk – Ādams un Ieva bija ielikti Ēdenes dārzā; tur lietota valoda, tēli un simbolisms, kas ir saistīts ar nākotnes svētnīcu, tajā pašā laikā tieši atsaucoties uz kosmisko pielūgsmi Jaunajā Zemē (Ecēh. 47:1–12; Cah. 14:8; Atkl. 22). Vīrietim un sievietei bija jāizbauda brīnišķīga harmonija vienam ar otru un īpašas attiecības ar savu Radītāju Viņa dārza svētnīcā. Divi vārdi frāzē *ʿobdāh ūšōmrāh* ir nozīmēm bagāti un var tikt burtiski tulkoti kā 'kalpot Viņam un pakļauties Viņam' vai 'to darīt un to aprūpēt'. Galvenā doma ir tāda, ka vīrietis un sieviete tika radīti *ʿobdāh* 'pielūgsmē' (1. Moz. 2:15), kas nav iespējama bez *ʿšōmrāh* 'paklausības' (1. Moz. 2:15).

Ēdenes dārzs bija radīts kā vieta *ʿabad* 'pielūgsmē' un kopā būšanai, kā raksta Grants Osborns: "[...] visa viņu eksistence bija orientēta uz Dievu". Cilvēki tika radīti, lai pielūgtu un pagodinātu savu Radītāju. Viņiem bija pilnīga brīvība izvēlēties paklausību, bet tā pati brīvība viņiem ļāva izvēlēties pretējo – nepaklausību. Ja cilvēki izlemj izvēlēties nepaklausību vai pilnīgu neatkarību, tas automātiski nozīmē citu pielūgsmes objektu. Turklāt, ja tie izvēlas pielūgt Jahvi paši savā veidā, tad šī pielūgsmē notiek nepareizi. Tieši tas notika 1. Mozus grāmatas 3. nodaļā, kad pirmais pāris pieņēma alternatīvu skaidrojumu Dieva Vārdam (1. Moz. 2:17), tad pašu "es" kļuva par viņu pielūgtu dievu.

Uzsvars pielūgsmē vienmēr ir bijis uz Jahvi, uz Viņa pārvaldību, pastāvīgo klātesamību, visa spēšanu un visa zināšanu. Ja cilvēki izvēlas pielūgt Jahvi paši savā veidā, tad šī pielūgsmē notiek nepareizi.

Vīrietis un sieviete tika radīti pielūgsmē, kas nav iespējama bez paklausības!

PIELŪGSMES PAMATELEMENTI

Kopš pašam pirmajam Ebreju rakstu lapaspusēm pielūgsmē ir bijusi neatņemama Israēla garīgā ceļojuma daļa. Tā bija kā pareiza un atbilstoša reakcija uz Jahves radīšanas un glābšanas darbu, kuru Viņš nerimstoši demonstrēja dažādos veidos un kontekstos viscaur Israēla vēsturē.

Būtībā visa Dieva tautas hronika ir liecība savstarpējām attiecībām un kopīgam ceļojumam kopā ar Jahvi, tādējādi izceļot unikālu partnerību, kurai bija gan kāpumi, gan kritumi dažādos svētās vēstures periodos un epizodēs. Galvenais fokuss un uzsvars pielūgsmē vienmēr ir bijis uz Jahvi, uz Viņa pārvaldību, pastāvīgo klātesamību, visa spēšanu un visa zināšanu. Vēršoties pie Viņa vai pielūdzot Viņu individuāli vai kopā, cilvēki pie Jahves nāca dziļā bijībā un pašāvēlībā. Tie Viņam pienesā slavu (2. Laiku 31:2; Neh. 9:5–6; Ps. 22:22; 107:32; 150:1–6) un pateicību (2. Laiku 7:3; Ps. 50:14, 23; 100:4), tie izsūdzēja grēkus (3. Moz. 16:21; Neh. 9:2; Ps. 66:18; Hoz. 14:2) un pielūdzā savu Radītāju ar prieku (Ps. 27:6; 43:4; 95:1; 100:2). Citi svarīgi garīgie elementi bija Toras lasīšana (Neh. 8:5–6; 9:3) un Dieva pielūgsmē ar mūzikas skaņām un dziesmām (2. Sam. 6:5; Ps. 95:2, 3; 100:2).

Tajā pašā laikā cilvēki mēģināja Viņam uzdot dažādus grūti atbildamus jautājumus (Īj. 3:11–12; 21:17–21 utt.), sūdzējās par sāpēm un ciešanām (2. Moz. 12:5; 17:1–7; 29:1; 3. Moz. 1:3, 19; 22:18–25), sauca pēc žēlastības un taisnības un lūdzās pēc soda ļaunajiem un ienaidniekiem (Ps. 55:9–11; 89:1, 2; 90:13–15). Īsi sakot – ļaudis ar Dievu runāja par visām savas dzīves norisēm. Šāda, sarunas veida, Radītāja pielūgsmē ir atkārtoti pieminēta viscaur Ebreju rakstos.

(Tulkoja Anna Rozenberga.
Turpinājums septembra numurā.)

7 SOĻI TUVĀK JAUNIEM IERADUMIEM

Vai esat kādreiz mēģinājuši ieviest jaunu veselīgu ieradumu straujā un krasā veidā? Nereti šādām pārmaiņām ir īslaicīgs guvums un sevis piespiešana rada spēcīgu pretestību. Cilvēkiem ar neveselīgiem ieradumiem bieži vien nepietrūkst zināšanu par to, kas ir veselīgs, bet gan – par ieradumu “anatomiju”. Šoreiz iepazīsimies ar vairākām idejām, kā veidot jaunus paradumus efektīvāk.

1. Lūdziet Dievam gribu un veiksmi jaunā ieraduma izveidošanai. Dievs ir mūsu Radītājs, uzticēsim Viņa spēkam mūsu nespēku apņemties ko jaunu. “Jo Dievs ir tas, kas jums dod gribu un veiksmi pēc Sava labā prāta.” (Filipiešiem 2:13) Veselīgos ieradumus izveido Dievam par godu, nevis savai godkārei vai statusam. Lai mūsu lūgšanas neieklūst kategorijā “.. ar jaunām sirdīm lūdzat, lai to šķiestu savās kāribās” (Jēkaba 4:3).

2. Jauno paradumu veidojiet pamazām, lai organismam būtu vieglāk pielāgoties un lai mazinātu risku pretestībai. Nenovērtējiet par zemu mazo ieradumu summēšanos! Ja sāksiet samazināt neveselīgo našķu skaitu par divām vienībām dienā, pēc mēneša tie summēsies kā 60 neapēsti našķi, bet gada laikā – 720! Vienlaicīgi iegūsiat stabilāku ieradumu, lai uzstādītu pat lielāku mērķi nākošajam periodam.

Mērenība attiecas arī uz jauno paradumu skaitu. Izvērtējiet, vai šobrīd iekšējais resurss ir pietiekams priekš diviem vai pieciem jauniem ieradumiem. Varbūt šobrīd pietiek

tikai vienam. Tomēr, to trenējot līdzīgi kā ķermeņa muskulatūru, var uztrenēt arī pašdisciplīnas “muskulus”, lai vēlāk varētu sasniegt panākumus ilgtermiņā.

3. Fokusējieties uz to, ko darīsiet, nevis nedarīsiet. Iztēlojieties, ka no šī brīža nākošo pusstundu nedrīkstat domāt par pingvīnu koši zaļā cepurē un ar rozā saldējumu. Iespējams, jūs nekad neesat domājis par pingvīnu zaļā cepurē, bet nu tas kļūst par izaicinājumu.

Aizliegums rada papildu stresu un izaicinājumu. Bet jaunu iespēju izmēģināšana veicina entuziasmu un ziņkāri izmēģināt ko jaunu. Piemēram, ja vēlaties samazināt ēdiena porciju kaloritāti, rodiet ierosmi dažādu dārzenų salātu pagatavošanā, ko pievienot ikdienas maltītēm. Sāciet par to domāt jau veikalā, iepērkot pārtikas produktus.

Līdzīgi ir ar mazkustīgā dzīvesveida paradumiem. Nevis aizliedziet sev vakarā pārmērīgi pavadīt laiku interneta plašumos, bet sastādiet sarakstu ar apkārtnes objektiem, līdz kuriem varētu aizbraukt ar riteni vai doties garākā pastaigā. Vai arī: nevis aizliedziet sev baltmaizes lietošanu, bet iepazīstiet dažādus pilngraudu produktus, lai ieradums veidojas ar mazāku pretpiedīenu.

Aizliegums rada papildu stresu un izaicinājumu.

Bet jaunu iespēju izmēģināšana veicina entuziasmu un ziņkāri izmēģināt ko jaunu.

4. Ieradumus veidojiet iespējami patīkamākus. Strauji auļojošajā dzīves ritmā smadzenes izvēlas patīkamāko risinājumu. Pieejiet vēlamajiem ieradumiem radoši! Piemēram, man grūti nāktos sevi pierunāt palielināt ūdens patēriņu uzturā. Tomēr, kad apņemos atsākt šo paradumu, sākotnēji ūdenim pievienoju kādu gardu sulu. Protams, tas nav pats veselīgākais veids. Bet tas ir kā pagaidu tilts, lai vieglāk atsāktu paradumu. Pēc nedēļas vai divām organismā ir atjaunojusies slāpju signālu sūtīšana un sulas pievienošana vairs nav nepieciešama. Ieradums ir ātri un viegli nostiprinājies, un pagaidu tiltu var nojaukt bez papildu piepūles. Ieradumus patīkamākus var izveidot arī ar atjauninātu ekipējumu to veikšanai, piemēram, patīkams sporta tērps, ērta ūdens pudele vai efektīvs virtuves rīks.

5. Neveidojiet jaunus ieradumus pastiprināta stresa apstākļos. Pēkšņas pārmaiņas jūsu organismam būs papildu stressors. Stresa apstākļos organismam ir tieksme izvēlēties vieglāko, ātrāko ceļu. Tas būtiski palielina risku izgāzties tad, kad esat apņēmis ko jaunu, tādējādi radot papildu vilšanos sevī un bremzējot vēlmi nākotnē mēģināt vēlreiz.

6. Radiet rīcības plānu, kā rīkosieties, ja paklupsiet jaunajā, ko esat apņēmis. Neatceros nevienu savu paraduma maiņu, kurā nebūtu kritienu, tādēļ nedzīvošu ilūzijās, ka šoreiz būs citādāk. Kā rīkošos brīdī, kad tomēr sanāks pilnībā atgriezties veco ieradumu slīdēs? Vai padošos pavisam? Vai arī piedošu sev, pieņemšu situāciju un celšos no jauna? Nekoncentrējieties tik ļoti uz galamērķi, bet uz progresu kopumā!

Lai Tēv patik manas mutes valoda

LIETAS, LIETAS UN VĒLREIZ LIETAS

**Pateicieties Dievam par
sasniegto un baudiet
gandarījuma garšu!**

Jūs varat laicīgi definēt iespējami kritiskos brīžus, kuros jaunās apņemšanās varētu ciest neveiksmi, un jau izlemēt, kā no tiem izvairīties. Dažos gadījumos vērtīgi varētu būt pat speciāli trenēties, kā piecelties pēc apzināta kritiena, kad atkal esat pietiekami spēcīgi.

7. Mēriet progresu un sviniet jaunās uzvaras! Ko nevar izmērīt, to nevar izvērtēt. Nepieciešams vairāk kustību? Atzīmējiet vingrojumu vai pastaigās pavadīto laiku! Jālieto vairāk ūdens uzturā? Saskaitiet izdzertās ūdens glāzes! Pateicieties Dievam par sasniegto un baudiet gandarījuma garšu! Šajā uzskaitē var lieliski palīdzēt arī dažādas aplikācijas telefonā, kas attēlos statistiku plašākam kopskatam (meklējiet pēc atslēgvārdiem angļiski "habit tracker").

Kādu jaunu nostiprinātu ieradumu jūs visvairāk novērtētu pēc 5 gadiem? Varbūt ir vērts to solīti pa solītim sākt veidot jau šodien? Veiksmi jaunajā ceļojumā!

**Dievs ir tas,
kas jums dod gribu
un veiksmi pēc
Sava labā prāta.**

Nezinu, vai esat pamanījuši, bet pēdējā laikā īpaši populāra visdažādākajos kontekstos kļuvusi vārda "lieta" daudzskaitļa forma: *darīt lietas, pārrunāt lietas, plānot lietas, interesēties par lietām, aizrauties ar lietām* un tā joprojām.

Vārdam "lieta" pašam par sevi, protams, nav nekādas vainas, bet šī vārda pārmērīgu izmantojumu gan rakstos, gan runā nenoliedzami ietekmējusi angļu valoda.

Dažkārt dzirdu sakām, ka vienu vai otru vārdu, frāzi, jēdzienu nav iespējams izteikt latviešu valodā, jo latviešu valodā gluži vienkārši pietrūkst vārdu. Mīļie, latviešu valoda nav valoda ar trūcīgu vārdu krājumu! Latviešu valoda nav maza valoda. Ja visā pasaulē ir aptuveni 7000 dzīvu valodu, bet no tām apmēram 2000 valodu runātāju skaits ir ne vairāk kā 1000, tad latviešu valodas runātāju skaits ir aptuveni 2 000 000! Latviešu valoda ir viena no pasaules lielajām valodām, tā ir moderna, attīstīta un veiksmīgi izmantojama jebkurā dzīves jomā – latviski varam runāt pilnīgi par jebko! Ja nu mums pietrūkst vārdu, tad vaina diez vai būs meklējama valodā...

Pēc šī "kļedzienu no sirds dziļumiem" atkal atgriezīšos pie vārda "lietas". Reizēm kļūstam slinki. Mums negribas domāt, negribas piepūlēties, negribas meklēt variantus, ja tik daudz ko varam izteikt ar vienu šķietami visaptverošu vārdu. Bet vai šādi paši nenoplicinām savu valodu? Tā vietā, lai "darītu lietas", mēs, atkarībā no konteksta, varētu, piemēram, darboties teritorijas labiekārtošanā, paveikt skolas vai mājas darbus, īstenot kādus mērķus, sekmēt evaņģelizāciju, veicināt veselības kalpošanu; tā vietā, lai

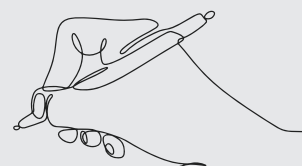
**Latviešu valoda nav maza
valoda. Latviešu valodas
runātāju skaits ir aptuveni
2 000 000! Latviešu valoda ir
viena no pasaules lielajām
valodām, tā ir moderna,
attīstīta un veiksmīgi
izmantojama jebkurā dzīves
jomā – latviski varam runāt
pilnīgi par jebko!**

"interesētos par lietām", mēs varētu interesēties par to, kas uzrunā citus cilvēkus, par mūziku vai mākslu, par sportu, kursiskajām izloksnēm vai Septītās dienas adventistu draudzes vēsturi; "lietu pārdomāšanas" vietā varētu pārdomāt dzīvi, notikumus, likumsakarības, attieksmi, panākumus vai neveiksmes un tā tālāk.

Riskējot kļūt pārāk pamācoša, tomēr vēlos sirsnīgi lūgt, lai lietām ir sava vieta un lai tās nepadara latviešu valodu par kādu visai grūti uztveramu lietu!

Anita Roze

ES IEŠU

SDA Ģenerālkonferences 61. sesijas Jauniešu kalpošanas nodaļas atskaite

Elīna Grakoviča

Viens miljons Piedzīvojumu meklētāju vairāk nekā 60 000 klubos, 2 miljoni Ceļa meklētāju 50 000 klubos, 617 000 Vēstnešu 22 000 klubos, 92 000 PMC (*PUBLIC CAMPUS MINISTRIES*) biedri gandrīz 4000 nodaļās, 54 000 Adventistu jauniešu (*Adventist Youth*) biedrībās – šī ir adventistu jaunatnes kalpošana visā pasaulē.

Jauniešu kalpošanas un iniciatīvu pamatā ir mīlestība uz misiju. Jaunie cilvēki un bērni vecumā no 4 līdz 35 gadiem piedalās misijas kapošanā savās mītnes zemēs, kā arī ārzemēs, un Svētais Gars piepilda Savu misiju viņu dzīvē. Šodien aicinām jūs ceļot kopā ar mums uz visām 13 mūsu divīzijām un iedvesmoties no adventistu jauniešiem!

Bērni vecumā no četriem līdz deviņiem gadiem var izjust prieku un gandarījumu, apgūstot jaunas prasmes, atklājot apkārtējo pasauli un mācoties izteikt savu mīlestību uz Jēzu. Eirāzijas divīzijā Piedzīvojumu meklētāji no adventistu, kā arī neadventistu ģimenēm piedalās aktivitātēs, kas palīdz viņiem uzzināt par Biblii. Viņi apgūst daudzas jaunas prasmes un mācās strādāt kopā kā komanda. Piedzīvojumu meklētāji ir motivēti dalīties savā ticībā ar draugiem un ģimeni. Austrumu -Centrālāfrikas divīzijā Piedzīvojumu meklētāji dara zināmu savu klatbūtni kopienām, izmantojot nometnes un aktivitātes brīvā dabā, kā arī grāmatu izplatīšanu.

“Es mēģināju pietiekties kristībām divus gadus pēc kārtas,” stāstīja kāds bērns. “Bet man tika paskaidrots, ka vēl nevaru to darīt. Tas bija grūti, tāpēc es pārstāju lūgt pēc kristībām. Un tad reiz kāds pienāca man klāt un jautāja, vai vēlos kristīties! Es atbildēju: “Jā, protams!” Biju patiesi laimīgs, jo man nācās gaidīt tik ilgi! Visi šie cilvēki man apkārt sniedz drošības sajūtu. Tad tu sajūti Jēzus mīlestību, Dieva mīlestību. Tas ir brīnišķīgi!”

Ceļa meklētāju klubs ir viena no Adventistu draudzes visefektīvākajām dvēseļu mantošanas kalpošanām. Daudzi no mums, iespējams, saista Ceļa meklētājus ar nometnēm un nometņošanu, taču mēs varbūt pat neapzināmies šo notikumu ietekmi uz mūsu Ceļa meklētāju dzīvi. Dažiem šīs nometnes ir vieta, kur tiek pieņemts lēmums nodot dzīvi Kristum.

Transeiropas divīzijā daudzu pusaudžu dzīve tiek izmainīta un Ceļa meklētāju ģimene pieaug. Visā pasaulē Ceļa meklētāji rada milzīgu ietekmi ne tikai adventistu kopienās, bet arī savās pilsētās un mītnes zemēs. Piemēram, Dienvidamerikas divīzijā Ceļa meklētāju ietekme ir sasniegusi nacionālu līmeni. Šīs divīzijas nometnē, kas notika 2019. gada sākumā, piedalījās 100 000 Ceļa meklētāju. Milzīgais Ceļa meklētāju skaits šajā divīzijā ir padarījis tos pazīstamus starp neadventistiem, kā atstājis pozitīvu ietekmi uz apkārtējo kopienā.

Ziemeļamerikas divīzija 2019. gadā rīkoja savu lielāko nometni, tā bija Starptautiskā Ceļa meklētāju nometne Oškošā, Viskonsinas štatā. Šis pasākums, kas pulcēja Ceļu meklētājus no visām Amerikas Savienotajām Valstīm un arī pasaules, tika atzinīgi novērtēts no pilsētas amatpersonu puses, sniedzot pozitīvu ietekmi uz Oškošas pilsētu.

Ceļa meklētāju ietekme sniedzas ārpus baznīcas četrām sienām, un Dienvidāfrikas-Indijas okeāna divīzija pierāda, cik svarīgi ir kļūt par savas vietējās kopienas atbalstu, vienmēr uzņemot savā vidū tos, kurus citi parasti nepieņem.

Kā kopiena Ceļa meklētāju klubs iepazīstina ar Jēzu tos, kuri citādi nebūtu Viņu iepazīnuši. Ceļa meklētāju kalpošanai augot un paplašinoties, tā turpina aptvert daudzas un dažādas valstis un apgabalus. Dienvidāzijas divīzijā ir aktīvi Ceļa meklētāju un Piedzīvojumu meklētāju klubi, kuri turpina uzņemt visus savas kopienas bērnus, klubā šie bērni var mācīties, pieaugt un atrast Jēzus Kristus mīlestību.

Lai gan nometnes parasti saistām ar Ceļa meklētājiem, Ziemeļamerikas divīzija pierāda nometņu spēku arī ārpus klubu kalpošanām. Jauniem cilvēkiem patīk iepazīt apkārtējo pasauli. Atrašanās dabā ir iespaidīgs veids, kā mācīties par Dieva mīlestību. Tas jo īpaši attiecas uz Ziemeļamerikas divīziju un viņu

evanģelizācijas iniciatīvu – vasaras nometņu kalpošanu.

2018. gadā Ziemeļamerikas divīzija ziņoja par 54 vasaras nometnēm, kurās kopumā piedalījās 25 639 dalībnieki visās vecuma grupās. Jaunie cilvēki atklāja Jēzu un 3636 caur kristībām Viņu apliecināja par savu Kungu un Glābēju.

Visam, ko mēs, adventistu jaunieši, darām, pamatā ir vēlme dalīties ar Dieva mīlestību vairāk nekā tikai vārdos.

Pasaules Jauniešu diena ir diena, kurā visi jaunie cilvēki var liecināt un kļūt par Jēzus rokām un kājām. Kopš 2019. gada Dienvidāfrikas-Indijas okeāna divīzijas Zimbabves jaunieši ir smagi strādājuši, īstenojot daudzus projektus, piemēram, urbumu izveidi, lai atvieglotu ūdens iegūšanu. Viņu mērķis ir padarīt Kura Kuaši par ietekmes centru.

Saglabājot tādu pašu misijas garu visu gadu, Transeuropas divīzijas jaunieši un pieaugušie izdala Ziemassvētku dāvanas bērniem, grāmatas visā pilsētā, pārtiku un apģērbu trūcīgajiem. Intereuropas divīzijā jaunieši ir pilnībā sapratuši savu aicinājumu liecināt visu gadu. Austrijā bērni un jaunieši vasaras mēnešos palīdz lauku saimniecībās, Bulgārijā jaunieši gatavo un izdala ēdienu sešas dienas nedēļā, piecus mēnešus gadā, pabarojot aptuveni 80 cilvēkus dienā.

Dienvidu Klusā okeāna divīzijā jaunieši ir apņēmušies veikt lielus projektus, kas ilgst vairāk nekā vienu dienu. Tur atrodas Vanuatu sala, kur mazi un lieli apmeklētāji cilvēkus mājas, daloties ar Kristus cerību caur dziesmām un lūgšanām.

Misijas “Kālebs” (*Caleb*) biedri izmanto savu atvaļinājuma laiku, lai atdotu citiem to, ko viņi ir tik laipni saņēmuši no augšienes. 2021. gadā Dienvidamerikas divīzijā bija 186 952 misijas “Kālebs” dalībnieki. Visā Dienvidamerikas divīzijā viņi dalās Dieva mīlestībā caur dziesmām, sludinot un veicot būvniecības projektus, kas kalpo tik daudzām kopienām, kurām ir nepieciešama palīdzība gan pilsētās, gan laukos.

Mūsu galvenais mērķis ir panākt, lai jaunieši katru dienu izdzīvotu misiju, un “Viens gads misijā” (*OYIM*) ir viena no daudzajām iespējām jauniem cilvēkiem, lai dzīvotu, kalpojot citiem. Covid-19 pandēmija neapturēja jauniešus, kuri vēlējas atrast veidu, kā kalpot, kad pasaulei tas bija visvairāk vajadzīgs. Dienvidāfrikas Klusā okeāna divīzijā mūsu *OYIM* komanda nepalaida garām iespēju turpināt dalīties Dieva mīlestībā caur Vārdu un kalpošanas darbiem. Dienvidamerikas divīzijā *OYIM* jaunieši velta laiku un enerģiju, mācoties pārorientēties pandēmijas laikā.

Vēstnieku klubā pusaudži un jaunie pieaugušie mācās būt par kalpotāju vadītājiem un savu kristīgo pārliecību apliecināt vietējā misijas darbā.

Austrumu Centrālāfrikas divīzijā ir vairāk nekā 9000 Vēstnieku klubu ar vairāk nekā 200 000 biedriem, kuri dalās evanģēlijā, izplatot grāmatas, mācot Bībeles stundas un veicot praktiskus kalpošanas darbus.

Intereuropas divīzijā Līderības kongresi ļauj jaunajiem pieaugušajiem mācīties no citiem pieredzējušiem jauniešu līderiem un

dalīties savās idejās un viedokļos par to, kā kļūt par efektīviem vadītājiem, iedvesmojot citas paaudzes iemīlēt Jēzu Kristu.

Būdami koledžas studenti, mūsu jaunieši un jaunie pieaugušie dalās ticībā un stiprina viens otru, cenšoties atvest Jēzu uz savām universitātes pilsētiņām.

Interamerikas divīzijā *Public Campus Ministries* (PCM) ir spēcīgāka nekā jebkad iepriekš. Atlantijas Karību savienības koledžas studenti ir vērsti uz to, lai būtu misionāri savās skolās un kopienās. Rietumvenecuēlas savienības PCM misija smagi strādā, lai dalītos Dieva Vārdā ar citiem. Tiek saskatīta katra iespēja, lai izveidot draudzību, kas ļaus dalīties ticībā ar mīlestību, līdzjūtību un laipnību. Ziemeļāfrikas-Klusā okeāna divīzijā PCM dalībnieki uzzina vairāk par Bībeli un nodod savu dzīvi un talantus Jēzum caur lūgšanām. Rietumu-Centrālāfrikas PCM nodaļa ir dedzīgi nodevusies Kristum, kalpojot ar dažādām aktivitātēm un pasākumiem.

Jaunie universitātes studenti atsaucas aicinājumam būt par gaismu savās universitātes pilsētiņās. Visbeidzot iniciatīva *Jauniešu Balsis* (*Voice of Youth Initiative*) ir vadījusi tūkstošiem kristību.

Ikviens no šiem jauniešiem, mīlot Kungu Jēzu, ir apsollījis ņemt aktīvu dalību Draudzes jauniešu kalpošanā un dara visu iespējamo, lai palīdzētu citiem un pabeigtu evanģēlija darbu visā pasaulē. Viņi ir gatavi nest adventes vēsti savai paaudzei visa pasaulē. Viņi ir adventisti!

(*Tulkoja Ilze Vītiņa*)

Davis Trubeckojis

KĀLEBS

Kad Israēls brīnumainā veidā bija izgājis no Ēģiptes, kur tauta verdzībā pavadīja četras paaudzes, Dievs tos vēlējās ievest Apsolītajā zemē, kur piens un medus tek. Nonākot pie Kānaānas zemes robežām, Dievs piekrita tautas lūgumam, ka pa priekšu tiktu sūtīti izlūki, un pavēlēja Mozum izraudzīt vadoni no katras cilts – kopā divpadsmit izlūkus. Mozus, tos atlaizdams, pie vispārējām norādēm vēl klāt piebilda: “Esiet droši un ņemiet arī no zemes augļiem!” (4. Moz. 13:20) Un tie aizgāja.

Pēc četrdesmit izlūkošanas dienām tie atgriezās ar varenu vīnogu ķekaru, tik lielu, ka to nesa divi, un ar granātāboliem, un vīgēm. Tauta sapulcējās vienkopus un, valdot patīkamo satraukumu, gaidīja, kad izlūki pievērsīsies redzētā atstāstam.

Izlūki, nostājušies sapulces priekšā, iesāka ar vārdiem: “Tiešām, mēs nogājām tai zemē, kurp tu mūs sūtīji, un patiesi – tur tek piens un medus, un šie ir tās zemes augļi.” (4. Moz. 13:27) Varu iedomāties, ka stāstītais tiem šķita kā pasaka. Redzot Apsolītās zemes augļus un dzirdot, kā viņu ilgas par laimīgu dzīvi Kānaānā apstiprina izlūku sacītais, tie bija gatavi tūlīt paklausīt Dieva balsij un doties ieņemt šo zemi. Taču tūdaļ sekoja vārdi, kuros ieklausoties tika sagrauta tūkstošu cerība iemantot apsolīto: “Tikai stipra gan ir tā tauta, kas tanī zemē dzīvo, un pilsētas ir stipri nocietinātas un ļoti lielas, un mēs arī tur redzējam Anaka bērnus.” (4. Moz. 13:28) Gari un plaši aprakstot priekšā stāvošās grūtības, desmit no divpadsmit izlūkiem ievada visu

Israēlu glēvā izmisumā tā, ka tie sāka kurnēt un raudāt.

Redzot, ka ticības pilnais noskaņojums acumirkli izgaisis kā rīta rasa un ka tauta tik ātri padevusies neticībai un sevis žēlošanai, aizmirsdama nesenos Dieva darbus pagātnē, Kālebs mēģināja iestāties par Dieva godu, sacīdams: “Mēs iedami iesim uz turieni, un mēs to arī iegūsim, jo mēs ar varu to ieņemsim!” (4. Moz. 13:30) Arī viņš bija redzējis milžus, taču vēl aizvien spēja teikt šos vārdus.

Tomēr Kālebam izdevās aplūsināt tautas neprātu tikai uz īsu mirkli, jo tūdaļ desmit no divpadsmit atkal sāka atkārtot iepriekš sacīto, arvien vairāk sabiezīnot krāsas. Bezcerība un neticība pārņēma tautu tik lielā mērā, ka tie kļuva neprātīgi un apliecināja, ka ienaidnieka gars tos ir pārņēmis, sakot: “Kaut Ēģiptes zemē mēs būtu nomiruši! Jeb kaut labāk nomirstam te šinī tuksnesī!” (4. Moz. 14:2) Kad Jozua ar Kālebu vēl centās apstādināt šo neprātu, viņu ticība tā iedzēla neticīgajām sirdīm, ka tie paziņoja – šie divi uzticamie Dieva bērni kā nolādētie ir jānomētā ar akmeņiem. (4. Moz. 14:10a)

Cik viegli un ātri Dieva bērnus var pārņemt ienaidnieka gars, ja tie izvēlas ignorēt Dieva darbus pagātnē un nododas šī brīža grūtajai situācijai ar pilnīgu neticību un ietiepību! Slava Dievam, ka Viņš iejaucās šai apkaunojošajā situācijā! (4. Moz. 14:10b) Tālāk Dievs atmaksāja desmit izlūkiem ar tūlītēju pārdabisku nāvi visu acu priekšā, bet pārējiem paziņoja, ka viņu griba tiks

apmierināta, proti, tie tiešām neieies Apsolītajā zemē un mirs tuksnesī, bet bērni, par kuriem viņi teica, ka tie mirs, gan piedzīvos ieiešanu. Cik zīmīgi, ka Dievs izmanto iespēju un iepazīstina Israēlu ar simbolisko mērvienību dienu par gadu – par katru izlūkoto dienu tiem tagad būs jāpavada gads tuksnesī –, tā mācot: ja kaut kur sastopamies ar dienu skaitu un tam ir simboliska nozīme, tad diena tiks skaitīta par gadu, gluži tāpat kā pravieša Ecēhiēla dzīvē.

Israēla noņemtnē nakts tika pavadīta lielās sērās, un rīta agrumā visa neticības pilnā tauta tēloja nožēlu, sacīdama: “Te mēs esam un ejam augšup uz to vietu, par ko Tas Kungs ir sacījis, jo mēs esam grēkojuši.” (4. Moz. 14:40b) Kad spriedums jau bija izteikts, tiem palika žēl savas neticīgās rīcības seku dēļ (nevis pašas rīcības dēļ!), un nu tie tēloja, ka grib laboties. Taču Mozus brīdināja, ka īsta nožēla būtu pakļauties Dieva audzinošajam spriedumam, nevis atkal kārtējo reizi pretoties Dieva gribai un skriet drošā nāvē, jo “Tas Kungs nav vairs jūsu vidū”. (4. Moz. 14:43b) “Un tomēr tie bija pārgalvīgi un devās augšup kalnāja virsotnē, bet Tā Kunga derības šķirsts un Mozus nekustējās ārā no noņemtnes. Tad amalekieši un kānaānieši, kas tajos kalnos dzīvoja, nāca lejup un tos sita un padzina līdz Hormai.” (4. Moz. 14:44–45) Briesmīgas divas dienas, kuru laikā daudzi vārdi no dzīvības grāmatas tika izdzēsti.

Bet pievērsīsim uzmanību Kālebam! Viņš kopā ar Jozuu pieņēma

Dieva audzinošo spriedumu un nesacēlās pret Dieva lēmumu, lai gan kāds varētu teikt – tas ir netaisnīgi, ka viņiem jānes četrdesmit gadu sods kopā ar Israēlu. Šie četrdesmit gadi Kālebā nostiprināja to dārgo ticību, kuru tas bija saglabājis vispārējās atkrišanas laikā. Viņš izcīnīja lūgšanu cīņas ar Dievu, kurās meklēja atbildes uz sev nesaprotamo un šķietami netaisnīgo, un saņēma mieru ar Dievu. Viņš gaidīja, kad Dievs to, ko bija apsolījis, arī piepildīs, sacīdams: “Savu kalpu Kālebu, tādēļ ka viņam bija cits gars un tas ir Man sekojis, to Es gan ievēdīšu tanī zemē, kur viņš jau ir bijis, un viņa pēcnācēji to iemantos.” (4. Moz.14:24)

Beidzot, pēc papildu trīsdesmit astoņu gadu ilgās klejošanas pa tuksnesi, Israēls atkal nonāca pie Kānaānas zemes robežām. Visi tie, kas pirmajā reizē neticībā kurnēja pret Dievu, bija tuksnesī miruši. Pēc tam, kad Mozus bija atkārtojis bauslību un Israēla bērnu rūgto vēsturi jaunajai paaudzei, tie tika apgraizīti, Mozus nomira un uzdevums sadalīt Apsolīto zemi tika uzticēts Jozuam (5. Moz. gr.). Kad tie bija iekarojuši Jēriku un turpināja iekarot Apsolīto zemi, Kālebs devās pie Jozuas, lai lūgtu savu daļu zemes.

Kā jūs domājat, kuru no visām zemēm Kānaānā viņš sev lūdza? Ieklausieties Kāleba un Jozuas sarunā: “Tu zini pats to vārdu, ko Tas Kungs Mozum, šim Dieva vīram, teica par mani un par tevi pie Kadeš-Barneas. Man bija četrdesmit gadi, kad Mozus, Tā Kunga kalps, mani sūtīja no Kadeš-Barneas šo zemi te izlūkot, un es viņam atbildēju pēc labākās sirdsapziņas. [...] Tai dienā Mozus zvērēja, sacīdams: patiesi, tā zeme, kuru tu esi savām kājām minis, tā lai paliek tev un taviem bērniem kā īpašums uz mūžīgiem laikiem, jo tu esi pilnīgi klausījis Tam Kungam, manam Dievam. [...] Un tu tagad redzi: Tas Kungs ir manu dzīvību uzturējis, kā Viņš man bija apsolījis; un ir pagājuši četrdesmit pieci gadi no tā laika, kad Tas Kungs šo vārdu sacīja Mozum un Israēls gāja pa tuksnesi; un nu, redzi, es šodien esmu astoņdesmit piecus gadus vecs. Es vēl šodien esmu tik stiprs kā toreiz, kad Mozus mani izsūtīja; kāds mans spēks bija toreiz, tāds spēks arī tagad. Un tagad dod man šo kalnu zemi,

par kuru Tas Kungs toreiz runāja, jo tu to arī tanī dienā dzirdēji, ka tur dzīvojot anakieši un ka tur esot lielas un nocietinātas pilsētas; varbūt Tas Kungs būs ar mani, ka es tos spēšu izdzīt, kā Tas Kungs ir apsolījis. Tad Jozua viņu svētīja un deva Kālebam, Jefunnas dēlam, Hebronu īpašumā.” (Joz. 14:6–13)

Apbrīnojama ticība! Hebrona bija tieši tā zeme, kurā mita Anaka pēcnācēji, tie milži, kurus redzot daudzi zaudēja dūšu un aizgāja bojā tuksnesī savas neticības dēļ. Bet Kālebs, šis nu jau gados esošais vīrs, bija trenējies uzticēties Dievam par spīti emocijām un miesīgajām domām. Un, kad Dievs deva tam kārtējo iespēju, viņš pierādīja savu ticību darbos.

Dārgie Dieva atpirktie jaunieši! Mēs esam nonākuši pie Debesu Kānaānas robežām. Liels pulks stāv pie Apsolītās zemes, taču daudzi izrādīsies pelavas, nevis kvieši. Vai jūsu sirds gatavojas pēdējiem notikumiem, kuri pārbaudīs, kas ir pelavas un kas ir kvieši? Vai jūsu ticība paliks nesatricināma par spīti tam, ka kādi, varbūt pat tuvi un dārgi ļaudis, atteiksies no sekošanas Dieva Jēram? Vai jūs pazīstat savu Glābēju?

Dievs šodien vēlas izkopt jūs tikpat rūdītu ticību, kāda bija Kālebam.

Esiet gatavi, ka kādi no vietējiem paudis neticību par drīzās Kristus atnākšanas laika zīmēm, sabiezinās krāsas par neiespējamo paklausības dzīvi un, kad ar savu ticību aizskarsiet viņu neticību, būs gatavi jūs nomētāt akmeņiem! Neesiet tādi, kuriem paliek žēl rīcības seku, bet nav žēl pašas rīcības! Tāda nožēla nemaz nav īsta, gluži tāda tā bija Jūdām, kas nodeva Jēzu. Pieņemiet Dieva audzinošo pamācību un neizvairieties no tās, jo, ko Viņš mīl, to Viņš pār māca un pamāca! Nekurniet par savu dzīvi, bet dariet katru niecīgāko pienākumu kā Tam Kungam – priedīgi un dedzīgi, jo tā ir izvēle. Neaizmirstiet, kā garšo Apsolītās zemes augļi! Un pats galvenais – ja Dievs ko ir sacījis Savā Vārdā, tad turiet Dievu pie Viņa Vārda un ticiet, ka tas lielais Anaka pēcnācējs – tas dzīves milzis, kas stāv jums pretī, – ir uzveicams un ka Kristus ir jūsu palīgs. Lūdziet, kaut jūs spētu paveikt daudz Dieva lietā, un tad dariet visu, kas jūsu spēkos, un ticiet, ka Dievs Savu gribu caur jums ir spējīgs piepildīt! Āmen.

MOZUS MĀTE JOHABEDA

Svētdienas rīts atausa saulains. Bija vēl agrs. Svaigais gaiss ieklūda pa atvērto logu, pamodinot Annele prieku par priekšā stāvošo dienu.

Dārzā meitenei bija pašai sava puķu dobe, un šodien viņa kopā ar Krišu un vecmāmiņu stādīs puķu stādus. Ne jau kādus parastus stādījumus, bet puķes, kuras viņiem uzdāvināja skolotāja! Bībeles mācības stundīņas beigās katram bērnam tika pa stādīnam, un nu par to bija jā rūpējas, tāpat kā DIEVS rūpējas par katru bērnu, lai tas augtu un uzdziedētu kā puķe Debestēvam par godu un cilvēkiem par prieku. Tā bija sacījusi skolotāja, un Annelei ļoti gribējās, lai no viņas stādīņa izaugtu krāšņa puķe! Krišam nebija sava dārza, tāpēc viņu abu puķes augs Anneles puķu dobē.

Anneles mamma un vecmāmiņa jau rosījās pa virtuvi. Annelei bija viens vaicājama vecmāmiņai, kurš meitenei nedeva mieru jau kopš vakardienas.

“Vecmāmiņ, vakar Bībeles stundā skolotāja stāstīja par varonīgajiem vīriem senatnē. Tie nebaidījās ne no kā, jo ticēja Dievam un klausīja Dieva padomam, un bija ļoti noderīgi Dieva darbiem. Piemēram, Mozus. Par viņu Bībelē ir tik daudz stāstu. Bet zini, ko sacīja Krišs? Viņš teica, ka Bībeles varoņi ir tikai vīrieši! Ka varonība un drosme nav nekāda meiteņu darīšana! Tā taču nav, vecmāmiņ, vai ne?”

“Tev taisnība, Annelit. Tā gluži nav viss. Bībelē pieminētas arī drosmīgas un Dievam uzticīgas sievietes,” sacīja vecmāmiņa. “Piemēram, Mozus, kuru

tu pieminēji, nekad nebūtu kļuvis par tik varonīgu un nozīmīgu cilvēku, ja viņam nebūtu bijusi krietna un dievbijīga māte. Viņa bija tā, kas sava dēla Mozus sirsniņā sēja ticības sēklas, kuras uzdzīga un nesa augļus par svētību tik daudziem cilvēkiem!”

“Pastāsti, lūdzu, man par viņu! Lai Krišs nedomā, ka tikai viņš var izaugt Dievam svarīgs, bet es arī!” lūdza Annele.

“Labi, tad klausies,” stāstu iesāka vecmāmiņa. “Kādam vīram vārdā Amarams un viņa sievai Johabedai piedzima dēliņš. Protams, ģimenei par to bija liels prieks. Puisēns bija tik jauks! Arī vecākā māsa Mirjama ļoti priecājās par mazo brālīti. Bet ģimenes prieku aptumšoja tajā laikā izdots valdnieka likums.”

“Kā gan likumi varētu kaitēt bērniem?” brīnījās Annele.

“Šis zēns bija piedzimis ebreju ģimenē. Israēla tauta dzīvoja Ēģiptes zemē. Kaut arī verdzināta un nomocīta, tomēr tā bija stipra un ļoti lielā skaitā, tāpēc valdnieks baidījās, ka israēlieši nekļūst stiprāki par pašiem ēģiptiešiem, un, ja nu gadās cīnīties, tad ebreju tauta tos varētu pieveikt. Tāpēc ķēniņš izdeva likumu, ka visi ebreju puisēni, kuri tikko dzimuši, jāiemet upē. Tos nedrīkst atstāt dzīvus.”

“Vai tad normāli valdnieki var izdot tik briesmīgus likumus?!” sašutusi iesaucās Annele.

“Bet tieši tāds tas bija,” turpināja vecmāmiņa. “Taču, lūk, ko darīja zēna māte! Viņa nepaklausīja likumam, kurš nesaskaņēja ar Dieva likumu. Viņa zināja, ka Dievs bērniņu var

glābt, tādēļ tā slēpa mazuli un trīs mēnešus rūpējās par zēnu, visu šo laiku gremdēdamās sirsniņās lūgšanās un uzticēdama savu dēlu Dieva žēlastībai. Ticība stiprināja viņas sirdi, ka Dievs parūpēsies par šo bērnu.

Kad pagāja trīs mēneši, māte ielika mazo Mozu grozā, vispirms grozu padarot drošu, lai tas negrimtu, un tad to ielaida upē. Māsa Mirjama sekoja grozam, kamēr tas aizpeldēja līdz vietai, kur pastaigājās faraona meita. Kad faraona meita ieraudzīja groziņu ar mazo puisēnu tajā, tad tā iemīloja bērniņu un nolēma to audzināt kā savu dēlu. Mirjama piedāvāja faraona meitai atvest bērniņam zīdītāju. Princese piekrita, un Mirjama atveda zēna māti.

“Nem un audzini viņu,” sacīja faraona meita zēna mātei. “Kad viņš būs paaudzies, es ņemšu viņu uz pili. Es nosaukšu zēnu par Mozu.”

Māte ar Mirjamu jutās tik laimīgas! Mazulis bija glābts. Tagad neviens neuzdrošināsies mazuli aizskart! Tā Dievs bija uzklusījis mātes ticības pilno lūgšanu, un viņa atkal bija kopā ar savu bērnu, lai turpinātu par to rūpēties. Viņa uzticīgi izlietoja iespēju audzināt bērnu Dievam par godu.”

“Vecmāmiņ, Mozus mamma bija īsta ticības varone, vai ne?” sacīja Annele.

“Tā ir taisnība,” piekrita vecmāmiņa. “Mozus izauga par krietnu Dieva vīru, pateicoties lūdzošas un Dievam uzticīgas mātes audzināšanai, kādu bija saņēmis bērniņbā.”

“Vecmāmiņ, es domāju, ka, pateicoties savai mammai, viņš varēja uzziedēt kā puķe! Taisni tā, kā sacīja skolotāja Bibeles mācības stundīnā,” sacīja Annele. “Kas ar Mozu notika tālāk?”

“Pēc laika zēns nonāca greznā pilī. Viņš tika mācīts visās Ēģiptiešu gudrībās. Lai arī viņš bija labs skolnieks, tomēr nevienam neizdevās sagraut viņa ticību un uzticību Dievam. Mozus redzēja neļēdzīgo elku pielūgšanu un grēcīgo dzīvesveidu, taču viņš bija mācījies paklausību un bijību. Bērnībā gūtā sirdsbijība Dieva priekšā palīdzēja Mozum palikt uzticīgam. Viņu nevaldzināja ne greznība, ne elku kalpošanas rituāli, jo viņš zināja, kādu ķēnišķīgu dzīvi tam Debesīs sagatavojis Dievs! Par to Mozus domāja un ilgojās, lai arī viņa tauta paļautos uz Dievu un nepazaudētu mūžīgo dzīvību.

Uzdevums

Lai atšifrētu rakstuvietu, izmanto burtu kodu ar nobīdīto alfabētu. Katram burtam uz attiecīgās svītriņas jāraksta iepriekšējais alfabēta burts. Bet lai uzdevumu būtu pildīt vieglāk, izmanto zilu pildspalvu un lieto ievietoto alfabēta špikeri, kurā zilie burti ir jau nobīdīti.

Ā B C Č D E Ē F G Ģ H I Ī J K Ķ L Ļ M N Ņ O P R S Š T U Ū V Z Ž
 A Ā B C Č D E Ē F G Ģ H I Ī J K Ķ L Ļ M N Ņ O P R S Š T U Ū V Z

U Ī Č J C B N P Ž Ū R F Č E Ž Ī N T Ā Ņ Ā Š Z Ī O Ā Z Ē Č B Ķ Ī
 T I C Ī

R Ā Š Ļ F R Ā U S J Š N F Ņ Ē T Ū Š, U B R F Č Ķ Ā Z Ī O Ī

S Ē E Ž F K Ā, Ķ Ā C F S Ņ Š Ī S K Ā Ū Ķ Š. Ū Ņ Z Ī O Ī

Ņ Ē C Ī K B Š Ņ P Z Ā Ļ E Ņ Ī Ē Ķ Ā R Ā Z F Ļ F N.

Konkurss “Ticības varoņi Bibēlē”

Balviņas par jūniju saņems:
Jasmine un Sofija no Talsiem,
Arturs un Emīls no Saulkrastiem,
Loreta, Edvards, Leila, Marija,
Stefans, Tilānija un Eliza no Rīgas,
Emilija, Johans, Teodors un Anna
 no Smiltenes, **Terēze un Estere** no
 Liepājas, **Arturs, Nellija, Laima,**
Sindija, Emilija un Linda no
 Pļaviņām, **Marija** no Ogres, **Matiass,**
Oskars un Amanda Meziši no Valkas.

Lorijas Pekhemas

Draudzības stāsti

DRĪZUMĀ
IZDEVNIECĪBĀ
"PATMOS"!

